

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

Επιστεύδων Φορέας: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Τροποποίηση διατάξεων του νόμου 4512/2018 (Α' 5) για τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις».

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ: Το Σ/Ν αναρτήθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 2 Οκτωβρίου 2019, και ώρα 20.00 με τίτλο «Τροποποίηση διατάξεων του νόμου 4512/2018 (Α' 5) για τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις». **ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ** 14 Οκτωβρίου 2019 και ώρα 08.00 **Δικτυακός τόπος Ανάρτησης**: www.opengov.gr **ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:** Γκολφινοπούλου και Γαζέτα

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ: 132

ΠΛΗΘΟΣ ΑΡΘΡΩΝ: 18

ΣΥΝΟΛΟ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ: 132

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 «Σκοπός»

1. 4 Οκτωβρίου 2019, 10:35:

Κατ' αρχάς πριν σχολιαστούν 1-1 τα άρθρα θέλω να συγχαρώ την νομοπαρασκευαστική επιτροπή, που επιδεικνύει σοβαρότητα αναφορικά με το μείζον ζήτημα της ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΣΗΣ των δικαιοσύνης και της ουσιαστικής απονομής δικαιοσύνης! Η δικαιοσύνη σήμερα καθυστερεί και επιτείνει την μη ανταγωνιστικότητα της χώρας μας, καθώς σε όλα τα αρνητικά θέματα που υφίστανται σήμερα, προστίθεται και αυτό! Μια επιχειρηση έχοντας ενόψει το ότι μπορεί να προκύψει διαφορά η οποία θα πρέπει να λυθεί σε ελληνικά δικαστήρια, δυσανασχετέι γιατί ξέρουμε όλοι τι έχουμε να περιμένουμε από την δικαστηριακή πρακτική! Μακρές διαδικασίες συνήθως κοστοβόρες, που όταν τελικά εκδοθεί η απόφαση δε γνωρίζει κανείς αν θα είναι αυτή που πρέπει και αν θα είναι πλέον επίκαιρη και χρήσιμη για αυτό που θα θεωρηθεί ΝΙΚΗΤΗΣ! και δεν είναι μόνο οι επιχειρήσεις όμως επειδή πρέπει η χώρα μας να γίνει ανταγωνιστική, οι επιχειρήσεις αποκτούν μεγαλύτερη απαίτηση προσοχής. Άρα, η διαμεσολάβηση (με καλώς εννοούμενη διαδικασία σαφώς και με τις προδιαγραφές που πρέπει να υπάρχουν) EINAI Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ μαζί με τη ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ! για την ορθή λειτουργία των φορέων αλλά και των ιδιωτών Και η διαμεσολάβηση πρέπει να εξετασθεί σε ένα γενικότερο ευρωπαϊκό αλλά και διεθνές πλαίσιο ΓΙΑΤΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΔΕΝ EINAI ΞΕΚΟΜΜΕΝΗ από το ευρύτερο τοπίο αλλά έχει στενές σχέσεις αλληλεξάρτησης τόσο με τις χώρες μέλη της ΕΕ όσο και έξω από το ευρωπαϊκό φόρουμ. Βλέπουμε λοιπόν ότι η διπλανή μας Ιταλία με ίδια προβλήματα όπως στην Ελλάδα περί αποδοχής της Διαμεσολάβησης αρχικά, μόλις ξεπέρασε αυτές τις δυσκολίες ΑΠΕΔΩΣΕ ΤΑ ΜΑΛΑ και ήδη η απονομή δικαιοσύνης έχει επιταχυνθεί! Πρέπει να δώσουμε προσοχή και ειεθνώς καθώς τον Αύγουστο του 2019 έκανε την εμφάνισή της η Σύμβαση της Σιγκαπούρης που αποδεικνύει ότι η Διαμεσολάβηση είναι μία πολύ σημαντική διαδικασία που πρέπει να της δοθεί ο χώρος, και δυστυχώς μόνο ένα τέτοιο νομοσχέδιο και σε λίγο τροποποίηση νόμου και ίσως και λίγο πιο διευρυμένο, θα μπορέσει να κατασήσει τη

Διαμεσολάβηση στη θέση που της αξίζει στο δικαιϊκό σύστημα, καθώς οιαδήποτε άλλη προσπάθεια έπεσε στο κενό και δεν είχε τα απαιτούμενα αποτελέσματα για λόγους γνωστού! Μόνο με νομοθετική επιβολή η Διαμεσολάβηση θα αποτελέσει το χρήσιμο εργαλείο και το παρακάτω βήμα για την οικονομία μας με όλες τις προεκτάσεις που οι γνώστες και οι εξειδικευμένοι γνωρίζουν.

2. 8 Οκτωβρίου 2019, 13:26:

Η εισαγωγή της διαμεσολάβησης ως υποχρεωτικό προστάδιο θα επιβαρύνει επιπλέον τους πελάτες με κόστος. Αν δεν βρεθεί λύση εξαδικαστικά, θα προστεθούν τα έξοδα της δικαστικής διαδικασίας. Είμαι κατά της υποχρεωτικής διαμεσολάβησης γιατί θα πλήξει τους ασθενέστερους οικονομικά συμπολίτες μας και τις επιχειρήσεις.

3. 8 Οκτωβρίου 2019, 21:57:

Άρθρο 178

Το κεφάλαιο αυτό έχει σκοπό τη διευκόλυνση επίλυσης διαφορών, τον ορισμό και διασφάλιση των θεμελίων της διαμεσολάβησης, τον προσδιορισμό της διαδικασίας υπαγωγής στη διαμεσολάβηση ως εναλλακτική μέθοδο στα Δικαστήρια, τον προσδιορισμό κανόνων δεοντολογίας, τη σύσταση στους δικηγόρους να ενημερώνουν τους πελάτες τους για τη διαδικασία και γενικότερα να προάγει τη διαδικασία ως βιώσιμη, αποτελεσματική, και αποδοτική μέθοδο στο κοινό. Επιπλέον, να ρυθμίσει το θεσμό της διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς και την εναρμόνιση(ως έχει το άρθρο στη συνέχεια) Επεξήγηση: Η υποχρεωτικότητα της διαδικασίας επιβάλλεται με Νόμο έταν η πολιτεία καλεί τους πολίτες να χρησιμοποιούν εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης διαφορών καθώς υπάρχει επείγουσα κοινωνική ανάγκη να αποτρέψει το κοινό από την μοναδική δικαστηριακή οδό των μακρόχρονων συγκρούσεων. Άρα η πολιτεία επιθυμεί να συστήσει τη διαδικασία και την εντάσσει στο νομικό σύστημα ως βιώσιμη, αποτελεσματική και αποδοτική εναλλακτική μέθοδο στα Δικαστήρια. Αυτό σημαίνει ότι η διαδικασία έχει αποδεδειγμένα σοβαρά οφέλη στην επικοινωνία, σχέσεις και ιατρικά περιστατικά και τούτο είναι εξακριβωμένο. Επίσης σκοπός του Νόμου είναι να περιοριστούν τα δικαστικά έξοδα, να επιταχυνθεί η επίλυση των διαφορών και να μειωθεί το άγχος και δυσφορία που συνοδεύουν τη δικαστηριακή οδό. Συνεπώς, υπάρχει ανάγκη να ευαισθητοποιηθεί περισσότερο το κοινό με τη διαδικασία και τούτο είναι ο πιο σημαντικός λόγος να ενσωματωθεί σε Νόμο. Η υποχρεωτικότητα της γνωριμίας με τη διαδικασία, μπορεί να συνεχίσει σε εθελοντική αναφορά στη διαδικασία, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, και δεν απαγορεύει στο κοινό να απευθυνθούν περαιτέρω στα Δικαστήρια για απονομή δικαιοσύνης. Η υποχρεωτικότητα της διαδικασίας προϋποθέτει ότι τα μέρη προσέρχονται να διαπραγματευτούν «καλή τη πίστη» και δίνει κίνητρα στο κοινό να αναφέρουν οιεδήποτε διαφορές σε αυτή. Η υποχρεωτικότητα έχει δύο διαστάσεις, υποχρεωτική παρουσία και υποχρεωτική συμμετοχή. Ο Νόμος προωθεί το θεσμό, δεν επιβάλλει, καθώς τούτο είναι ενάντια στην Αρχή της εκούσιας προσέλευσης των μερών. Οι Δικηγόροι ενθαρρύνουν τους πελάτες τους να χρησιμοποιούν τη διαδικασία, τους παροτρύνουν να λάβουν ενεργό μέρος στη διαμεσολάβηση και ζητούν περισσότερες τληροφορίες από τους πελάτες που αρνούνται να πάρουν μέρος σε αυτή.

4. 8 Οκτωβρίου 2019, 15:37:

Δυστυχώς η κυβέρνηση αγνοεί την απόφαση της διοικητικής Ολομέλειας του Αρείου Πάγου περί αντισυνταγματικής υποχρεωτικής υπαγωγής διαφορών στην διαμεσολάβηση. Θα δώσουμε δικαστικό αγώνα για την ανατροπή των επίμαχων ρυθμίσεων

5. 10 Οκτωβρίου 2019, 17:00:

Προτείνεται η συμπλήρωση της επικεφαλίδας της παρ. 1 του αρ. 182 ως εξής: Υποχρέωση ενημέρωσης από τον δικηγόρο – προϋποθέσεις παραδεκτού . Στο τέλος της παρ. 1 του αρ. 182 προτείνεται η εξής προσθήκη: «Στην περίπτωση της παρ. 1 του άρθρου 180 κατατίθεται πρακτικό μη επίτευξης της συμφωνίας, με το εισαγωγικό δικόγραφο της αγωγής ή άλλου ενδίκου βοηθήματος επί ποινή απαραδέκτου της άσκησης του.» Προτείνεται επίσης η τροποποίηση του άρθρου 185 ως εξής: «Άρθρο 185 »Η γνωστοποίηση του αιτήματος του προσφεύγοντος στο άλλο ή τα άλλα μέρη, σύμφωνα με την περίπτωση Α της παραγράφου 4 του άρθρου 182 του παρόντος, καθώς και κάθε προσφυγή στη διαμεσολάβηση είτε μονομερώς είτε από κοινού, αναστέλλει την παραγραφή και την αποσβεστική προθεσμία άσκησης των αξιώσεων και των δικαιωμάτων, εφόσον αυτές έχουν αρχίσει σύμφωνα με τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου. καθώς και τις Η συμφωνία υπαγωγής της ένδικης διαφοράς στη διαδικασία διαμεσολάβησης, αναστέλλει τις δικονομικές προθεσμίες των άρθρων 237 και 238 ΚΠολ.Δ, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας της διαμεσολάβησης. Στην περίπτωση αυτή οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί η αγωγή ή άλλο ένδικο βοήθημα βεβαίωση του διαμεσολαβητή περί υπαγωγής της ένδικης διαφοράς στη διαδικασία διαμεσολάβησης, εντός της πτορθεσμίας της παρ. 1 του άρθρου 237 Κ.Πολ.Δ. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 261, 262 και 263 ΑΚ, η παραγραφή και η αποσβεστική προθεσμία άσκησης των αξιώσεων και των δικαιωμάτων του ουσιαστικού δικαίου, που ανεστάλησαν, συνεχίζονται τρεις (3) μήνες από τη σύνταξη πρακτικού μη επίτευξης

сумфованіасή από την επίδοση δήλωσης αποχώρησης από τη διαμεσολάβηση από το ένα μέρος στο άλλο και τον διαμεσολαβητή ή από την με οποιονδήποτε τρόπο ολοκλήρωση ή κατάργηση της διαμεσολάβησης. Αν η συμφωνία, που περιέχεται στο πρακτικό διαμεσολάβησης, περιλαμβάνει αιρέσεις ή προθεσμίες (άρθρα 201, 202, 210 ΑΚ) ή οποιονδήποτε άλλον όρο, από τον οποίο εξαρτάται η ενάσκηση των δικαιωμάτων, που απορρέουν από τη συμφωνία, τότε η παραγραφή και η αποσβεστική προθεσμία, που έχουν ανασταλεί, συνεχίζονται έπειτα από την πάροδο τριών (3) μηνών από την πλήρωση της αιρέσεως ή του όρου ή την παρέλευση της προθεσμίας.»

Ε. 14 Οκτωβρίου 2019, 00:15:

Η Ε.Α.Ν.Δ.Α. κατόπιν της από 08.10.2019 απόφασης του Διοικητικού της Συμβουλίου συμμετέχει – ως οφείλει δια του επιστημονικού της ρόλου στην προάσπιση των συμφερόντων των ασκούμενων και νέων συναδέλφων – στη διαβούλευση του νομοσχεδίου για τη διαμεσολάβηση, θεσμός ο οποίος θα επιφέρει σειρά αλλαγών στις ιδιωτικές διαφορές επηρεάζοντας τον τρόπο θεώρησης και υπαγωγής στη Δικαιοσύνη. Διαπιστώνεται : Α) ότι στο υποχρεωτικό ενημερωτικό προστάδιο η παράσταση δικηγόρου είναι προαιρετική σε αντίθεση με τη διαδικασία της διαμεσολάβησης, στην οποία αν τα μέρη αποφασίσουν να υπαγάγουν τη διαφορά τους, η παράσταση του δικηγόρου είναι υποχρεωτική. Καταστρατηγείται κάθε έννοια δικαίου και ο πολίτης στερείται τοιουτοτρόπως τον φυσικό του συμπαραστάτη. Β) Οι υπαγόμενες υποχρεωτικώς διαφορές είναι η τακτική Μονομελούς και Πολυμελούς καθώς και οι οικογενειακές διαφορές. Ο περιορισμός σε σχέση με το παρελθόν είναι ορθός, καθώς ο θεσμός θα εφαρμοσθεί πιλοτικά. Γ) Κέντρα εκπαίδευσης: Δυστυχώς επιλέγεται το πλήρες «ξεχαρβάλωμα» της εκπαίδευσης. Κανένα ουσιαστικό κριτήριο, καμία ευσιαστική προϋπόθεση και κανένας έλεγχος των κέντρων. Δημιουργώντας σοβαρούς κινδύνους η αγορά να γεμίσει» κέντρα αμφιβόλου ποιότητας που θα «πουλάνε» πτυχία. Ευλόγως μάλιστα τίθεται το ερώτημα γιατί τον Αύγουστο συνεστήθη νομοπαρασκευαστική για τα κέντρα η οποία κατέθεσε συγκεκριμένες προτάσεις για την εκπαίδευση και ενώ οι εκπρόσωποι του έδειχναν ότι συμφωνούσαν πέταξαν κυριολεκτικά το σχέδιο που παραδόθηκε στο καλάθι των εχρήστων. Συμπερασματικά το σχέδιο Νόμου μακροπρόθεσμα θα ζημιώσει το θεσμό και δε σέβεται τον κομβικό ρόλο του παραστάτη δικηγόρου. Διαμεσολάβηση χωρίς δικηγόρους δεν υπάρχει. Παρακάτω τίθενται με ακρίβεια οι τροποποιήσεις με την ελπίδα οι αρμόδιοι να προβούν άμεσα στις απαραίτητες αλλαγές. Η διαμεσολάβηση μπορεί να προχωρήσει και να δώσει λύσεις, αρκεί να υπάρξει ένα σωστό νομοθέτημα.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ-ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ:

ΑΡΘΡΟ 2

4.Ως νομικός παραστάτης νοείται ο πληρεξούσιος δικηγόρος των μερών, ο οποίος παρίσταται στη διαδικασία της διαμεσολάβησης και στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, παρέχει νομικές συμβουλές στον εντολέα του και τον συνδράμει στην διαδικασία της διαμεσολάβησης.

5. Ως υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης νοείται η συνεδρία μεταξύ του διαμεσολαβητή, του νομικού παραστάτη και των μερών, που λαμβάνει χώρα υποχρεωτικά στις περιπτώσεις των ιδιωτικών διαφορών που υπάγονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 182 του παρόντος νόμου επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης του ενδίκου βοηθήματος, κατά τη διάρκεια της οποίας ο διαμεσολαβητής και οι νομικοί παραστάτες ενημερώνει τα μέρη για τον τρόπο με τον οποίο δύνανται να επιλύσουν τη διαφορά τους μέσω της διαμεσολάβησης, εξηγώντας ιδίως τη διαδικασία και τις βασικές αρχές που διέπουν την διαμεσολάβηση.

ΑΡΘΡΟ 5

1. Διαδικασία διαμεσολάβησης Το άρθρο 183 του νόμου 4512/2018 αντικαθίστανται ως εξής: «Άρθρο 183 Διαδικασία διαμεσολάβησης 1. Στη διαδικασία διαμεσολάβησης τα μέρη παρίστανται μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους.

Άρθρο 9

Το στοιχείο α' της παραγράφου 3 του άρθρου 187 του νόμου 4512/2018, τροποποιείται ως ακολούθως: «α) Επιτροπή Μητρώου Διαμεσολαβητών, η οποία είναι αρμόδια για την τήρηση του Μητρώου των Διαμεσολαβητών, για κάθε σχετικό ζήτημα ή έκδοση πράξης που αφορά το τηρούμενο Μητρώο και για τη συγκέντρωση των ετήσιων Εκθέσεων Πεπραγμένων, σύμφωνα με το άρθρο 197.»

Το στοιχείο δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 187 του ν. 4512/2018, τροποποιείται ως ακολούθως: δ) «Επιτροπή Εξετάσεων», η οποία έχει την ευθύνη και την εποπτεία της διεξαγωγής των γραπτών και προφορικών εξετάσεων, από τους Φορείς Κατάρτισης του άρθρου 198 παράγραφος 2 του ν. 4512/2018. Η Επιτροπή Εξετάσεων απαρτίζεται από τρία (3) μέλη, τα οποία προέρχονται από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, με ισάριθμους αναπληρωτές, από τα οποία ένα τουλάχιστον, είναι δικαστικός λειτουργός που προεδρεύει της Επιτροπής.

Άρθρο 12

Γ. Φυσικό ή νομικό πρόσωπο και κάθε άλλη ένωση προσώπων (φυσικών ή νομικών) με ελάχιστο κεφάλαιο 250.000 - ευρώ, που έχει συσταθεί σύμφωνα με τα εκάστοτε ισχύοντα στην ελληνική νομοθεσία, ή στην νομοθεσία κράτους - μέλους και η οποία έχει αποκλειστικά ως σκοπό την παροχή εκπαίδευσης στην διαμεσολάβηση και στους λοιπούς εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης διαφορών. Οι ανωτέρω φορείς, αδειοδοτούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 199 του ν. 4512/2018.

Άρθρο 13

1. στ) διάγραμμα κάτοψης του χώρου εκπαίδευσης, υπογεγραμμένο από αρμόδιο προς τούτο μηχανικό, στο οποίο εμφαίνεται ότι ο εν λόγω χώρος διαθέτει τουλάχιστον τρεις χωριστές αίθουσες διδασκαλίας και ειδικότερα δύο αίθουσες κατάλληλες για τη διεξαγωγή των μαθημάτων και προσομοιώσεων και μία αίθουσα διαλέξεων συνολικού εμβαδού 200 τμ, καθώς και κατάλογο του αναγκαίου υλικοτεχνικού εξοπλισμού

ΑΡΘΡΟ 15

2. Οι εξετάσεις των υποψηφίων διαμεσολαβητών διενεργούνται σε πανελλαδικό επίπεδο, από όσους εκ των Φορέων Κατάρτισης του άρθρου 198 του παρόντος νόμου έχουν την νομική μορφή της ΑΜΚΕ, καθώς και από τα ΚΕΔΙΒΙΜ των ΑΕΙ, με ενιαία θέματα που προκύπτουν αποκλειστικά από την Επιτροπή Εξετάσεων όπως αυτή έχει ορισθεί από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, κατά την κρίση της, τουλάχιστον όμως δύο φορές το χρόνο. Οι εξετάσεις είναι γραπτές και προφορικές και συμπεριλαμβάνεται αξιολόγηση σε προσομοιώσεις.

A. Εξετάσεις – Γραμματειακή υποστήριξη

B. Τρόπος, κριτήρια, προϋποθέσεις και όροι εξετάσεων.

1. Ο τόπος, ο χρόνος και ο τρόπος διεξαγωγής των εξετάσεων καθορίζονται με απόφαση της Επιτροπής Εξετάσεων, η οποία κοινοποιείται στους αδειοδοτημένους φορείς κατάρτισης και αναρτάται στην οικεία ιστοσελίδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τουλάχιστον πριν από τριάντα (30) ημέρες. Έκαστος εκ των Φορέων Κατάρτισης, συγκροτεί υποχρεωτικώς Εξεταστική Ομάδα, αποτελούμενη από τον Διευθυντή του Φορέα, τον Διευθυντή Κατάρτισης και έναν εκ των εκπαιδευτών, με ισάριθμους αναπληρωτές τους. Ειδικώς για τα ΚΕΔΙΒΙΜ, η Εξεταστική Ομάδα, θα αποτελείται από τον Διευθυντή του Φορέα, τον Διευθυντή Κατάρτισης και τον Ακαδημαϊκό Υπεύθυνο του Προγράμματος. 2. Προϋπόθεση για τη συμμετοχή των υποψηφίων στις εξετάσεις είναι η υποβολή στους Οφείς Κατάρτισης της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου αίτησης, η οποία πρέπει να συνοδεύεται από τις τοποιοτητικό του φορέα κατάρτισης, στο οποίο βεβαιώνεται ότι οι υποψήφιοι διαμεσολαβητές έχουν λάβει τη βασική εκπαίδευση και κατάρτιση, κατά τα οριζόμενα στον νόμο. Υποψήφιοι που εκπαιδεύηκαν σε Φορέα Κατάρτισης που δεν μπορεί να διενεργεί εξετάσεις, μπορούν να υποβάλουν την αίτησή τους, σε οποιονδήποτε από τους Φορείς Κατάρτισης της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Σε κάθε περίπτωση η αίτηση συνοδεύεται από παράβολο εκατό (100) ευρώ ιπέρ του Δημοσίου, το οποίο μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. 3. Στις γραπτές εξετάσεις οι υποψήφιοι διαγωνίζονται σε εβδομήντα (70) ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής και δύο (2) ερωτήσεις με απαντήσεις σύντομης ανάπτυξης έως εκατό τενήντα (150) λέξεων ή κάθε μία. Η βαθμολόγηση γίνεται σε κλίμακα των εκατό (100) μονάδων. Κάθε σωστή απάντηση στις ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής αντιστοιχεί σε μία μονάδα. Οι ερωτήσεις είναι κοινές για όλους τους υποψηφίους, επιλέγονται από την Εξεταστική Επιτροπή της ΚΕΔ, την ίδια ημέρα της εξέτασης και αποστέλλονται στους Φορείς Κατάρτισης της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, μέσω τηλεομοιοτυπίας (fax) ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (mail), όχι νωρίτερα από 30 λεπτά από την προγραμματισμένη ώρα έναρξης της εξέτασης. Τα αποτελέσματα των γραπτών εξετάσεων ανακοινώνονται υποχρεωτικά εντός τριάντα ημερών από το πέρας τους. 4. Αν ένας από τους υποψήφιους δεν είναι παρών στην αίθουσα κατά την στιγμή της έναρξης εκφώνησης των θεμάτων αποκλείεται από τις εξετάσεις. Οι υποψήφιοι γράφουν σε ομοιόμορφο χαρτί, που τους χορηγείται από που τους χορηγείται από την Εξεταστική Ομάδα του Φορέα Κατάρτισης που διενεργεί τις εξετάσεις και φέρει τη μονογραφή ενός εκ των μελών της Ομάδας. Το γραπτό δεν πρέπει να φέρει στο σώμα αυτού υπογραφή ή άλλο διακριτικό γνώρισμα πλην των ατομικών στοιχείων του ιποψηφίου στο πάνω αριστερό μέρος της πρώτης σελίδας του γραπτού. Αφού γίνει η παραβολή με επίδειξη του έξιτον αστυνομικής ταυτότητας ή άλλου αποδεικτικού ταυτοπροσωπίας, οι ενδείξεις των ατομικών στοιχείων του καλύπτονται με αδιαφανή ταινία, η οποία αφαιρείται μόνο μετά την οριστικοποίηση της βαθμολογίας παρουσία όλων των μελών της Εξεταστικής Ομάδας. 5. Μετά την ολοκλήρωση των γραπτών εξετάσεων κατά τα οριζόμενα στις τροπογόνουμενες παραγράφους, οι επιτυχόντες σε αυτές υποψήφιοι καλούνται εντός πέντε εργασίμων ημερών σε τροφορικές εξετάσεις ενώπιον της Εξεταστικής Ομάδας προς διαπίστωση της επάρκειας των γνώσεων και δεξιοτήτων για διεξαγωγή διαμεσολάβησης. Οι προφορικές εξετάσεις συνίστανται στην εξέταση από τουλάχιστον δύο μέλη της Εξεταστικής Ομάδας επί των τεχνικών της διαμεσολάβησης με χρησιμοποίηση ρόλων και προσομοιώσεων κατά τα συνήθη πρότυπα που εφαρμόζονται διεθνώς. Η επίδοση των υποψηφίων στις προφορικές εξετάσεις αξιολογείται με βάση συγκεκριμένα κριτήρια αξιολόγησης, τα οποία ορίζονται από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης μετά την σύσταση και έναρξη λειτουργίας της. Επάρκεια συντρέχει, όταν ο υποψήφιος διαμεσολαβητής έχει ανταποκριθεί επιτυχώς σε περισσότερες από τις μισές απαιτούμενες διαμεσολαβητικές ικανότητες και δεξιότητες βάσει των κριτηρίων αξιολόγησης και δεν έχει επιδείξει κάποια μορφή απαγορευμένης συμπεριφοράς σύμφωνα με την βαθμολόγηση των εξεταστών. 7. Τα αποτελέσματα των ως άνω εξετάσεων γνωστοποιούνται στην Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, η οποία διαπιστεύει τους οριστικούς επιτυχόντες. 8. Ο υποψήφιος διαμεσολαβητής που απέτυχε σε τρεις (3) εξεταστικές περιόδους, οφείλει να προσκομίσει νέο πιστοποιητικό εκπαίδευσης από φορέα κατάρτισης, τροκειμένου να έχει εκ νέου δικαίωμα συμμετοχής στις εξετάσεις. 9. Μετά την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων και εντός 15 ημερών, η Εξεταστική Ομάδα ορίζει ημερομηνία κατά την οποία οι αποτυχόντες υποψήφιοι δύνανται να λάβουν γνώση των γραπτών τους και της προφορικής τους βαθμολογίας, χωρίς να έχουν δικαίωμα αναβαθμολόγησης. Μετά την τάραδο της ανωτέρω προθεσμίας τα γραπτά και οι προφορικές βαθμολογίες καταστρέφονται

7. 13 Οκτωβρίου 2019, 21:21 :

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Ζακύνθου, στην από 10-10-2019 έκτακτη γενική συνέλευση, εξέδωσε το κάτωθι ψήφισμα, προς ανάρτηση στη δημόσια διαβούλευση, με πλειοψηφία 21 ψήφων υπέρ έναντι 1 κατά:

“Ως γνωστόν ἔχει τεθεὶς σε δημόσια διαβούλευση το σχέδιο νόμου που αφορά τις τροποποιήσεις του Ν. 4512/2018 για τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Δυστυχώς, παρά τους αγώνες του Δικηγορικού κόσμου, την αντίθετη και σαφώς διατυπωμένη θέση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων και την υπ’ αρ. 34/28-06-2018 απόφαση της Διοικητικής Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, η οποία έκρινε αντισυνταγματική την υποχρεωτικότητα του θεσμού, και η νέα ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης εμμένει στη θέσπιση της υποχρεωτικής διαμεσολάβησης με επιμέρους, μάλιστα, τροποποιήσεις, που καθιστούν το νομοθέτημα αυτό επαχθέστερο σε σχέση με το αρχικό. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Ζακύνθου, είχε κατά το παρελθόν εξ αρχής ταχθεί αντίθετος στην υποχρεωτική ιδιωτική διαμεσολάβηση, συνταυτιζόμενος με τις αποφάσεις της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος. Είναι πάγια θέση του Δικηγορικού Συλλόγου Ζακύνθου, δεδομένου ότι η υποχρεωτικότητα του θεσμού είναι αντισυνταγματική, καθώς θίγει το δικαίωμα της πρόσβασης του πολίτη στο Φυσικό του Δικαστή και το δικαίωμα της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα (αρ. 20), στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και στο αρ. 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, υπάρχουν επιμέρους διατάξεις του σχεδίου νόμου, που προκαλούν έντονο προβληματισμό ως προς τη σκοπιμότητά τους και σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να τροποποιηθούν και αυτές είναι οι εξής: 1ον: Στο αρ. 4 του σχεδίου νόμου, όπως τροποποιεί το αρ. 182 παρ. 2B Ν. 4512/2018 προβλέπεται υποχρεωτικότητα σε διαφορές τακτικής διαδικασίας Μονομελούς και Πολυμελούς Πρωτοδικείου. Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να εξαιρεθεί από την υποχρεωτικότητα διαφορές καθ’ ύλην ερμοδιότητας Μονομελούς Πρωτοδικείου, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, και, σε κάθε περίπτωση, να απαλειφθεί η διάταξη που αναφέρει ότι η προσφυγή των μερών στη δικαστική μεσολάβηση δεν απαλλάσσει από την υποχρέωση προσφυγής στην ιδιωτική διαμεσολάβηση, καθώς η δικαστική μεσολάβηση, ακόμη και στην προαιρετική της μορφή, παρέχει τα απαιτούμενα εχέγγυα αξιοπιστίας για την σφρή συμβιβαστικής διεκπεραίωσης των υποθέσεων. 2ον: Στο άρθρο 4 του σχεδίου νόμου, όπως τροποποιεί το αρ. 182 παρ. 3Α. εδ. β’ και γ’ Ν. 4512/2018, προβλέπεται εξαίρεση από την υποχρεωτική αρχική συνεδρία στις οποίες διάδικος είναι το Δημόσιο, ΟΤΑ ή ΝΠΔΔ, καθώς και οι διαφορές στις οποίες οι διάδικοι δικαιούνται νομικής βοήθειας ή στους οποίους παρέχεται το ευεργέτημα της πενίας. Η διάταξη αυτή θα πρέπει να απαλειφθεί, διότι δε συνάδει με τον υποτιθέμενο σκοπό της διαμεσολάβησης, καθώς αποκλείονται από αυτή μια πολύ μεγάλη κατηγορία απόρων πολιτών., καθώς και όσοι πολίτες έχουν αντίδικο το Δημόσιο, ΟΤΑ ή ΝΠΔΔ. Θα πρέπει το Κράτος που προτείνει και επιβάλλει την υποχρεωτική ιδιωτική διαμεσολάβηση να απαλείψει τη διάταξη αυτή και να προβλέψει αμοιβή του διαμεσολάβητή, η οποία θα του παρέχεται με τη διαδικασία των διατάξεων της νομικής βοήθειας. Είναι τελείως οξύμωρη και αντίθετη με τους υποτιθέμενους σκοπούς της διαμεσολάβησης η εξαίρεση της κατηγορίας αυτής των διαδίκων. 3ον: Στο αρ. 4 του σχεδίου νόμου, όπως τροποποιεί το αρ. 182 παρ. 3Γ ν. 4512/2018, επισημάνεται ότι οι προβλεπόμενες χρηματικές τοινές είναι αδικαιολόγητες και εξοντωτικές, δεδομένου ότι ειδικά στην τακτική διαδικασία η απουσία του αντιδίκου είναι απολύτως καθοριστική για την έκβαση της δίκης και την ήπτα του και, κατά συνέπεια, η επιβολή περαιτέρω ποινής είναι απαράδεκτη, καθώς είναι μόνο ποινή παραδειγματισμού. 4ον: Στο αρ. 4 του σχεδίου νόμου, όπως τροποποιεί το αρ. 182 παρ. 4Α Ν. 4512/2018 προβλέπεται ότι η παράσταση των δικηγόρων των μερών είναι δυνητική στην αρχική συνεδρία. Η διάταξη αυτή είναι σαφώς αντιδικηγορική, και θα πρέπει να απαλειφθεί για τον επιπλέον πρακτικό λόγο ότι ειδικά στις υποθέσεις τακτικής διαδικασίας είναι απαραίτητη σε κάθε παράσταση του διαδίκου η παρουσία του δικηγόρου του για την εξασφάλιση των συμφερόντων του, καθώς τίθενται ζητήματα που μόνον η παρουσία των ξικηγόρων μπορεί να φωτίσει. Είναι δε απορίας άξιο πώς ο διαμεσολαβητής χωρίς την παρουσία των νομικών ταραστατών θα είναι σε θέση να κατανοήσει τα νομικά ζητήματα που τίθενται από τους διαδίκους. 5ον: Στο αρ. 6 του σχεδίου νόμου, όπως αντικαθιστά το αρ. 184 παρ. 4Ν. 4512/2018, κατά τρόπο απαράδεκτο αναφέρεται ότι το πρακτικό διαμεσολάβησης αποτελεί από την κατάθεσή του στη Γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου εκτελεστό τίτλο. Άκολουθως αναφέρει ότι το απόγραφο για την εκτέλεση εκδίδεται σύμφωνα με τα αρ. 915 – 918 ΚΠολΔ από το δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου, στη γραμματεία του οποίου κατατέθηκε το πρακτικό διαμεσολάβησης. Η διάταξη αυτή είναι ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ, καθώς είναι παντελώς αόριστη και επικίνδυνη για τούτο, αφού το μόνο αρμόδιο για την κατάθεση του πρακτικού διαμεσολάβησης θα πρέπει θα πρέπει να είναι το δικαστήριο που σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Λικονομίας υπάγεται η διαφορά. Ως προς το θέμα αυτό είχε ρητά τοποθετηθεί και η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, πλην όμως, όπως φαίνεται η άποψή της δεν έγινε σεβαστή. Υπενθυμίζεται ότι στο παλιό σχέδιο νόμου προβλεπόταν ότι το πρακτικό κατατίθεται αποκλειστικά στη Γραμματεία του Μονομελούς Γιρωτοδικείου του τόπου που έλαβε χώρα η διαμεσολάβηση. Η εσκεμμένη ασάφεια του νέου νομοθετήματος προκαλεί σαφέστατα προβληματισμό. Η άποψή μας είναι ότι ακόμα και στην περίπτωση διαφωνίας σχετικά με το πρόσωπο του διαμεσολαβητή, η Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης θα πρέπει κατά τρόπο αποκλειστικό να ορίζει διαμεσολαβητή του θα εδρεύει στον τόπο, όπως αυτός θα ορίζεται από τις διατάξεις του ΚΠολΔ που αφορούν την τοπική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στο οποίο υπάγεται η διαφορά. Δυστυχώς, το πλέγμα των δυο αυτών προβλέψεων θα οδηγήσει σε

περαιτέρω απομείωση της δικηγορικής ύλης από την επαρχία, και τη μετατόπισή τους σε μεγαλύτερα κέντρα. Μον: Στο αρ. 12 του σχεδίου νόμου, όπως αντικαθιστά το αρ. 198 Ν. 4512/2018, παρέχεται η δυνατότητα σε φυσικά ή νομικά τρόσωπα που έχουν συσταθεί σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία ή τη νομοθεσία κράτους μέλους της ΕΕ που έχει αποκλειστικό σκοπό την παροχή εκπαίδευσης στη διαμεσολάβηση να μπορούν να ιδρύσουν φορείς κατάρτισης διαμεσολάβητών. Η διάταξη αυτή καταδεικνύει και το σκοπό του όλου νομοθετήματος που κατατείνει αποκλειστικά στην εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων, είναι προκλητικά γενική χωρίς κανένα απολύτως περιορισμό ως προς τις προϋποθέσεις των νομικών αυτών προσώπων, ώστε εκ τούτου τελείως προβληματική και ώστε προς τη σκοπιμότητα και ώστε προς την ουσία και για αυτό θα πρέπει να απαλειφθεί. Οι παρατηρήσεις αυτές τίθενται τελείως ενδεικτικά και καταδεικνύουν τον αντιδικηγορικό σκοπό του νομοθετήματος».

8. 12 Οκτωβρίου 2019, 15:13:

Άρθρο 1ο

Με όλο τον δέοντα σεβασμό προς τους συντάκτες, δεν νομίζουμε ότι η φράση «...ως και στις ανωτέρω υποθέσεις διασυνοριακών υποθέσεων», στο τέλος του πρώτου εδαφίου του άρθρου 178 επιφέρει το αποτέλεσμα, που αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση. Προτείνουμε την εξής διατύπωση της πρώτης φράσης του πρώτου εδαφίου του εν λόγω άρθρου: «Το Κεφάλαιο αυτό έχει σκοπό την ρύθμιση του θεσμού της διαμεσολάβησης τόσο σε ενδοσυνοριακές, όσο και σε διασυνοριακές αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς...».

9. 12 Οκτωβρίου 2019, 14:02:

Αναμφισβήτητα το προς ψήφιση νομοσχέδιο και η υποβολή του σε δημόσια διαβούλευση αποτελεί ένα σημαντικό και αναγκαίο βήμα για την οριστική επίλυση μιας εκκρεμότητας, η οποία έχει δημιουργήσει ένα αβέβαιο περιβάλλον για τον ίδιο της διαμεσολάβησης, ο οποίος λειτούργησε θετικά, αλλά περιορισμένα, από την θέσπισή του, με το νόμο 3898/2010 και στην συνέχεια μετά την έκδοση του υπό τροποποίηση νόμου 4512/2018. Στο πλαίσιο αυτών των τροποποιήσεων γίνεται μία θετική προσπάθεια να αρθούν όποιες αμφισβητήσεις εγέρθηκαν από τη Διοικητική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου. Σκοπός του νομοσχεδίου είναι η πρόσβαση των πολιτών στην ενημέρωση για την δυνατότητα εναλλακτικής επίλυσης των διαφορών τους, με τη χρήση της διαδικασίας της διαμεσολάβησης. Η διαμεσολάβηση, όπως ορθά επισημαίνεται και στην αιτιολογική έκθεση, προσφέρει ελευθερία εξεύρεσης λύσεων προσαρμοσμένων στις ανάγκες των εμπλεκομένων μερών, από κοινού, σε σύντομο χρόνο και με μικρό οικονομικό κόστος εκτός του μοντέλου του δικαστηρίου. Στόχος είναι να προκύψει μια ισόρροπη σχέση μεταξύ της διαμεσολάβησης και των δικαστικών διαδικασιών, κάτιον το οποίο αποτελεί και επιταγή του κοινοτικού νομοθέτη, με αποτέλεσμα την βελτίωση του χρόνου και της ποιότητας απονομής της δικαιοσύνης και την δημιουργία ενός χώρου ασφάλειας, ειρήνης και ανάπτυξης. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, είναι αναγκαίο, με τις εισαγόμενες τροποποιήσεις του Ν. 4512/2018, να διασφαλιστεί ότι, η ενημέρωση των πολιτών από τον διαμεσολάβητη για την διαδικασία θα είναι τέτοια σε χρόνο και ποιότητα, ώστε να μπορεί να οδηγήσει σε επιλογή της διαμεσολάβησης ως τρόπου εξωδικαστικής επίλυσης ικανού αριθμού ιδιωτικών διαφορών. Διαφορετικά η ρύθμιση θα μείνει γράμμα κενό.

10. 11 Οκτωβρίου 2019, 23:26:

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 4512/2018

Άρθρο 1ο

Με όλο τον δέοντα σεβασμό προς τους συντάκτες, δεν νομίζουμε ότι η φράση «...ως και στις ανωτέρω υποθέσεις διασυνοριακών υποθέσεων», στο τέλος του πρώτου εδαφίου του άρθρου 178 επιφέρει το αποτέλεσμα, που αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση. Προτείνουμε την εξής διατύπωση της πρώτης φράσης του πρώτου εδαφίου του εν λόγω άρθρου: «Το Κεφάλαιο αυτό έχει σκοπό την ρύθμιση του θεσμού της διαμεσολάβησης τόσο σε ενδοσυνοριακές, όσο και σε διασυνοριακές αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς...».

Άρθρο 2^ο α. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 179, η αναφορά στον «τρόπο με τον οποίο δύνανται να επιλύσουν την διαφορά τους μέσω της διαμεσολάβησης...» πιθανόν να δημιουργήσει την εσφαλμένη εντύπωση ότι ο διαμεσολαβητής μπορεί να προτείνει λύση της διαφοράς, πράγμα που κατά βέβαιο τρόπο δεν είναι στις προθέσεις του Νομοθέτη, αφού αυτό δεν επιτρέπεται στον Διαμεσολαβητή. Προτείνουμε την αναδιατύπωση ως εξής: «... ενημερώνει τα μέρη για την διαδικασία της διαμεσολάβησης, με την οποία δύνανται να επιλύσουν την διαφορά τους και τις βασικές αρχές που διέπουν την διαμεσολάβηση». **β.** Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 179, είμαστε της άποψης ότι θα πρέπει να τροποποιηθεί και να προβλεφθεί αντί «σε κράτος-μέλος άλλο από εκείνο της μόνιμης κατοικίας ή συνήθους διαμονής των μερών», «... εκείνο της μόνιμης κατοικίας ή συνήθους διαμονής έστω και ενός από τα μέρη».

Άρθρο 3^ο α. Είναι θετικό που προβλέπεται η «ρήτρα διαμεσολάβησης» στο άρθρο 180. Η πρόβλεψη δυνατότητας να τεριέχεται σε συμφωνίες των μερών «ρήτρα διαμεσολάβησης», δεν διορθώνει την κατάσταση που ίσχυε με τους

προηγούμενους Νόμους. Εξ ορισμού η ρήτρα διαμεσολάβησης μπορεί να περιλαμβάνεται μόνο στην βασική σύμβαση (υποκείμενη) των μερών, κατά την υπογραφή της οποίας δεν έχει, ασφαλώς, προκύψει καμία διαφορά προς επίλυση, ώστε να μπορεί να περιγράφεται το αντικείμενο αυτής στην βασική σύμβαση, στην ρήτρα διαμεσολάβησης. Κατά συνέπεια, οποιοδήποτε από τα μέρη δεν τηρήσει την ρήτρα διαμεσολάβησης και προσφύγει απευθείας στο Δικαστήριο, το άλλο ή τα αλλά μέρη δεν μπορούν να εγείρουν ένσταση διαμεσολάβησης ούτε καν να προσάψουν σε εκείνον που αντιπαρέχεται την ρήτρα διαμεσολάβησης με βάση τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου για τις συμβάσεις, αφού το επιχείρημα του άλλου μέρους ότι δεν περιγράφεται στην ρήτρα το αντικείμενο της διαφοράς και ότι, ως εκ τούτου, δεν τον δεσμεύει, θα είναι καταλυτικό. Συνεπώς η ρήτρα διαμεσολάβησης στερείται ουσιαστικής και πρακτικής σημασίας, αφού η συμφωνία περί διαμεσολάβησης θα πρέπει να επαναλαμβάνεται μετά την επέλευση της διαφοράς αφήνοντας απόλυτα το περιθώριο σε εκείνο ή εκείνα τα μέρη, που δεν επιθυμούν ή δεν επιθυμούν πλέον την προσφυγή στην διαμεσολάβηση, να την αποφύγουν. β. Το θέμα έχει απασχολήσει έντονα την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ, η σποία έχει, ήδη πολλές φορές, διατυπώσει προτάσεις για την τροποποίηση των σχετικών διατάξεων με τρόπο που να διασφαλίζει την δυνατότητα έγερσης ένστασης διαμεσολάβησης. Προτείνουμε και τώρα την προσθήκη, μετά το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 180, άλλου εδαφίου διατυπωμένου ως εξής: «Σε περίπτωση συμφωνίας των μερών περί υπαγωγής μελλοντικών διαφορών τους στην διαδικασία της Διαμεσολάβησης, η περιγραφή συγκεκριμένης διαφοράς, που προκύπτει μετά την σύναψη της πιο πάνω συμφωνίας, περιλαμβάνεται στην σύμβαση, που υπογράφεται μεταξύ του διαμεσολαβητή και των μερών πριν από την έναρξη της διαδικασίας της Διαμεσολάβησης». γ. Τα ανωτέρω προϋποθέτουν την προσθήκη στον Νόμο διάταξης, με την οποία να προβλέπεται ρητά η υπογραφή συμφωνίας μεταξύ του διαμεσολαβητή και των μερών, πριν από την έναρξη της διαδικασίας της Διαμεσολάβησης. Η διάταξη αυτή θα μπορούσε να προστεθεί ως παράγραφος (9) στο τέλος του σημερινού άρθρου 183 και να είναι διατυπωμένη ως εξής: «Εάν ο διαμεσολαβητής αποδεχθεί τον διορισμό του, υπογράφεται μεταξύ αυτού και των μερών συμφωνία, στην οποία περιλαμβάνεται περιγραφή της διαφοράς, που υπισχύεται σε Διαμεσολάβηση, διατάξεις, που αφορούν ούσα προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3, 4 και 5 του παρόντος άρθρου, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 189, στις παραγράφους 1, 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 190, στην παράγραφο 1 του άρθρου 191, στις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 192, καθώς και διατάξεις σχετικά με την αμοιβή του διαμεσολαβητή». δ. Εάν υλοποιηθούν τα ανωτέρω προτεινόμενα, ένσταση Διαμεσολάβησης μπορεί να περιληφθεί ανεμπόδιστα στον Νόμο, με την προσθήκη ενός άρθρου με αριθμό 192Α (ή 193, οπότε θα πρέπει να αλλάξει η αρίθμηση των επομένων άρθρων του Νομού), η διατύπωση του σποίου θα μπορούσε να είναι η εξής: «Ρήτρα διαμεσολάβησης περιλαμβανομένη στην βασική σύμβαση των μερών ή συμφωνία τους συναπτόμενη αργότερα, περί υπαγωγής διάφορων τους σε σχέση με την βασική σύμβαση, το κύρος, την ερμηνεία, την εφαρμογή, την εκτέλεση της ή που πηγάζουν ή συνδέονται με οποιονδήποτε τρόπο με αυτήν, δίνει έικαίωμα σε κάθε μέρος να εγείρει ένσταση Διαμεσολάβησης, σε περίπτωση κατά την οποία οποιοδήποτε από τα μέρη προσφέυγει στην Δικαστική Διαδικασία χωρίς να εξαντλήσει την υποχρέωση υποβολής διαφοράς ή διαφορών αυτού του είδους σε διαδικασία διαμεσολάβησης. Οπότε το Δικαστήριο, ενώπιον του οποίου έχει αχθεί η διαφορά, αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης και την παραπέμπει σε Διαμεσολάβηση».

Άρθρο 4^ο α. Σκόπιμο είναι να διευκρινιστεί, στην παράγραφο 2 (β) του άρθρου 182, ότι υπαγόμενες διαφορές είναι «Οι αστικές και εμπορικές διάφορες, που εκδικάζονται κατά την Τακτική Διαδικασία ... ». Περαιτέρω, στην ΥΑΣ είναι αντόλυτα ενδεδειγμένη η υπαγωγή και υποθέσεων, που εκδικάζονται με ειδικές διαδικασίες, όπως -ενδεικτικά - οι μισθωτικές διαφορές (όπου επιβάλλεται η ταχεία ρύθμιση της διαφοράς, διότι ο μισθωτής μπορεί να εξαφανιστεί ανά τάξα στηγμή στο διάστημα που διαρκεί η δικαστική διαδικασία, μέχρι την έκδοση απόφασης εκτελεστής και στις οποίες γ. Διαμεσολάβηση επιτρέπει την λύση της διαφοράς με διάφορους τρόπους, που δεν θα μπορούσαν να διαταχθούν από το Δικαστήριο λόγω της δέσμευσης του από το δικόγραφο του ενάγοντος και εκείνο του εναγόμενου σε περίπτωση ανταγωγής, οι εργατικές διαφορές σχετικά με τις οποίες έχει αποδειχθεί στην πράξη ότι η εξωδικαστική επίλυσή τους είναι εφικτή και ενδεδειγμένη, οι διάφορες με αντικείμενο αμοιβές και έξοδα κατ' άρθρο 614 παράγραφος 5 και, γενικότερα, όλες εκείνες οι υποθέσεις, που εκδικάζονται με ειδικές διαδικασίες και στις οποίες είναι σημαντική η δημιουργία ευνοϊκού / φιλικού κλίματος για την επίλυση της διαφοράς με τρόπο επωφελή για όλα τα μέρη. β. Οι εξαιρέσεις από την ΥΑΣ, που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 182, είναι αδικαιολόγητες και στις τρεις περιπτώσεις: i. Η εξαίρεση της κύριας παρέμβασης από την ΥΑΣ είναι αλυσιτελής. Ο κυρίως παρεμβαίνων, με την από αυτόν ανάληψη της δίκης, καθίσταται νέος διάδικος, που δεν έχει λάβει μέρος στην αρχική ΥΑΣ. Θα πρέπει να δίνεται μια νέα ευκαιρία στα μέρη, ένα από τα οποία είναι «καινούργιο», με μια ΥΑΣ, που μπορεί να έχει ευτυχέστερο αποτέλεσμα από την πρώτη. ii. Άτοπη είναι και η εξαίρεση των διαφόρων στις οποίες διάδικο μέρος είναι το Δημόσιο ή ΟΤΑ ή Ν.Π.Δ.Δ. όταν πρόκειται περί διαφορών, που πηγάζουν από σχέσεις στις οποίες το Δημόσιο κλπ δεν έχει ενεργήσει iure imperii αλλά iure gestionis και ως εκ τούτου είναι δεκτικές διαμεσολάβησης. iii. επιβάλλεται να καταργηθεί η εξαίρεση των διαφόρων, στις οποίες οι διάδικοι δικαιούνται νομικής βοήθειας. Εδώ, οι διάδικοι είναι εξ ορισμού οικονομικά αδύνατοι και, ακριβώς, για τον λόγο αυτό θα πρέπει να τους δίνεται η ευκαιρία, μέσω της υποχρεωτικής ΥΑΣ, να γνωρίσουν την Διαμεσολάβηση -έστω σε αδρές γραμμές- και να ακολουθήσουν την διαδικασίας της και να επιλύσουν την διαφορά τους με μικρότερο κόστος για όσους επωμίζονται το «ευεργέτημα πενίας» από εκείνο της δικαστικής διαδικασίας, ενώ θα μπορούσε να προβλεφθεί ότι το κόστος της διαμεσολάβησης θα καλύπτεται από το

ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. στο οποίο άλλωστε περιέρχονται τα ποσά των ποινών του προτελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 182, οι οποίες, κατ' αυτόν τον τρόπο θα αποκτήσουν χρήσιμο λόγο ύπαρξης. γ. Πέραν των ποινών του προτελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 182, δόκιμο και αποτελεσματικό θα ήταν να προβλέπεται ότι, εκόμη και εάν κερδίσει την δίκη, στον διάδικο εκείνο -που δεν θα έχει εμφανιστεί ή που θα έχει αρνηθεί να προχωρήσει η διαδικασία της Διαμεσολάβησης- δεν θα επιδικασθεί η δικαστική του δαπάνη εάν κερδίσει στο Δικαστήριο ή ακόμη και ότι, σε ακραίες περιπτώσεις προφανούς κακοποιησίας του, θα του επιβάλλεται και η δικαστική δαπάνη του αντιδίκου του, που ηττήθηκε. Το σχήμα, που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε αρκετές χώρες, μεταξύ των οπίων το Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά και ευρύτατα σε διεθνείς εμπορικές διαιτησίες. δ. **Στην παράγραφο 4 Α του άρθρου 182**, υπάρχει ασάφεια σχετικά με την πρώτη φάση της διαδικασίας της ΥΑΣ . i. Εν πρώτοις, θα πρέπει να προβλεφθεί ρητά εάν η σχετική διαδικασία πρέπει να αρχίσει πριν από την κατάθεση στο Δικαστήριο του ένδικου βιοηθήματος ή και μετά από αυτήν, αλλά πριν την συζήτηση του ενδίκου βιοηθήματος. ii. Θα πρέπει, επίσης, να διευκρινιστεί πως επιλέγεται ο διαμεσολαβητής στον οποίο ο διάδικος, που αιτείται δικαστική προστασία, υποχρεούται να υποβάλει αίτημα προσφυγής στην διαδικασία της διαμεσολάβησης. Πρακτικά, σε εκείνη την φάση, δεν μπορεί να επιλέγεται από κοινού από τα μέρη ή ,σε περίπτωση μη συμφωνίας αυτών, από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολαβητής, αφού τα μέρη δεν έχουν επικοινωνία δεδομένου ότι το αίτημα του προσφεύγοντος δεν έχει ακόμη γνωστοποιηθεί στον αντίδικο του. Στο πρώτο εδάφιο αυτής της παραγράφου, υπάρχει ένα προθύστερο σχήμα, το οποίο χρειάζεται να διευκρινιστεί, διότι δίνει την εντύπωση ότι σχετικά με την ΥΑΣ πρέπει να ενεργήσουν δυο διαμεσολαβητές κατά την άποψη μας, μια δόκιμη ρύθμιση του θέματος θα ήταν εκείνη που θα προέβλεπε ότι ο αιτούμενος δικαστική προστασία επιλέγει, εξ υπαρχής, τον διαμεσολαβητή, που θα διεξάγει την ΥΑΣ, από τον Κατάλογο Διαπιστευμένων Διαμεσολαβητών του Υπουργείου Δικαιοσύνης και μάλιστα από το Ειδικό Μητρώου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, το οποίο περιλαμβάνει τους διαπιστευμένους διαμεσολαβητές, που έχουν έδρα στο Πρωτοδικείο του τόπου της κατοικίας ή της μόνιμης διαμονής του επιλέγοντος, με απόλυτη σειρά προτεραιότητας βάσει του αύξοντα αριθμού μητρώου, που έχουν οι διαμεσολαβητές στο ως άνω Ειδικό Μητρώο. Ο αιτούμενος δικαστική προστασία υποχρεούται να υποβάλει στον διαμεσολαβητή που ορίστηκε, κατά τα ανωτέρω, συμπληρωμένο το σχετικό ενημερωτικό έντυπο της Κεντρικής Επιτροπής Διαμεσολαβητής. iii. Η υποχρεωτική παράσταση πληρεξουσίων δικηγόρων των μερών κατά την ΥΑΣ είναι επαραίτητη για τον ίδιο λόγο, που είναι υποχρεωτική σε περίπτωση κατά την οποία, μετά την ΥΑΣ, τα μέρη συμφωνήσουν να προχωρήσουν στην διαδικασία της διαμεσολάβησης, δηλαδή για την ασφάλεια των συναλλαγών δεδομένου ότι ο Διαμεσολαβητής δεν είναι υποχρεωτικά νομικός. Αδικαιολόγητη είναι η εξαίρεση από την υποχρεωτική παράσταση δικηγόρων στη διαδικασία διαμεσολάβησης που αφορά στις περιπτώσεις των καταναλωτικών διαφορών και των μικροδιαφορών, όπου θα πρέπει και εκεί να προβλεφθεί ως υποχρεωτική. Κατά συνέπεια, πρέπει να τροποποιηθούν αντίστοιχα οι διατάξεις της δεύτερης υποπαραγράφου της παραγράφου 4.Α του άρθρου 182. ε. Στο τέλος του άρθρου 182 παρ. 8 προτείνουμε να προστεθεί η φράση «ούτε να επιδιώξουν την, εκ νέου, επίλυση της διαφοράς μέσω διαμεσολάβησης», ώστε να είναι σαφές ότι τυχόν αποτυχία της διαμεσολάβησης, δεν απαγορεύει την εκ νέου προσπάθεια. στ. Η προβλεπόμενη δυνατότητα πραγματοποίησης της τηλεδιάσκεψης και μέσω γραφείου άλλου έιαπιστευμένου διαμεσολαβητή, που προβλέπεται στην παράγραφο 4 Β του άρθρου 182 πρέπει να απαληφθεί διότι ενέχει τον κίνδυνο παράβασης της υποχρέωσης εχεμύθειας, δεδομένου ότι ο άλλος αυτός διαμεσολαβητής δεν ξεσμεύεται από τέτοια υποχρέωση. ζ. Η διατύπωση της παραγράφου 7 του άρθρου 182, που προβλέπει ότι: «αν συναφθεί συμφωνία υπαγωγής στην διαμεσολάβηση σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του παρόντος Νόμου, ακολουθείται η διαδικασία του άρθρου 4 του άρθρου 182» δημιουργεί ερμηνευτικά προβλήματα διότι δεν είναι σαφές εάν αφορά κάθε συμφωνία υπαγωγής σε διαμεσολάβηση ή μόνο τέτοια συμφωνία στις περιπτώσεις διαφόρων υποχρεωτικά υπαγομένων σε ΥΑΣ, λόγω του ότι περιλαμβάνεται στο άρθρο 182, που τις αφορά. Είναι προφανές ότι δεν μπορεί να αφορά τις διάφορες, που υπάγονται υποχρεωτικά σε ΥΑΣ, αφού το ζήτημα αυτό ρυθμίζεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 182 και, κατά συνέπεια, παραπομπή σε αυτήν είναι περιττή. Συμπερασματικά, πρέπει να αφορά κάθε περίπτωση συμφωνίας περί υπαγωγής σε διαδικασία Διαμεσολάβησης οποιασδήποτε υπόθεσης δεκτικής επίλυσης με την επιστήμονας, αξιοσέβαστα μέλη της κοινωνίας, που κατέχουν μεγάλης βαρύτητας και σημασίας θέσεις σ' αυτήν, που αναντίρρητα έχουν μεγάλη εμπειρίες στο γνωστικό και στο επαγγελματικό αντικείμενο τους, αλλά δεν έχουν γνώσεις για την διαμεσολάβηση τέτοιες που να μπορούν να καθορίζουν τα θέματα που την αφορούν, αλλά και εκείνα, του αφορούν τους διαμεσολαβητές. Η προϋπόθεση της «εμπειρίας ή εξειδίκευσης στην διαμεσολάβηση» είναι εντελώς εξιόστη και είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσει προβλήματα στην πράξη. Όλα τα μέλη της ΚΕΔ και, κυρίως, της Επιτροπής

Εξετάσεων θα πρέπει να είναι εκπαιδευμένα στην διαμεσολάβηση, με τρόπο αποδεδειγμένο (πχ διαπίστευση, η οποία τρούποθέτει επιτυχία σε γραπτές και προφορικές εξετάσεις). Άλλως, θα έχομε ένα σχήμα όμοιο με εκείνο, που θα είχαμε εάν βάζαμε πυρηνικούς φυσικούς, έστω καθηγητές Πανεπιστημίου να διδάξουν Όμηρο και Αρχαία Ελληνικά σ.κόμη και σε Γυμνάσιο. Ας είναι Μέλη της ΚΕΔ, δικαστές, καθηγητές Πανεπιστημίου, δικηγόροι κλπ με την αυστηρή προϋπόθεση της εκπαιδευσης και της εμπειρίας τους στην διαμεσολάβηση. Ας αυξηθούν, όμως, οι διαμεσολαβητές - Μέλη της και ας προβλεφθεί ότι στην Επιτροπή Εξετάσεων θα προεδρεύει Ανώτατος Δικαστικός Λειτουργός, αλλά ότι η τιλειοψηφία των Μελών της θα είναι διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές. **Άρθρο 10°** Στο τέλος της δεύτερης υποπαραγράφου της παραγράφου 1 του άρθρου 188 του Νόμου 4512/2018, θα πρέπει να εξαιρεθούν από τον αποκλεισμό άσκησης του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή όσοι έχουν μεν τις ιδιότητες που αναφέρονται στο τελευταίο εδάφιο της εν λόγω υποπαραγράφου, ασκούν, όμως σύννομα και ελευθέριο επάγγελμα, σε κάθε περίπτωση δε τα πρόσωπα, που διαπιστεύθηκαν ως διαμεσολαβητές πριν την έναρξη ισχύος της εν λόγω υποπαραγράφου. Προτείνουμε την εξής διατύπωση του εδαφίου, του οποίου ισηγούμεθα την προσθήκη: «Από την απαγόρευση του τροηγούμενου εδαφίου εξαιρούνται τα πρόσωπα που νόμιμα ασκούν και ελευθέριο επάγγελμα και σε κάθε περίπτωση τα πρόσωπα που διαπιστεύθηκαν ως Διαμεσολαβητές από το Υπουργείο Δικαιοσύνης πριν από την έναρξη ισχύος του ταρόντος Νόμου» **Άρθρο 11°** Στο άρθρο 194 παρ. 2, προτείνουμε να προβλεφθεί ότι η καταδίκη του μέρους που δεν τροσήλθε στην ΥΑΣ στην καταβολή του ποσού των πενήντα ευρώ γίνεται «ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης», εάν εκολουθήσει δικαστική διαδικασία. **Άρθρο 12°** Εντελώς αδικαιολόγητη είναι -και, κατά συνέπεια, πρέπει να καταργηθεί- η προβλεπόμενη στην παράγραφο 7 του άρθρου 198 δυνατότητα ανάθεσης της εκπαιδευσης υποψηφίων διαμεσολαβητών, στα Κέντρα Επιμόρφωσης και Διάστημα Βίου Μάθησης (Κ.Ε.Δ.ΒΙ.Μ) των Α.Ε.Ι., σε μη εκπαιδευμένους Εκπαιδευτές Διαμεσολαβητών (που δεν είναι ούτε καν Διαμεσολαβητές) κατά παρέκκλιση όσων προβλέπονται για την εκπαιδευση υποψηφίων Διαμεσολαβητών από τους Φορείς Εκπαίδευσης. **Άρθρο 17ο** Στο άρθρο 206, προβλέπεται ότι ισχύς των διατάξεων περί διαμεσολάβησης του Σχεδίου Νόμου αρχίζει από την δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, πλην του άρθρου 182, που τίθεται σε ισχύ την 30 Νοεμβρίου 2019.Η διατύπωση αυτή επιτρέπει να ελπίζουμε ότι η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως θα γίνει πριν από την ημερομηνία αυτή.* Τέλος δυο ταρατηρήσεις, η πρώτη σχετικά με άρθρο του Νόμου 4513/2018, που δεν περιλαμβάνεται στο υπό Δημόσια Διαβούλευση Σχέδιο Νόμου και η δεύτερη νομοτεχνικής φύσεως: I. Στο άρθρο 181 του Νόμου 4512/2018 που τροβλέπει τους τρόπους υπαγωγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης ενδείκνυται να τροποποιηθεί το εδάφιο (β) της παραγράφου (2) ως εξής: «... (β) με απόφαση του Δικαστηρίου σε κάθε στάση της δίκης, αν το Δικαστήριο το κρίνει σκόπιμο». Πράγματι, είναι αντιφατικό να πρέπει να γίνει προσφυγή στην διαμεσολάβηση με δικαστική απόφαση άλλου Κράτους Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να μην μπορεί να γίνει προσφυγή στην διαμεσολάβηση με απόφαση Ελληνικού Δικαστηρίου παρά μόνο με την σύμφωνη γνώμη των μερών. II. Πολύ πρακτικότερο -αλλά και ορθότερο- θα ήταν να περιληφθούν όλες οι περί διαμεσολάβησης διατάξεις, τόσο εκείνες του Νόμου 4512/2018, που τροποποιούνται, όσο και εκείνες που παραμένουν σε ισχύ, καθώς και όσες διατάξεις του Νόμου 3898/2010 συνάδουν με όσα νομοθετούνται, τώρα σε ενιαίο Νομοθέτημα και όχι σε Νομοθέτημα, το οποίο ρυθμίζει θέματα που δεν έχουν καμία σχέση με την διαμεσολάβηση.

11. 11 Οκτωβρίου 2019 , 15:12:

Αξιότιμε Κύριε Υπουργέ,

Συγχαρητήρια για την βελτίωση του εν λόγω νόμου, αλλά χρειάζονται πιο γενναίες προτάσεις.

Μερικά σχόλια και προτάσεις: α) Αν η διαμεσολάβηση: Συμφέρει τα μέρη, αφού προσφέρει λύση με μικρό κόστος. Η προσφέρει ταχύτητα και ευελιξία. Είναι μια λύση πολιτισμού. Συμβάλλει στην πρόοδο του ατόμου και της κοινωνίας.

β) Αν υπάρχει πολιτική βούληση να ξεπεραστούν κατεστημένα συμφέροντα και ξεπερασμένες νοοτροπίες. γ) Αν η κυβέρνηση θέλει να βελτιώσει την τραγωδία και συνάμα κωμωδία των δικαστηρίων. δ) Αν η κυβέρνηση θέλει- η κοινωνία θέλει- να βελτιώσει τις σχέσεις πολιτείας-πολίτη, καθώς και τις σχέσεις των ανθρώπων μεταξύ τους. ε) Αν η κυβέρνηση θέλει να διαμορφωθεί στην κοινωνία μια νοοτροπία και κουλτούρα διαμεσολάβησης. Αν λοιπόν ισχύουν τα ταρατάνω, προτείνονται τα εξής: 1) χρειάζεται να αυξηθούν «απεριόριστα» οι διαφορές που υπάγονται στη διαμεσολάβηση. Αντί ο νόμος να αναφέρει ποιες διαφορές υπάγονται στη διαμεσολάβηση, να αναφέρει ποιες δεν υπάγονται. Συγκεκριμένα: «Όλες οι διαφορές ιδιωτικού δικαίου υπάγονται στη διαμεσολάβηση, εκτός από τις εξής:... (τεριοριστικά)». 2) Η υποχρέωση έγγραφης ενημέρωσης από τον πληρεξούσιο δικηγόρο προς τον εντολέα του είναι επιταραίτητη. 3) Γιατί «Στη διαδικασία διαμεσολάβησης τα μέρη παρίστανται μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων των καταναλωτικών διαφορών και μικροδιαφορών»; Μήπως η κυβέρνηση ή οι Εικηγόροι γνωρίζουν καλύτερα τον τρόπο να υπερασπίσουν τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων από τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους; Ασφαλώς, όχι. Επομένως, χρειάζεται να αυξηθούν σημαντικά οι περιπτώσεις προσφυγής στη διαμεσολάβηση, χωρίς να χρειάζεται πληρεξούσιος δικηγόρος. Να επαφίεται στην διακριτική ευχέρεια των μερών η ταρουσία δικηγόρου. Δηλαδή, αντί ο νόμος να αναφέρει σε ποιες διαφορές δεν χρειάζεται δικηγόρος, να υπάρξει αντίθετη γενική διάταξη, που να ορίζει: «Δεν απαιτείται η παρουσία δικηγόρου, εκτός αν τα μέρη επιθυμούν διαφορετικά». 4) Συγχαρητήρια για το άρθρο 11 σχετικά με τις αμοιβές. 5) Οι 80 ώρες εκπαίδευσης είναι λίγες.

χρειάζεται να αυξηθούν τουλάχιστον σε 120 ώρες. 6) Στο Πρόγραμμα Σπουδών να προστεθούν βασικές γνώσεις: Ψυχολογίας (π.χ. ανθρώπινες σχέσεις), επικοινωνίας (π.χ. γλώσσα σώματος), κοινωνιολογίας (π.χ. λειτουργία θεσμών, νοοτροπία, κουλτούρα). 7) Σε όλα τα άρθρα να γίνουν οι δέουσες τροποποιήσεις ώστε αφενός η προσφυγή να είναι εύκολη και προσιτή από κάθε άποψη και αφετέρου να διευκολύνεται η διαδικασία διαμεσολάβησης από την αρχή ως το τέλος. Υστερόγραφο:1) Κάποιοι αντιδρούν, σε κάποιες διατάξεις. Ποιοι; Την απάντηση τη δίνει ο Αριστοτέλης: ας κοιτάξουμε να βρούμε «ποιος ωφελείται» από αυτά που προτείνουν;2) Κάποιοι ξαναβρήκαν το «φασούλι» ότι η υποχρεωτικότητα αντιβαίνει στον φυσικό δικαστή. Ποιοι; 3) Υπόψη ότι «όλοι μας λειτουργούμε ως διαμεσολαβητές υπό την ιδιότητα του γονέα, του προϊσταμένου, του συνεργάτη, του δασκάλου, του γείτονα, και του πολίτη. Η απαίτηση να έχουν όλοι την άδεια να το κάνουν είναι εξίσου ανόητη με το να απαιτείται επίσημη έγκριση για να μπορεί κανείς να μαγειρεύει ή να συλλαβίζει» (Stulberg J., Love L., Ανάμεσα στα μέρη: Ο ουδέτερος τρίτος-Στρατηγικές για μια επιτυχημένη διαμεσολάβηση, ό.π., Πρόλογος, σελ. 219).

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 «Ορισμοί»

1. 8 Οκτωβρίου 2019, 21:28:

Άρθρο 179

2. Η διαμεσολάβηση είναι μία διεπιστημονική διαφρωμένη διαδικασία στην οποία δύο μέρη συμφωνούν να επιχειρήσουν να επιλύσουν τη διαφορά τους με τη βοήθεια ενός τρίτου ουδέτερου και ανεξάρτητου διαιτούσεμένου διαμεσολαβητή. Ακρογωνιαίοι λίθοι της διαμεσολάβησης είναι η εμπιστευτικότητα σε όλη τη διαδικασία, η εκούσια τροσέλευση των μερών σε διατραγμάτευση «καλή τη πίστη», η αυτονομία των μερών, η εξουσία διάθεσης, ο μη ζειμευτικός χαρακτήρας της έως την υπογραφή συμφωνίας από τα μέρη, το απόρρητο των εγγράφων και πληροφοριών του προκύπτουν στη διαδικασία και η ισοτιμία των μερών καθόλη τη διάρκειά της. 3. Ο διαμεσολαβητής είναι ουδέτερος, αμερόληπτος τρίτος ως προς τα μέρη και την υπόθεσή τους, έμπειρος επιστήμονας που διευκολύνει την επικοινωνία των μερών, βοηθά τα μέρη να εστιάσουν στα συμφέροντά τους και τις πραγματικές ανάγκες τους καθώς και στο μέλλον της σχέσης τους. 5. Η αρχική συνεδρία διέπεται από τις βασικές Αρχές της διαδικασίας και δεν καταστρατηγούνται τα θεμέλια της διαμεσολάβησης κατά την ενημέρωση στα μέρη από το διαμεσολαβητή σε αυτό το αρχικό στάδιο, με βασική προϋπόθεση την αρχή της εμπιστευτικότητας καθόλη τη διάρκεια της αρχικής συνεδρίας από το διαμεσολαβητή και τα μέρη αλλά και παριστάντες δικηγόρους.

2. 10 Οκτωβρίου 2019, 14:14:

Προκειμένου για την επίτευξη του σκοπού της Οδηγίας και του νόμου, ως επί της αρχής αναλύεται στην αιτιολογική έκθεση, η υποχρεωτική αρχική συνεδρία στοχεύει στην πλήρη ενημέρωση των μερών για τη διαμεσολάβηση ως εναλλακτική μέθοδο επίλυσης της διαφοράς τους, ως προς τη διαδικασία και τις βασικές αρχές της διαμεσολάβησης, ώστε τα μέρη να γνωρίζουν και να δύνανται, ελεύθερα, να αποφασίσουν την υπαγωγή της διαφοράς τους, εν όλω ή εν μέρει, στη διαδικασία της διαμεσολάβησης προς επίλυση. Ορθό θα ήταν τούτο να αποτυπώνεται και στο σχετικό στριμό. «5. Ως υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης νοείται η συνεδρία μεταξύ του διαμεσολαβητή και των μερών, «ώστε τα μέρη να δύνανται, ελεύθερα, να αποφασίσουν την υπαγωγή ή μη της διαφοράς τους, εν όλω ή εν μέρει, στη διαδικασία της διαμεσολάβησης.»

3. 10 Οκτωβρίου 2019, 18:47:

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 179 η φράση «ο πληρεξούσιος δικηγόρος των μερών» να αντικατασταθεί από τη φράση «ο πληρεξούσιος δικηγόρος κάθε μέρους» προς αποφυγή συγχύσεως.

4. 13 Οκτωβρίου 2019, 15:29:

Η παράγραφος 4 του άρθρου 179 χρειάζεται να αναδιατυπωθεί ως εξής : «Ως νομικός παραστάτης νοείται ο τληρεξούσιος δικηγόρος εκάστου μέρους»

5. 13 Οκτωβρίου 2019 10:45:

Άρθρο 179 – Παράγραφος 5 – Στο θέμα του απαραδέκτου της κατάθεσης: Προτείνουμε να αντικατασταθεί η φράση «επί τοινή απαραδέκτου της συζήτησης» με τη φράση «επί ποινή απαραδέκτου της κατάθεσης» του ενδίκου βοηθήματος. Γιρόκειται για την πιο βασική δομική αλλαγή, από την οποία εξαρτάται σχεδόν εξ' ολοκλήρου η επιτυχία του θεσμού. Εάν κάποιο μέρος της διαφοράς προσφύγει στη δικαιοσύνη, που σημαίνει συναντήσεις με τον δικηγόρο του, σύνταξη δικογράφου, αμοιβή για την κατάθεσή του, κλπ ουσιαστικά θα έχει διανύσει τη μεγαλύτερη διαδρομή μέχρι τη δίκη τόσο από πλευράς εξόδων όσο και από πλευράς επιλογής τρόπου επίλυσης. Συνεπώς ακόμη και αν υπάρχει υποχρέωση

τροσφυγής στη διαμεσολάβηση, θα την εκτελέσει μόνο προσχηματικά, καταβάλλοντας το ελάχιστο συμβολικό της κόστος. Τα στατιστικά θα καταγράψουν χιλιάδες πρακτικά υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας που δεν κατάληξαν σε διαμεσολάβηση εμφανίζοντας τελικά ένα θεσμό που δεν επιλέγεται από τους πολίτες. Το αιτούμενο, που έχει και σημαντική κοινωνική διάσταση, είναι να απαλλάξουμε τον ενάγοντα από το κόστος κατάθεσης, το οποίο ίσως και να μη χρειαστεί εάν η υπόθεση επιλυθεί στη διαμεσολάβηση. Επιπλέον, το «απαράδεκτο της συζήτησης» δημιουργεί στα δικαστήρια έναν περιττό όγκο κατάθεσης δικογράφων, τουλάχιστον ως προς τις υποθέσεις που τελικά θα επιλυθούν μέσω της διαμεσολάβησης. Άλλωστε στο πρώτο σχέδιο του ν. 4512/2018 η διατύπωση προέβλεπε ορθά το «απαράδεκτο της κατάθεσης», το οποίο δυστυχώς στη συνέχεια άλλαξε λαμβάνοντας υπόψη άλλες παραμέτρους και τάντως όχι την προοπτική επιτυχίας της διαμεσολάβησης. Η ίδια διατύπωση προτείνουμε να ισχύσει και για την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου και όπου αλλού στο κείμενο του νόμου γίνεται αναφορά σε αυτή.

Ε. 12 Οκτωβρίου 2019, 15:17:

Άρθρο 3ο

α. Είναι θετικό που προβλέπεται η «ρήτρα διαμεσολάβησης» στο άρθρο 180.

Η πρόβλεψη δυνατότητας να περιέχεται σε συμφωνίες των μερών «ρήτρα διαμεσολάβησης», δεν διορθώνει την κατάσταση που ίσχυε με τους προηγούμενους Νόμους. Εξ ορισμού η ρήτρα διαμεσολάβησης μπορεί να περιλαμβάνεται μόνο στην βασική σύμβαση (υποκείμενη) των μερών, κατά την υπογραφή της οποίας δεν έχει, ασφαλώς, προκύψει καμία διαφορά προς επίλυση, ώστε να μπορεί να περιγράφεται το αντικείμενο αυτής στην βασική σύμβαση, στην ρήτρα διαμεσολάβησης. Κατά συνέπεια, οποιοδήποτε από τα μέρη δεν τηρήσει την ρήτρα διαμεσολάβησης και προσφύγει στην πειθαρχία στο Δικαστήριο, το άλλο ή τα άλλα μέρη δεν μπορούν να εγείρουν ένσταση διαμεσολάβησης ούτε καν να προσάψουν σε εκείνον που αντιπαρέρχεται την ρήτρα διαμεσολάβησης με βάση τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου για τις συμβάσεις, αφού το επιχείρημα του άλλου μέρους ότι δεν περιγράφεται στην ρήτρα το αντικείμενο της διαφοράς και ότι, ως εκ τούτου, δεν τον δεσμεύει, θα είναι καταλυτικό. Συνεπώς η ρήτρα διαμεσολάβησης στερείται ουσιαστικής και πρακτικής σημασίας, αφού η συμφωνία περί διαμεσολάβησης θα πρέπει να επαναλαμβάνεται μετά την επέλευση της διαφοράς αφήνοντας απόλυτα το περιθώριο σε εκείνο ή εκείνα τα μέρη, που δεν επιθυμούν ή δεν επιθυμούν πλέον την προσφυγή στην διαμεσολάβηση, να την αποφύγουν. β. Το θέμα έχει απασχολήσει έντονα την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ, η οποία έχει, ήδη πολλές φορές, διατυπώσει προτάσεις για την τροποποίηση των σχετικών διατάξεων με τρόπο που να διασφαλίζει την δυνατότητα έγερσης ένστασης διαμεσολάβησης. Προτείνουμε και τώρα την προσθήκη, μετά το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 180, άλλου εδαφίου διατυπωμένου ως εξής: «Σε περίπτωση συμφωνίας των μερών περί υπαγωγής μελλοντικών διαφορών τους στην διαδικασία της διαμεσολάβησης, η περιγραφή συγκεκριμένης διαφοράς, που προκύπτει μετά την σύναψη της πιο πάνω συμφωνίας, περιλαμβάνεται στην σύμβαση, του υπογράφεται μεταξύ του διαμεσολαβητή και των μερών πριν από την έναρξη της διαδικασίας της διαμεσολάβησης». γ. Τα ανωτέρω προϋποθέτουν την προσθήκη στον Νόμο διάταξης, με την οποία να προβλέπεται ριτά η υπογραφή συμφωνίας μεταξύ του διαμεσολαβητή και των μερών, πριν από την έναρξη της διαδικασίας της διαμεσολάβησης. Η διάταξη αυτή θα μπορούσε να προστεθεί ως παράγραφος (9) στο τέλος του σημερινού άρθρου 183 και να είναι διατυπωμένη ως εξής: «Εάν ο διαμεσολαβητής αποδεχθεί τον διορισμό του, υπογράφεται μεταξύ αυτού και των μερών συμφωνία, στην οποία περιλαμβάνεται περιγραφή της διαφοράς, που υποβάλλεται σε διαμεσολάβηση, διατάξεις, που αφορούν ούσα προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3, 4 και 5 του παρόντος άρθρου, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 189, στις παραγράφους 1, 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 190, στην παράγραφο 1 του άρθρου 191, στις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 192, καθώς και διατάξεις σχετικά με την αμοιβή του διαμεσολαβητή». δ. Εάν υποποιηθούν τα ανωτέρω προτεινόμενα, ένσταση διαμεσολάβησης μπορεί να περιληφθεί ανεμπόδιστα στον Νόμο, με την προσθήκη ενός άρθρου με αριθμό 192A (ή 193, οπότε θα πρέπει να αλλάξει η αριθμηση των επομένων άρθρων του Νομού), η διατύπωση του οποίου θα μπορούσε να είναι η εξής: «Ρήτρα διαμεσολάβησης περιλαμβανομένη στην βασική σύμβαση των μερών ή συμφωνία τους συναπτόμενη αργότερα, περί υπαγωγής διάφορων τους σε σχέση με την βασική σύμβαση, το κύρος, την ερμηνεία, την εφαρμογή, την εκτέλεση της ή που πηγάζουν ή συνδέονται με οποιονδήποτε τρόπο με αυτήν, δίνει δικαίωμα σε κάθε μέρος να εγείρει ένσταση διαμεσολάβησης, σε περίπτωση κατά την οποία σποιοδήποτε από τα μέρη προσφεύγει στην Δικαστική Διαδικασία χωρίς να εξαντλήσει την υποχρέωση υποβολής διαφοράς ή διαφορών αυτού του είδους σε διαδικασία διαμεσολάβησης. Οπότε το Δικαστήριο, ενώπιον του οποίου έχει αχθεί η διαφορά, αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης και την παραπέμπει σε διαμεσολάβηση».

7. 12 Οκτωβρίου 2019 15:15:

Άρθρο 2ο

ε. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 179, η αναφορά στον «τρόπο με τον οποίο δύνανται να επιλύσουν την διαφορά τους μέσω της διαμεσολάβησης...» πιθανόν να δημιουργήσει την εσφαλμένη εντύπωση ότι ο διαμεσολαβητής μπορεί να προτείνει λύση της διαφοράς, πράγμα που κατά βέβαιο τρόπο δεν είναι στις προθέσεις του Νομοθέτη, αφού επιτό δεν επιτρέπεται στον διαμεσολαβητή. Προτείνουμε την αναδιατύπωση ως εξής: «... ενημερώνει τα μέρη για την

ξιαδικασία της διαμεσολάβησης, με την οποία δύνανται να επιλύσουν την διαφορά τους και τις βασικές αρχές που διέπουν την διαμεσολάβηση». β. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 179, είμαστε της άποψης ότι θα τρέπει να τροποποιηθεί και να προβλεφθεί αντί «σε κράτος-μέλος άλλο από εκείνο της μόνιμης κατοικίας ή συνήθους ξιαμονής των μερών», «... εκείνο της μόνιμης κατοικίας ή συνήθους διαμονής έστω και ενός από τα μέρη».

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3 «Υπαγόμενες Διαφορές»

1. 2 Οκτωβρίου 2019, 22:10:

Γιρέπει να επαναδιατυπωθεί το άρθρο και να μην γίνεται αναφορά στο άρθρο 182 Ν. 4512/2018 . Να καθιερωθεί ως τ.ροαιρετική και όχι υποχρεωτική η διαμεσολάβηση για όλες τις ένδικες διαφορές. Με τον τρόπο που ορίζεται στην ξιάταξη καταργείται ο φυσικός δικαστής & δημιουργείται ένα στάδιο διαδικασίας που είναι δικαστικός χωρίς όμως να διενεργείται από τακτικό δικαστή. Σημειώνεται ότι με τον τρόπο αυτό περιορίζεται έως εξαφανίζεται το δικαίωμα να απολαμβάνει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δικαστικής προστασίας, καθώς μεταξύ των αναφερομένων ως υποχρεωτικών για διαμεσολάβηση διαφορών αναφέρονται: α) οι διαφορές μεταξύ συνιδιοκτητών και β) οι διαφορές του αφορούν τροχαία ατυχήματα (ιδίως υλικές ζημιές). ΑΙΔΩΣ Κ.Κ. ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ, ΓΙΑΤΙ ΔΟΥΛΕΥΕΤΕ ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΑΦΟΥ ΔΗΘΕΝ Η ΠΡΟΘΕΣΗ ΣΑΣ ΗΤΑΝ ΝΑ ΞΑΝΑΔΕΙΤΕ ΤΟ ΟΛΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΤΕ ΙΔΙΕΣ ΚΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ.

2. 4 Οκτωβρίου 2019, 12:48:

Η υποχρεωτική διαμεσολάβηση έχει κριθεί από τι διοικητική Ολομέλεια του ΑΠ ως αντισυνταγματική. Το παρόν σχέδιο νόμου αδιαφορεί πλήρως για τα πορίσματα της δικαιοσύνης και έρχεται να υπαγάγει σχεδόν όλες τις διαφορές στην υποχρεωτική διαμεσολάβηση. Προσοχή, κάτι που ίσως δεν έχουν καταλάβει αρκετοί, οι υποθέσεις της τακτικής ιυονομελούς και πολυνομελούς θα προστεθούν σε όλες τις υποθέσεις, που προέβλεπε ο προηγούμενος νόμος. Γιλέον όλες οι υποθέσεις, πλην ειρηνοδικείου θα περνάν από την υποχρεωτική διαμεσολάβηση. Ο παρών νόμος διευρύνει το αντικείμενο της διαμεσολάβησης αγνοώντας δικαστές και δικηγορικούς συλλόγους. Αναμφισβήτητα τ.ρόκειται για διατάξεις προς την λάθος κατεύθυνση, που ελπίζω να κριθούν αντισυνταγματικές.

3. 8 Οκτωβρίου 2019, 13:30:

Γιολύ λυπάμαι που η σημερινή κυβέρνηση προωθεί την υποχρεωτική διαμεσολάβηση ενώ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΝ ΕΓΓΡΑΦΩΣ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.

4. 10 Οκτωβρίου 2019, 14:29:

Α. Να προστεθεί εδάφιο β' στην παράγραφο 1 «Η συμφωνία των μερών για υπαγωγή στη διαμεσολάβηση μελλοντικών ξιαφορών, που τυχόν προκύψουν από μεταξύ τους έννομη σχέση, έχει αυτοτελή χαρακτήρα σε σχέση με τη σύμβαση, στην οποία περιέχεται και η οποία περιγράφει τη βασική έννομη σχέση των μερών, και δημιουργεί δεσμευτική ενοχική υποχρέωση των μερών για προσφυγή στη διαμεσολάβηση, ως προαπαιτούμενο της προσφυγής τους στη δικαιοσύνη.» Ε. Πρέπει να απαλειφθεί ως περιττός πλεονασμός η διάταξη της παρ. 2 εδ. α» («Η συμφωνία υπαγωγής της διαφοράς στη διαμεσολάβηση πρέπει να περιληφθεί στα πρακτικά του δικαστηρίου στη περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 181 του παρόντος.») αφού η σχετική υποχρέωση προβλέπεται ρητά στο αρ. 181 παρ. 2 εδ. β.

5. 11 Οκτωβρίου 2019, 12:45:

Η παρένθεση (ρήτρα διαμεσολάβησης) να μπει δίπλα στη λέξη μέλλουσες, ώστε να είναι διακριτή η δυνατότητα υπαγωγής είτε για υφιστάμενες διαφορές (με έγγραφη συμφωνία των μερών) είτε κατόπιν ρήτρας διαμεσολάβησης σε συμβατικό κείμενο για μελλοντικές διαφορές που τυχόν ανακύψουν από αυτό. Προτεινόμενο κείμενο: Στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, εκτός από τις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 182 του παρόντος, μπορούν να υπαχθούν και ει αστικές και εμπορικές διαφορές ιδιωτικού δικαίου, υφιστάμενες ή μέλλουσες (ρήτρα διαμεσολάβησης), μετά από έγγραφη συμφωνία των μερών, αν αυτά έχουν την εξουσία να διαθέτουν το αντικείμενο της διαφοράς, σύμφωνα με τι ξιατάξεις του ουσιαστικού δικαίου.

6. 13 Οκτωβρίου 2019, 18:57:

Είναι σημαντικό να καθίσταται σαφές ότι η συμφωνία υπαγωγής πρέπει να συνάπτεται ακόμα και αν υπάρχει τ.ροϋφιστάμενη συμβατική ρήτρα διαμεσολάβησης. Προτείνουμε να απαλειφθεί η παρένθεση (ρήτρα διαμεσολάβησης) και να προστεθεί στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 180 το εξής κείμενο: «...ουσιαστικού δικαίου. Η συμφωνία υπαγωγής στη διαμεσολάβηση συνάπτεται ακόμα και όταν τα μέρη είχαν συμπεριλάβει ρήτρα διαμεσολάβησης σε μ.εταξύ τους σύμβαση».

7. 12 Οκτωβρίου 2019, 15:30:

Άρθρο 30

α. Είναι θετικό που προβλέπεται η «ρήτρα διαμεσολάβησης» στο άρθρο 180. Η πρόβλεψη δυνατότητας να περιέχεται σε συμφωνίες των μερών «ρήτρα διαμεσολάβησης», δεν διορθώνει την κατάσταση που ίσχυε με τους προηγούμενους Νόμους. Εξ ορισμού η ρήτρα διαμεσολάβησης μπορεί να περιλαμβάνεται μόνο στην βασική σύμβαση (υποκείμενη) των μερών, κατά την υπογραφή της οποίας δεν έχει, ασφαλώς, προκύψει καμία διαφορά προς επίλυση, ώστε να μπορεί να τεριγράφεται το αντικείμενο αυτής στην βασική σύμβαση, στην ρήτρα διαμεσολάβησης. Κατά συνέπεια, οποιοδήποτε επότα μέρη δεν τηρήσει την ρήτρα διαμεσολάβησης και προσφύγει απευθείας στο Δικαστήριο, το άλλο ή τα άλλα μέρη δεν μπορούν να εγείρουν ένσταση διαμεσολάβησης ούτε καν να προσάψουν σε εκείνον που αντιταρέρχεται την ρήτρα διαμεσολάβησης με βάση τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου για τις συμβάσεις, αφού το επιχείρημα του άλλου μέρους ότι δεν περιγράφεται στην ρήτρα το αντικείμενο της διαφοράς και ότι, ως εκ τούτου, δεν τον δεσμεύει, θα είναι καταλυτικό. Συνεπώς η ρήτρα διαμεσολάβησης στερείται ουσιαστικής και πρακτικής σημασίας, αφού η συμφωνία περί διαμεσολάβησης θα πρέπει να επαναλαμβάνεται μετά την επέλευση της διαφοράς αφήνοντας απόλυτα το περιθώριο σε εκείνο ή εκείνα τα μέρη, που δεν επιθυμούν ή δεν επιθυμούν πλέον την προσφυγή στην διαμεσολάβηση, να την εποφύγουν. β. Το θέμα έχει απασχολήσει έντονα την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ, η οποία έχει, ήδη πολλές φορές, διατυπώσει προτάσεις για την τροποποίηση των σχετικών διατάξεων με τρόπο που να διασφαλίζει την δυνατότητα έγερσης ένστασης διαμεσολάβησης. Προτείνουμε και τώρα την προσθήκη, μετά το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 180, άλλου εδαφίου διατυπωμένου ως εξής: «Σε περίπτωση συμφωνίας των μερών περί υπαγωγής μελλοντικών διαφορών τους στην διαδικασία της Διαμεσολάβησης, η περιγραφή συγκεκριμένης διαφοράς, που προκύπτει μετά την σύναψη της πιο πάνω συμφωνίας, περιλαμβάνεται στην σύμβαση, που υπογράφεται μεταξύ του διαμεσολαβητή και των μερών πριν από την έναρξη της διαδικασίας της Διαμεσολάβησης». γ. Τα ανωτέρω προϋποθέτουν την προσθήκη στον Νόμο διάταξης, με την οποία να προβλέπεται ρητά η υπογραφή συμφωνίας μεταξύ του διαμεσολαβητή και των μερών, πριν από την έναρξη της διαδικασίας της Διαμεσολάβησης. Η διάταξη αυτή θα μπορούσε να προστεθεί ως ταράγραφος (9) στο τέλος του σημερινού άρθρου 183 και να είναι διατυπωμένη ως εξής: «Εάν ο διαμεσολαβητής εποδεχθεί τον διορισμό του, υπογράφεται μεταξύ αυτού και των μερών συμφωνία, στην οποία περιλαμβάνεται τεριγραφή της διαφοράς, που υποβάλλεται σε Διαμεσολάβηση, διατάξεις, που αφορούν ούσα προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3, 4 και 5 του παρόντος άρθρου, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 189, στις παραγράφους 1, 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 190, στην παράγραφο 1 του άρθρου 191, στις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 192, καθώς και διατάξεις σχετικά με την αμοιβή του διαμεσολαβητή». δ. Εάν υλοποιηθούν τα ανωτέρω προτεινόμενα, ένσταση Διαμεσολάβησης μπορεί να περιληφθεί ανεμπόδιστα στον Νόμο, με την προσθήκη ενός άρθρου με αριθμό 192Α (ή 193, επότε θα πρέπει να αλλάξει η αρίθμηση των επομένων άρθρων του Νομού), η διατύπωση του οποίου θα μπορούσε να είναι η εξής: «Ρήτρα διαμεσολάβησης περιλαμβανομένη στην βασική σύμβαση των μερών ή συμφωνία τους συναπτόμενη αργότερα, περί υπαγωγής διάφορων τους σε σχέση με την βασική σύμβαση, το κύρος, την ερμηνεία, την εφαρμογή, την εκτέλεση της ή που πηγάζουν ή συνδέονται με οποιονδήποτε τρόπο με αυτήν, δίνει δικαίωμα σε κάθε μέρος να εγείρει ένσταση Διαμεσολάβησης, σε περίπτωση κατά την οποία οποιοδήποτε από τα μέρη προσφεύγει στην Δικαστική Διαδικασία χωρίς να εξαντλήσει την υποχρέωση υποβολής διαφοράς ή διαφορών αυτού του είδους σε διαδικασία διαμεσολάβησης. Οπότε το Δικαστήριο, ενώπιον του οποίου έχει αχθεί η διαφορά, αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης και την παρατείμεται σε Διαμεσολάβηση».

ε. 12 Οκτωβρίου 2019, 11:57:

Είναι σημαντικό να γίνεται σαφές ότι η έγγραφη συμφωνία των μερών απαιτείται για την υπαγωγή μιας διαφορά στη Διαμεσολάβηση ακόμα και αν προϋπάρχει συμβατική ρήτρα Διαμεσολάβησης. Επομένως προτείνουμε να φύγει η ταρένθεση (ρήτρα διαμεσολάβησης) και η παράγραφος 1 του άρθρου 3 να συνεχιστεί ως εξής: »...ουσιαστικού δικαίου. Η έγγραφη συμφωνία υπαγωγής συνάπτεται ακόμα και όταν σε προγενέστερη συμφωνία των μερών είχε ενταχθεί ρήτρα Διαμεσολάβησης για τις μέλλουσες διαφορές τους»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4 «Υποχρέωση ενημέρωσης από δικηγόρο – διαδικασία προσφυγής στην υποχρεωτική ρηχική συνεδρία διαμεσολάβησης»

1. 4 Οκτωβρίου 2019, 00:02:

Δε καταλαβαίνω γιατί κάνετε διαχωρισμό στην Τακτική διαδικασία μεταξύ Πρωτοδικείων και Ειρηνοδικείων. Η τακτική διαδικασία είναι μια και αδιαίρετη. Τις ίδιες ακριβώς διατάξεις της τακτικής εφαρμόζουν τα Πρωτοδικεία και τα Ειρηνοδικεία. Η διαμεσολάβηση πρέπει να επεκταθεί και στα Ειρηνοδικεία. Αρκετοί θα περιορίζουν τις απατήσεις τους

στα 20.000 ευρώ, ώστε να υπαχθούν στην τακτική διαδικασία των Ειρηνοδικείων, με αποτέλεσμα να αυξηθούν έραματικά και ανεξέλεγκτα οι υποθέσεις των Ειρηνοδικείων.

2. 3 Οκτωβρίου 2019, 23:32:

Η υπαγωγή διαφορών σε υποχρεωτική διαμεσολάβηση επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης εξακολουθεί να είναι εμφιβόλου συνταγματικότητας. Παρά τον δραστικό περιορισμό των υποθέσεων όπου η προσφυγή στη διαμεσολάβηση είναι υποχρεωτική η προτεινόμενη ρύθμιση εξακολουθεί να αφορά πολύ μεγάλο αριθμό ιδιωτικών διαφορών. Η προτεινόμενη ρύθμιση απαιτεί κοινοποίηση του αιτήματος προσφυγής στη διαμεσολάβηση με τρόπο που θα εξασφαλίζει: α) απόδειξη του περιεχόμενου του αιτήματος β) βεβαιότητα της ημερομηνίας της κοινοποίησης και γ) βεβαιότητα παραλαβής. Πρακτικά μοναδικός τρόπος που εξασφαλίζει σωρευτικά όλα τα παραπάνω είναι η επίδοση με βεβαιότητα παραλαβής. Πρακτικά μοναδικός τρόπος που εξασφαλίζει σωρευτικά όλα τα παραπάνω είναι η επίδοση με δικαστικό Επιμελητή. Οι δε αναφορές περί «ηλεκτρονικού ταχυδρομείου» και «συστημένης επιστολής» μόνο διακοσμητικό ρόλο παίζουν στη διάταξη αφού είναι πασίγνωστο ότι ο μεν πρώτος τρόπος κοινοποίησης δεν εξασφαλίζει βεβαιότητα παραλαβής, ο δε δεύτερος δεν αποδεικνύει το περιεχόμενο του αιτήματος. Κατά συνέπεια σε υποθέσεις τακτικής διαδικασίας το κόστος προσφυγής στη δικαιοσύνη εκτοξεύεται και καθίσταται απαγορευτικό, ιδίως σε τεριπτώσεις όπου η διαφορά αφορά πολλά πρόσωπα, καθώς σε συνδυασμό με την κατάργηση της προφορικής ευζήτησης και την αναγκαστική προσφυγή στη διαδικασία σύνταξης ένορκης βεβαίωσης με προηγούμενη κλήση των αντιδίκων (στην πλειοψηφία των περιπτώσεων όπου τίθενται ζητήματα εμμάρτυρης αποδείξης) το κόστος των επιδόσεων είναι τεράστιο για τον πολίτη. Κατ' ελάχιστο πρέπει να προβλεφθεί η κατάργηση του απαραδέκτου και εποιαδήποτε κύρωσης οικονομικής ή δικονομικής φύσης σε όλες τις περιπτώσεις όπου έγινε προσφυγή σε εποιαδήποτε διαδικασία Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφοράς (Διαμεσολάβηση, Δικαστική Μεσολάβηση, Διαιτησία). Τα μέρη πρέπει να διατηρούν την ευχέρεια επιλογής των μέσων και των διαδικασών εξωδικαστικής επίλυσης, πράγμα που εναρμονίζεται με την προαιρετικό χαρακτήρα των μορφών αυτών επίλυσης διαφοράς. Είναι η μόνη λύση εάν ο σκοπός είναι πράγματι η αποσυμφόρηση των δικαστηρίων και η επιτάχυνση απονομής της δικαιοσύνης και όχι η πριμοδότηση της διαμεσολάβησης εις βάρος των άλλων μορφών ΕΕΔ για προφανείς λόγους.

3. 3 Οκτωβρίου 2019, 21:49:

Στην παράγραφο 1 του άρθρου υπάρχει η εξής διατύπωση: «Το ενημερωτικό έγγραφο, το οποίο συντάσσεται από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης μετά την σύσταση και έναρξη λειτουργίας της, συμπληρώνεται και υπογράφεται από τον εντολέα και τον πληρεξούσιο δικηγόρο του και κατατίθεται με το εισαγωγικό δικόγραφο της αγωγής ή άλλου ένδικου βοηθήματος επί ποινή απαραδέκτου της κατάθεσης του». Αντιλαμβάνομαι ότι η Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, μετά τη σύστασή της, θα συντάξει ένα είδος υποδείγματος (φόρμας) ενημερωτικού εντύπου που θα συμπληρώνεται από τον εντολέα και τον δικηγόρο του. Πλην όμως στο κείμενο χρησιμοποιείται ενεστώς («συντάσσεται») που δεν καθιστά σαφές εάν πράγματι θα πρόκειται για εφάπαξ σύνταξη ενός τέτοιου υποδείγματος από την Κεντρική Επιτροπή ή εάν θα συντάσσεται κάθε φορά σε κάθε υπόθεση και ειδικά για αυτήν ένα τέτοιο έγγραφο από την Κεντρική Επιτροπή. Στη δεύτερη περίπτωση θα επέλθει μια περαιτέρω πολύ μεγάλη επιβράδυνση στις δίκες, λόγω άσκοπης γραφειοκρατικής ταλαιπωρίας, ειδικά στην τακτική διαδικασία του Ειρηνοδικείου και Πρωτοδικείου Αθηνών, όπου από την κατάθεση αγωγών μέχρι την έκδοση αποφάσεων μεσολαβούν τουλάχιστον 3 έτη. Κατά τη γνώμη μου πρέπει το σημείο αυτό να διευκρινισθεί.

4. 3 Οκτωβρίου 2019, 18:31:

Κατά τη γνώμη μου, το πρόβλημα δεν είναι να περιοριστεί απλώς το πλαίσιο διαφορών που θα υπάγονται σε ιποχρεωτική διαμεσολάβηση, αλλά το ότι η υποχρεωτική διαμεσολάβηση δεν θα έπρεπε να προχωρήσει καθόλου σαν ίζεα. Από εκεί και πέρα είναι πράγματι παράδοξο να υπάγονται σε υποχρεωτική διαμεσολάβηση υποθέσεις ερμοδιότητας Μονομελούς και Πολυμελούς Πρωτοδικείου, αλλά όχι υποθέσεις αρμοδιότητας Ειρηνοδικείου. Δηλαδή οι ελαφρότερες υποθέσεις θα κρίνονται με εγγυήσεις δικαστηρίου και τις σοβαρότερες θα αναλαμβάνει να τις επιλύσει κάποιος διαμεσολαβητής; Το αντίθετο μάλλον θα έπρεπε να προβλέπεται.

5. 3 Οκτωβρίου 2019, 13:08:

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΤΗΤΑ ΟΙ ΔΙΑΟΦΡΕΣ ΣΥΝΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ.

6. 3 Οκτωβρίου 2019, 12:48:

Το Άρθρο 4 αρ. 4 του Νόμου, προκειμένου ν' απαλειφθεί η Αντισυνταγματικότητά του, θα πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής : «4. Διαδικασία Προσφυγής στη Διαμεσολάβηση. Α. Για τις διαφορές της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, ο εισηγητούμενος δικαστική προστασία υποχρεούται, ανεξάρτητα από την αξία του ένδικου αντικειμένου, να υποβάλει στην Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης αίτημα προσφυγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, παραδίδοντας συμπληρωμένο ενημερωτικό έντυπο, το οποίο συντάσσεται από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης μετά τη σύσταση και έναρξη λειτουργίας της, καταβάλλοντας παράβολο των τριάντα (€ 30,00) Ευρώ υπέρ της Κ.Ε.Δ. Αρμόδιος υπάλληλος της Κ.Ε.Δ., ευθύς γνωστοποιεί στο άλλο ή στα άλλα μέρη το κατά τα ανωτέρω αίτημα προσφυγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης και θέτει προθεσμία πέντε (5) ημερών περί θετικής ή αρνητικής απάντησης στο

ανωτέρω αίτημα. Η γνωστοποίηση μπορεί να γίνει εγγράφως με συστημένη επιστολή ή ηλεκτρονικά ή με κάθε άλλο νόμιμο τρόπο, αρκεί να αποδεικνύεται το περιεχόμενό της και η ημερομηνία της, καθώς και η βεβαιότητα παραλαβής. Αν η απάντηση του άλλου μέρους είναι αρνητική, τότε ο αρμόδιος υπάλληλος της Κ.Ε.Δ. συντάσσει σχετική βεβαίωση, του παραδίδει στον αιτούντα, για να προσκομισθεί στο δικαστήριο. Αν η απάντηση του άλλου μέρους είναι θετική, τότε ο διαμεσολαβητής ορίζεται από τα μέρη ή από τρίτο πρόσωπο της κοινής τους επιλογής ή σε περίπτωση μη συμφωνίας από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, κατά σειρά προτεραιότητας, σύμφωνα με τον αύξοντα αριθμό μητρώου από το Ειδικό Μητρώο διαμεσολαβητών του άρθρου 203 του παρόντος, το οποίο είναι δημοσιευμένο στον ιστότοπο της Κεντρικής Επιτροπής Διαμεσολάβησης. Ο διαμεσολαβητής έρχεται σε συνεννόηση με τα μέρη για την ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας διαμεσολάβησης. Η γνωστοποίηση γίνεται εγγράφως και κατά τα ανωτέρω. Ο διαμεσολαβητής ορίζεται από τα μέρη ή από τρίτο πρόσωπο της κοινής τους επιλογής ή σε περίπτωση μη συμφωνίας από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, κατά σειρά προτεραιότητας, σύμφωνα με τον αύξοντα αριθμό μητρώου από το Ειδικό Μητρώο διαμεσολαβητών του άρθρου 203 του παρόντος, το οποίο είναι δημοσιευμένο στον ιστότοπο της Κεντρικής Επιτροπής Διαμεσολάβησης. Η αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης λαμβάνει χώρα το αργότερο εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την επομένη της απάντησης στη γνωστοποίηση της αίτησης του τροφεύγοντος στο άλλο ή τα άλλα μέρη, ενώ η διαμεσολάβηση θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί εντός των επομένων τριάντα (30) ημερών, που εκκινούν από την επομένη της λήξης της ανωτέρω προθεσμίας. Τα μέρη δύνανται να συμφωνούν παράταση της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών.

7. 3 Οκτωβρίου, 12:44:

Στην παρ. 4 περ. Α του αρ 4 δημιουργείται μια σύγχυση στον τρόπο επιλογής του διαμεσολαβητή. Δηλαδή ενώ ι ποχρεούται να υποβάλλει αίτημα σε διαμεσολαβητή ο αιτούμενος δικαστική προστασία ακριβώς στην επομένη τρόταση αναφέρεται ότι ο διαμεσολαβητής διορίζεται από τα μέρη ή από τρίτον της επιλογής τους ή από την ΚΕΔ, ενώ το κάτω αναφέρεται ότι ο διαμεσολαβητής γνωστοποιεί στο άλλο ή αλλά μέρη το αίτημα. Θεωρώ ότι η διατύπωση είναι ατυχής και προκαλεί σύγχυση και πρέπει να διευκρινίσει – διατυπωθεί καλυτέρα η διαδικασία πχ να διαχωριστεί η ξιαδικασία ορισμού διαμεσολαβητή για την υποχρεωτική αρχική συνεδρία από τον διορισμό διαμεσολαβητή για να λυθεί η υπόθεση ο οποίος εφόσον συμφωνούν τα μέρη μπορεί να είναι και το ίδιος διαμεσολαβητής της αρχικής ι ποχρεωτικής συνεδρίας.

8. 3 Οκτωβρίου 2019, 12:05:

Για πολ λόγο εξαιρέθηκαν οι διαφορές που υπάγονται στην καθ' υλην αρμοδιότητα του Ειρηνοδικείου από την υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης, όπως και οι διαφορές που εκδικάζονται κατά την ειδική διαδικασία των τεριουσιακών διαφορών (άρθρο 614 ΚΠολΔ) και ιδιαίτερα οι διαφορές για ζημιές από αυτοκίνητα;

9. 2 Οκτωβρίου 2019, 22:48:

Η πρόβλεψη ότι θα πρέπει επί ποινή απαράδεκτου της κατάθεσης του δικογράφου να προσκομίζεται το ενημερωτικό έντυπο για την διαμεσολάβηση, θα καταστήσει αδύνατη την ηλεκτρονική κατάθεση δικογράφων. Αφού είναι αδύνατη η κατάθεση του παραπάνω εγγράφου. Πρακτικά για κάποιον άχρηστο σκοπό γυρνάμε στο μεσαίωνα. Από την στιγμή που γ διαμεσολάβηση είναι υποχρεωτική ως προδικασία παρέλκει η απόδειξη της ενημέρωσης περί αυτού

10. 2 Οκτωβρίου 2019, 22:00:

Στην διάφορες που εξαιρούνται από την υποχρεωτικού διαμεσολάβηση, να προστεθούν και αυτές όπου διάδικος είναι ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (για πρακτικούς λόγους!)

11. 4 Οκτωβρίου 2019, 11:48:

Τελικά, δεν διδαχθήκαμε τίποτα από την αποτυχία του 214Α; Η υποχρεωτικότητα της διαμεσολάβησης είναι αντίθετη τρος τη φιλοσοφία της και τον τρόπο λειτουργίας της προκειμένου να είναι αποτελεσματική ως εναλλακτικό μέσο επίλυσης διαφοράς. Η επιβάρυνση δε της υποχρεωτικής προσφυγής σε αυτήν με γραφειοκρατική διαδικασία (έγγραφη ενημέρωση, γνωστοποίησεις, επικοινωνία με διαμεσολαβητή, Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, συνεννοήσεις για το ποτε θα γίνει η διαμεσολάβηση κλπ) θα ανεβάσει το κόστος της ένδικης προστασίας, το οποίο, μάλιστα, κόστος δεν εφορά το δικηγόρο αλλά από εκείνον θα ζητηθεί από τον πελάτη να μειώσει την αμοιβή του, προκειμένου να αντεπεξέλθει σε αυτό. Και αφού θέλουμε τη διαμεσολάβηση υποχρεωτική, γιατί δεν προβλέπεται και η δικαστική διαμεσολάβηση υποχρεωτική;

12. 4 Οκτωβρίου 2019, 12:02:

Όλες οι προτεινόμενες διατάξεις είναι κακογραμμένες και χωρίς λόγο περίπλοκες. Προκαλούν σημαντική σύγχυση και έχαση δημιουργήσουν σημαντικά προβλήματα στην εφαρμογή τους. Η κυβέρνηση υποσχέθηκε να εξετάσει από την αρχή το εεσμό και τελικά απλά διευρύνει το αντικείμενο, συμπεριλαμβάνοντας σχεδόν όλες τις υποθέσεις πλέον. Η υποχρεωτική διαμεσολάβηση είναι αντισυνταγματική και δεν πρέπει να ισχύσει, μόνο και μόνο για να έχουν δουλειά οι διαμεσολαβητές. Το μόνο εύλογο που θα μπορούσε να γίνει είναι να προβλεφθεί η υποχρέωση του δικηγόρου να ενημερώσει τον ενάγοντα για τη δυνατότητα προσφυγής στη διαμεσολάβηση και αυτός να δηλώνει υπεύθυνα ότι αν την επιθυμεί ή όχι και αυτό το έγγραφο να προσκομίζεται επί ποινή απαραδέκτου στο δικαστήριο. Η πρόβλεψη για την ερχική συνεδρία με τη διαμεσολαβητή έχει ως στόχο να εξασφαλιστεί αμοιβή 50 ευρώ για τη διαμεσολαβητή. Εξάλλου,

το συνολικό κόστος της διαμεσολάβησης είναι υπέρογκο αν σκεφτεί κάποιος ότι ο διαμεσολαβητής αμείβεται με την ώρα και μπορεί να χρειαστούν αρκετές ώρες απασχόλησης και τελικά να μην καταλήξουμε σε συμφωνία. Γιατί να πάω στον διαμεσολαβητή και να μην πάω στο δικαστή, που σίγουρα θα επιλύσει τη διαφορά; Διαμεσολαβητής μπορεί να είναι οποιοσδήποτε απόφοιτος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η όλη ρύθμιση είναι εντελώς πρόχειρη και επιφανειακή, δεν υπάρχει καμία περίπτωση να πετύχει, στη καλύτερη των περιπτώσεων και εφόσον δεν κριθεί αντισυνταγματική, που αμφιβάλλω σφόδρα, θα είναι μια τυπική προϋπόθεση για να πάρνουν ένα πενηντάρικο οι διαμεσολαβητές. Με αυτό το τρόπο σταδιακά θα δημιουργηθεί εντελώς αρνητική εικόνα για τον θεσμό.

13. 4 Οκτωβρίου 2019, 12:11:

Αν ο πραγματικός σκοπός της θεσπιζόμενης διαμεσολάβησης ήταν να εισαχθεί ως τρόπος εναλλακτικής επίλυσης των διαφορών και όχι να εξασφαλίσει εισόδημα για τους διαμεσολαβητές, θα έπρεπε να υπάρχει η δυνατότητα επιλογής ενάμεσα στην ιδιωτική και δικαστική διαμεσολάβηση. Η μεν πρώτη έχει κάποιο κόστος, ή δε δεύτερη είναι δωρεάν. Προσπάθεια διενέργειας μια από της δυο θα έπρεπε να καλύπτει τη προϋπόθεση του παραδεκτού. Αυτό, που προβλέπει η ρύθμιση είναι πρωτάκουστο όμως, όρος δηλαδή του παραδεκτού να είναι μόνο η ιδιωτική διαμεσολάβηση. Για να καταλάβουμε πόσο άστοχη είναι η ρύθμιση θα φέρω το εξής παράδειγμα: Είναι σαν αύριο να βγει νόμος που επιβάλλει οι ένορκες βεβαιώσεις να δίνονται μόνο ενώπιον συμβολαιογράφου και όχι και ενώπιον ειρηνοδίκη, ίσα ίσα για να εξασφαλιστεί πελατεία στους συμβολαιογράφους.

14. 4 Οκτωβρίου 2019, 18:44:

Στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία της διαμεσολάβησης προβλέπεται ότι είναι απαραίτητη η φυσική παρουσία αμφοτέρων των μερών ακόμα και αν παρίστανται με τον δικηγόρο τους και ότι, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, η συνεδρία μπορεί να γίνει με τηλεδιάσκεψη. Η παραπάνω ρύθμιση θα δημιουργήσει σοβαρές δυσχέρειες και σημαντικές δαπάνες σε όσους κατοικούν μακριά από τον χώρο της διαμεσολάβησης ή έχουν προβλήματα υγείας, όπως σε κατοίκους εξωτερικού ή ορεινών και νησιωτικών περιοχών, σε ηλικιωμένους, ασθενείς, αναπήρους κλπ. Η χρήση δε της τηλεδιάσκεψης σε αρκετές από τις παραπάνω περιπτώσεις θα είναι εξαιρετικά δύσκολη αν όχι αδύνατη. Σημειωτέον δε ότι η αυτοπρόσωπη παρουσία δεν απαιτείται πλέον ούτε στις σοβαρότερες δικαστικές (πχ εκδίκαση κακουργημάτων) ή και εξωδικαστικές πράξεις (πχ συμβόλαια) τις οποίες μπορούν να επιτελούν αντιπρόσωποι των διαδίκων ή των συναλλασσομένων. Πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη και για τέτοιες ή ανάλογες περιπτώσεις για παράσταση στην αρχική συνεδρία με εξουσιοδότηση.

15. 5 Οκτωβρίου 2019, 21:11:

Σχόλιο στο άρθρο 4- 182 περ.1 Υποχρέωση ενημέρωσης από τον δικηγόρο.

Στις διαφορές που πληρούνται οι προϋποθέσεις προσφυγής σε διαμεσολάβηση, ο πληρεξούσιος δικηγόρος, πριν από την προσφυγή στο δικαστήριο, οφείλει να ενημερώσει τον εντολέα του εγγράφως, για τη δυνατότητα απόπειρας διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς, καθώς και για την τυχόν υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης της διαφοράς ή μέρους αυτής επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης του ενδίκου βοηθήματος. Το ενημερωτικό έγγραφο, το οποίο συντάσσεται από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης μετά την σύσταση και έναρξη λειτουργίας της, συμπληρώνεται και υπογράφεται από τον εντολέα και τον πληρεξούσιο δικηγόρο του και κατατίθεται με το εισαγωγικό δικόγραφο της αγωγής ή άλλου ένδικου βοηθήματος επί ποινή απαραδέκτου της κατάθεσης του.

Η διάταξη αυτή ως προς το σκέλος της υποχρέωσης ενημέρωσης από τον δικηγόρο, παραμένει ίδια σε όλα τα σημεία της, όπως ακριβώς έχει θεσπιστεί με τον ν. 4512/2018 με την μόνη διαφορά ότι προτείνεται πλέον το ενημερωτικό έγγραφο να κατατίθεται με το εισαγωγικό δικόγραφο επί ποινή απαραδέκτου της κατάθεσης του και όχι της συζήτησής του. Αυτό που είχε απασχολήσει και είχε δημιουργήσει σύγχυση με τον Ν. 4512/2018 ήταν το αν η υποχρέωση έγγραφης ενημέρωσης από τον δικηγόρο αφορούσε τόσο τις υποθέσεις που πληρούνται οι προϋποθέσεις προσφυγής σε εκούσια προσφυγή σε διαμεσολάβηση, όσο και τις υποθέσεις που υπάγονται υποχρεωτικά σε προσπάθεια διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς ή μόνο τις δεύτερες. Αυτή η σύγχυση δημιουργήθηκε ακριβώς επειδή η υποχρέωση ενημέρωσης από δικηγόρο συμπεριλήφθηκε στην διάταξη του άρθρου 182 που έφερε τον τίτλο «Υποχρεωτικότητα», ώστε να μην είναι ξεκάθαρο αν ο νομοθέτης θέλησε την υποχρέωση αυτή ενημέρωσης και για τις υποθέσεις που είναι επιδεκτικές διαμεσολάβησης, δεν υπάγονται όμως σε υποχρεωτική προσπάθεια επίλυσης με διαμεσολάβηση. Η άποψή μου είναι ότι Η ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΑΠΟ ΔΙΚΗΓΟΡΟ θα έπρεπε να περιλαμβάνεται σε ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΔΙΑΤΑΞΗ στον νόμο, ώστε να μην προκαλείται καμία σύγχυση στο ότι αφορά σε ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΔΕΚΤΙΚΕΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ, ανεξαρτήτως του τρόπου που προσφεύγει κάποιος σε αυτές.

16. 5 Οκτωβρίου 2019, 23:05:

Από τη στιγμή που ο νομοθέτης επιμένει στη θέσπιση της υποχρεωτικής διαμεσολάβησης, αν και κατά τη γνώμη μου εντισυνταγματική, αυτή θα έπρεπε αρχικά τουλάχιστον να περιοριστεί μόνο στις οικογενειακές διαφορές, όπως αυτές τεριγράφονται στην παράγραφο 2α του άρθρου 182. Ας δούμε πώς θα «τρέξει» ο θεσμός στη χώρα μας σε αυτές τις υποθέσεις, που θεωρούνται για πολλούς και διάφορους λόγους ως κατεξοχήν υποθέσεις που συνάδουν με το θεσμό της

ειαμεσολάβησης, και έπειτα μπορεί να διευρυνθεί και για άλλες διαφορές. Καταλαβαίνω ότι οι διάφοροι φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών πιέζουν για την υποχρεωτικότητα σε όσο το δυνατόν περισσότερες διαδικασίες, τ.ροκειμένου να δικαιολογήσουν τα χρήματά τους και τη συνέχιση της ύπαρξής τους. Ωστόσο, ξεχνάνε ότι αυτό που θα σδημήσει τελικά στην ευρεία αποδοχή του θεσμού της διαμεσολάβησης, ανεξαρτήτως της υποχρεωτικότητάς της ή μη, είναι η σωστή παιδεία που θα πρέπει να δίδεται ήδη από το σχολείο. Είναι μία διαδικασία (αυτή της σωστής εκπαίδευσης των παιδιών στους θεσμούς εναλλακτικής επίλυσης διαφορών) που θα πρέπει να ξεκινήσει από τώρα, ωστε τα επόμενα 15-20 χρόνια να μπορούμε να μιλάμε για αλλαγή κουλτούρας σε αυτό το κομμάτι. Διαφορετικά, ο θεσμός είναι καταδικασμένος να αποτύχει και να αποτελεί μόνο μία «αρπαχτή» του 50άρικου για τους διαμεσολαβητές.

17. 7 Οκτωβρίου 2019, 13:01:

Στην παρ.4Α εδ' αναφέρεται ότι «Η γνωστοποίηση μπορεί να γίνει εγγράφως με συστημένη επιστολή ή ηλεκτρονικά ή μ.ε κάθε άλλο νόμιμο τρόπο, αρκεί να αποδεικνύεται το περιεχόμενό της και η ημερομηνία της».

Επειδή ως γνωστόν με συστημένη επιστολή δεν μπορείς να αποδείξεις το περιεχόμενο της επιστολής, πρακτικά η κλήση θα γίνεται μέσω δικαστικού επιμελητή με συνεπομένη την οικονομική επιβάρυνση του επιστεύδοντος, καθώς ο διαμεσολαβητής θα αναζητά από τον διάδικτο τα έξοδα επιδόσεως. Σε περίπτωση μάλιστα που οι διάδικτοι είναι πολλοί (τ.χ πέντε, δέκα εναγόμενοι) θα απαιτείται ένα δυσθεώρητο ποσό μόνο και μόνο για να ολοκληρωθεί μια διαδικασία του δεν έχει κανένα λόγο ύπαρξης.

18. 8 Οκτωβρίου 2019, 9:28:

Πάρτε τα οικογενειακά από δικαστήρια. KANETE EΓΚΛΗΜΑΤΑ. Έχετε αφήσει 1.000.000 ορφανά παιδιά από τον ένα γονέα. Οι δικαστές δημιουργούν δράματα με την αποκλειστική επιμέλεια στον ένα γονέα και αποξένωση του πατέρα. Μακριά οι δικαστές από τα παιδιά μας. Τέρμα οι συντεχνίες από τα οικογενειακά. Είναι παράνομες όλες οι αποφάσεις αποξένωσης γονέα από τα παιδιά του με μία δικαστική ΑΠΟΦΑΣΗ. Τέρμα η ανοχή.

19. 8 Οκτωβρίου 2019, 13:47:

«Η προσφυγή στην δικαστική μεσολάβηση δεν απαλλάσσει από την ανωτέρω υποχρέωση» Η διάταξη αυτή αποδεικνύεται την σκοπιμότητα που εξυπηρετεί η διαμεσολάβηση. Δηλαδή προσπαθείτε να εξασφαλίσετε εισόδημα στους διαμεσολαβητές με την υποχρεωτική υπαγωγή διαφορών στην διαμεσολάβηση οι οποίοι θα πλουτίσουν εις βάρος των μαχόμενων δικηγόρων και των πολιτών. Δεν σας ενδιαφέρει η αποσυμφόρηση των δικαστηρίων για αυτό δεν προωθείτε την δικαστική μεσολάβηση. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΕΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΩΣΤΕ Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΝΑ ΑΠΑΛΛΑΣΣΕΙ ΤΟΝ ΔΙΑΔΙΚΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ. Προσπαθείτε να εξυπηρετήσετε τα οικονομικά συμφέροντα των διαμεσολαβητών εις βάρος της κοινωνίας που θα επιβαρυνθεί από ένα εκόμα στάδιο.

20. 8 Οκτωβρίου 2019:

ΓΙΡΟΤΕΙΝΩ ΤΙΣ ΕΞΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

1) Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΑΠΑΛΛΑΣΣΕΙ ΤΟΝ ΔΙΑΔΙΚΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΣΥΜΦΟΡΗ Η ΔΙΑΜΕΣΟΒΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΞΗΣ ΛΟΓΟ

Στο ανωτέρω άρθρο αναγράφεται ότι ο διαμεσολαβητής γνωστοποιεί το αίτημα προσφυγής στο άλλο μέρος. Πρακτικά αυτό θα γίνει με δικαστικό επιμελητή. Δηλαδή ΑΝ οι εναγόμενοι είναι 5 τότε το κόστος γνωστοποίησεων είναι: 5 X 43,4 = 217 ευρώ Έτσι εξοντώνονται οικονομικά οι πολίτες και στο τέλος δεν θα προσφεύγουν καθόλου στην δικαιοσύνη με το δυσθεώρητο αυτό κόστος που θέλετε να τους επιβάλλετε για να εξασφαλίσετε δουλειές στους διαμεσολαβητές.

ΓΙΑΤΙ Η ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΘΑ ΑΠΟΤΥΧΕΙ ΣΕ υποθέσεις τακτικής μονομελούς και πολυμελούς (πχ σε διαφορές από τιμολόγια), ο αντίδικος – εναγόμενος οφειλέτης συνήθως δεν προσέρχεται στο δικαστήριο καθώς γνωρίζει ότι οφείλει το ποσό. Καθιστώντας υποχρεωτική την διαμεσολάβηση, το μόνο που πετυχάινετε είναι την επιβάρυνση του ενάγοντος μ.ε την αμοιβή του διαμεσολαβητή για την υποχρεωτική αρχική συνεδρία.

23. 8 Οκτωβρίου 2019, 14:21:

Θα πρέπει να προστεθεί και το Ειρηνοδικείο. Είχα μια υπόθεση σε Ειρηνοδικείο η οποία με ταλαιπώρησε χρονικά. Σε περίπτωση διαμεσολάβησης θα είχε λυθεί ταχύτατα η διαφορά μου.

24. 8 Οκτωβρίου 2019 , 21:55:

Οι προσθήκες, αλλαγές και σχόλιά μου στο Άρθρο 182 Δέσμευση ενημέρωσης από Δικηγόρο (καθώς οι δικηγόροι πρέπει τ.ρώτα να ενημερωθούν και οι ίδιοι με λεπτομέρειες για τη διαδικασία και το ρόλο τους σε αυτή, και τούτο έχει κάποιες χρονικές και οικονομικές προεκτάσεις για τους δικηγόρους και δεν αποτελεί καθαρό κίνητρο για να μάθουν το θεσμό).

Επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης του ένδικου βοηθήματος- ΔΙΑΓΡΑΦΕΤΑΙ (Καθώς η υποχρεωτικότητα θα ήταν τ.ροτιμότερο να συνίσταται σε «Α' συνάντηση ενημέρωσης και εκτίμησης της υπόθεσης» από το διαμεσολαβητή και η πτόθεση μπορεί τελικά να μην είναι δεκτική για διαμεσολάβηση) Συνεπώς: Άρθρο 182 Η υποχρεωτική παρουσία των Ιερών στην Α' συνάντηση εκτίμησης της υπόθεσης τους με το διαμεσολαβητή καθώς και η δέσμευση των δικηγόρων για ενημέρωση των πελατών τους και προσέλευση στη διαδικασία για υποθέσεις πριν την έναρξη δικαστικών ενεργειών επό τα μέρη, ρυθμίζεται στις ακόλουθες διαφορές και θέτει κατάληλα διαμορφωμένο καθεστώς εξόδων:

1. Δέσμευση ενημέρωσης από τον Δικηγόρο. (το λεκτικό του Εισαγωγικού εγγράφου στη διαμεσολάβηση ως «Ειδοποίηση για υπαγωγή της υπόθεσης σε διαμεσολάβηση». Το Έγγραφο Ειδοποίησης για υπαγωγή της υπόθεσης σε διαμεσολάβηση απαιτεί τα μέρη να παρευρεθούν σε διαδικασία διαμεσολάβησης. ΔΕΝ απαιτεί τα μέρη να λύσουν την υπόθεσή τους απαραίτητα). 3 Γ. σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας σε τι ακριβώς? σε περαιτέρω συμφωνία για συνέχιση της διαμεσολάβησης? σε μερική συμφωνία ως προς τη διαφορά? σε ολική συμφωνία κατά τη διαμεσολάβηση? 4 Α. Ο διαμεσολαβητής ΔΕΝ γνωστοποιεί ΠΟΤΕ στο άλλο μέρος για την προσφυγή στη διαμεσολάβηση. Τούτο καταστρατηγεί βασική αρχή της διαδικασίας και τα θεμέλια της, ήτοι, την ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑ του διαμεσολαβητή! ο δικηγόρος του αιτούντος δικαστικής προστασίας αποστέλλει «Ειδοποίηση για υπαγωγή της υπόθεσης σε διαμεσολάβηση» στα άλλα μέρη της υπόθεσης. Όλα τα μέρη υποχρεούνται να συμφωνήσουν σε ένα διαμεσολαβητή μέσα σε 15 ημέρες αφότου η Ειδοποίηση εστάλη στα άλλα μέρη ή σε 30 ημέρες εάν τα μέρη της υπόθεσης είναι πάνω από πέντε. Η διαμεσολάβηση πρέπει να λάβει χώρα μέσα σε 60 ημέρες μετά το διορισμό του/της διαμεσολαβητή/τριας αλλά το αργότερο 7 ημέρες πριν τη δικάσιμο, εκτός αν όλα τα μέρη συμφωνούν σε μεταγενέστερη ημερομηνία ή εκτός αν το Δικαστήριο ορίσει άλλη ημερομηνία. Σε περίπτωση που ένα από τα μέρη ερνηθεί να συμμορφωθεί με τη διαδικασία της Ειδοποίησης για υπαγωγή της υπόθεσης σε διαμεσολάβηση, το άλλο μέρος δύναται να καταθέτει «Ισχυρισμό Αθέτησης (ή Αδικαιολόγητης Άρνησης)» στο Δικαστήριο. Εάν αυτό συμβεί, το Δικαστήριο έχει τη δυνατότητα:• να δώσει εντολή για διεξαγωγή διαμεσολάβησης• να δώσει εντολή σε ένα από τα μέρη να παρευρεθεί στη διαδικασία της διαμεσολάβησης • να αναβάλλει τη δικάσιμο της υπόθεσης έως ότου ένα από τα μέρη παρευρεθεί στη διαμεσολάβηση• διατάσσει κυρώσεις για το κόστος των δικαστικών ενεργειών στο μέρος που ερνηθεί αρνήθηκε να παραστεί στη διαμεσολάβηση [Τα ανωτέρω θα δώσουν τη δυνατότητα στους δικηγόρους να αμειφθούν για την εργασία τους, να εξηγήσουν στους πελάτες τους τη διαδικασία, το Δικαστήριο να στηρίζει τη διαμεσολάβηση και τα μέρη να συμμορφώνονται και εξοικειώνονται με τη διαδικασία]

25. 8 Οκτωβρίου 2019, 15:50:

Ο δικηγόρος θα ενημερώνει τον ενάγοντα για την δυνατότητα επίλυσης με διαμεσολάβηση. Αν ο ενάγων δεν επιθυμεί να μπει στην διαδικασία αυτή και θέλει να προσφύγει στο δικαστήριο, θα συμπληρώνει μια ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ η οποία θα προσκομίζεται με τις προτάσεις για το παραδεκτό της συζήτησης. Τόσο απλά, διαφορετικά η διαμεσολάβηση θα μετατραπεί σε μια διαδικασία «αρπαχτής των 50 ευρώ».

26. 9 Οκτωβρίου 2019, 14:39:

Η διαμεσολάβηση θα αποτύχει γιατί: Αν στα οικογενειακά η διαμεσολάβηση δεν γίνει υποχρεωτική και το ένα εκ των δύο μερών, η γυναίκα συνήθως, με συμφέρον προσφυγής στην σεξιστική Ελληνική δικαιοσύνη μιάς και εκεί οι επιφάσεις θα είναι 100% υπέρ της ... Αν στα οικογενειακά η διαμεσολάβηση αποτύχει για μη προσέλευση ενός εκ των δύο μερών (συνήθως της γυναίκας) και η αποτυχία δεν καταλογίσει δυσφορία και δόλο, δόλο ο οποίος θα πρέπει να έχει βαρύνουσα σημασία στην μετέπειτα προσφυγή στην Ελλ. Δικαιοσ. και να δεσμεύει τον δικαστή.. Αν η δικαστική επόφαση δεν αποτελέσει συνέχεια του πορίσματος της διαμεσολάβησης και δεν ληφθεί υπόψιν στην κρίση του. Θα είναι μία κοροϊδία και μισή. Καμία γυναίκα επιμελήτρια τέκνων δεν θα προσφύγει οικειοθελώς στην διαμεσολάβηση όταν το πρωτοδικείο θα της τα δίνει όλα!!! Κανένα δικηγόρο δεν συμφέρει η διαμεσολάβηση παρά μόνο η δικαστική μεσολάβηση με ατέλειωτες δίκες και αύξηση της δικηγορικής.

Για όλα αυτά επιμένω η διαμεσολάβηση στα οικογενειακά όπου εκεί εστιάζεται το μεγάλο κέρδος ΘΑ ΑΠΟΤΥΧΕΙ.. μακάρι ο Νέος υπουργός να τα καταφέρει αλλά φαντάζει λίγο δύσκολο..

27. 9 Οκτωβρίου 2019, 23:28:

Η ιδιωτική διαμεσολάβηση έπρεπε να είχε θεσμοθετηθεί προ ετών. Είμαστε πίσω ως χώρα σε τέτοιους θεσμούς επίλυσης ιδιωτικών διαφορών. Τάσσομαι υπέρ της ιδιωτικής διαμεσολάβησης. Σε άλλες χώρες ο θεσμός είναι απόλυτα επιτυχημένος. Οι δικηγόροι αντιδρούν διότι θα χάσουν δικηγορική υλη και κατ' επέκταση μέρος του εισοδήματος τους, όμως η αντίδραση τους αύτη είναι ξεκάθαρα συντεχνιακή. Αυτοί βάζουν μπροστά τα συντεχνιακά τους δικαιώματα αλλά ξεχνούν τα δικαιώματα όλων των πολιτών. Εμείς ως πολίτες ενδιαφέρομαστε για την ταχύτερη επίλυση των ιπτόθεσων μας. Η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο. Τα δικαστήρια δεν μπορούν να ανταποκριθούν στο έργο τους. Δεν ξέρω αν έχουν ανάγκη από περισσότερους δικαστές ή κάτι άλλο. Όμως, δεν είναι δυνατόν να δίνουν δικάσιμο μετά από 2-3 χρόνια και εν τω μεταξύ εμείς οι πολίτες να βασανιζόμαστε στο πήγανε έλα στα δικαστήρια και συνεχεία σι. υποθέσεις να αναβάλλονται. Παρακαλώ να επεκταθεί η ιδιωτική διαμεσολάβηση σε όλες ανεξαιρέτως τις υποθέσεις. Είναι πρόθυμος να πληρώσω όλα τα έξοδα της διαμεσολάβησης, αρκεί η διαδικασία να είναι ταχύτερη από ότι στα δικαστήρια.

28. 10 Οκτωβρίου 2019, 18:45:

Στο εδάφιο α της παραγράφου 1 του άρθρου 182 του σχεδίου ορίζεται ότι η έγγραφη υποχρέωση ενημέρωσης από τον τληρεξιούσιο δικηγόρο γίνεται επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης του ένδικου βιοθήματος. Αντίθετα στο εδάφιο β

της παραγράφου 1 του άρθρου 182 ορίζεται ότι το ενημερωτικό έγγραφο πρέπει να κατατίθεται με το εισαγωγικό ξικόγραφο της αγωγής ή άλλου ένδικου βοηθήματος επί απαραδέκτου της κατάθεσής του.

Πλέον της προφανούς ασυμφωνίας των δύο εδαφίων, τι σημαίνει το απαράδεκτο της κατάθεσης; Ότι ο δικαστικός υπάλληλος θα πρέπει να μη δέχεται την κατάθεση του εισαγωγικού δικόγραφου αν δε συνοδεύεται από αυτό το έγγραφο; ή ότι το εισαγωγικό δικόγραφο θα θεωρείται ως μη κατατεθέν; Και αν ισχύει το δεύτερο, τότε ποιο το νόημα του απαραδέκτου της συζήτησης του εδαφίου α, από τη στιγμή που δε θα υπάρχει εισαγωγικό δικόγραφο; Το απαράδεκτο της κατάθεσης του εισαγωγικού δικογράφου έρχεται σε αντίθεση με την ενωσιακή νομοθεσία αφού συσιαστικά αποκλείει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Η δικονομική συνέπεια του απαράδεκτου της συζήτησης, εγγίζεται, είναι θεμιτός περιορισμός, συμβατός με τη νομολογία του Αρείου Πάγου και στο ΣτΕ.

Η περίπτωση α της παραγράφου 2 του άρθρου 182 πρέπει να απλουστευθεί στη διατύπωση της ως εξής: «οι εικογενειακές διαφορές της παραγράφου 1 περ. δ και της παραγράφου 3 του άρθρου 592 ΚΠολΔ».

Είναι ακατανόητη η εξαίρεση της τακτικής διαδικασίας αρμοδιότητας Ειρηνοδικείου από την υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης και πρέπει να διορθωθεί ως προς αυτό το εδάφιο α της περίπτωσης β της παραγράφου 2 του άρθρου 182 του σχεδίου. Αντίθετα πρέπει να τροποποιηθεί το εδάφιο β της περίπτωσης β της παραγράφου 2 του άρθρου 182 του σχεδίου με διαγραφή του «δεν», ώστε να ορίζει ότι: Η προσφυγή των μερών στην δικαστική μεσολάβηση ή στην συμβιβαστική επέμβαση του Ειρηνοδίκη των άρθρων 209-214 (εφόσον η υποχρεωτική αρχική συνεδρία προβλεφθεί και για τις τακτικές Ειρηνοδικείου) απαλλάσσει από την ως άνω υποχρέωση». Σκοπός της τολιτείας πρέπει να είναι η ενίσχυση όλων των εναλλακτικών μορφών επίλυσης διαφορών και όχι η προνομιακή αντιμετώπιση του ενός έναντι των άλλων.

Είναι ακατανόητη και προκλητική η εξαίρεση από την υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης των δικαιούχων νομικής βοήθειας. Με ποιο σκεπτικό εμποδίζεται η διαμεσολάβηση σε αυτή την περίπτωση; Για να επιβαρύνεται το ΤΑΧΔΙΚ με επιπλέον αμοιβές; Πρέπει να διαγραφεί από την υποπερίπτωση γ της περίπτωσης Α της παραγράφου 3 του άρθρου 182 του σχεδίου η φράση «στις οποίες οι διάδικοι δικαιούνται νομικής βοήθειας κατά το νόμο 3226/2004, όπως ισχύει» και αντίθετα να προστεθεί στην περίπτωση Γ της παραγράφου 3 του άρθρου 182 του σχεδίου εδάφιο στο οποίο θα ορίζει ότι: Οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας που δεν θα προσέλθουν στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης, αντί των ανωτέρω χρηματικών ποινών, θα στερούνται του δικαιώματος νομικής βοήθειας. Ταυτόχρονα πρέπει να τροποποιηθεί το εδάφιο α της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του Ν 3226/2004 ώστε να ορίζει ότι: Η νομική βοήθεια παρέχεται μετά από αίτηση του δικαιούχου, αφού πρώτα έχει εξαντλήσει όλες τις εναλλακτικές μορφές επίλυσης διαφορών που προβλέπονται στον ΚΠολΔ (ή έστω κάποιες εξ αυτών).

Στην περίπτωση Α της παραγράφου 3 του άρθρου 182 του σχεδίου πρέπει να διαγραφεί η περίπτωση α, καθώς είναι έδικο να εξαιρείται αυτός που αξιώνει ίδιο δικαίωμα επειδή η δικονομική του θέση έτυχε να είναι αυτή του κυρίως ταρεμβαίνοντος και να προστεθεί υποπερίπτωση γ (ή δ) σχετικά με τα πρόσωπα αγνώστου διαμονής με ταυτόχρονη διαγραφή της παραγράφου 5 του άρθρου 182. Επίσης πρέπει να εξαιρεθούν και οι κάτοικοι εξωτερικού, γιατί θα είναι τεχνικά πολύ δύσκολη η συμμετοχή τους στη διαδικασία, εκτός εάν επιτραπεί, όπως γίνεται και στις υπόλοιπες μορφές εναλλακτικής επίλυσης διαφορών (δικαστική μεσολάβηση, συμβιβαστική επέμβαση ειρηνοδίκη κλπ.) η διατηρησία δικηγόρου παράσταση στη διαδικασία, τόσο στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία, όσο και στην περαιτέρω διαδικασία της διαμεσολάβησης, τουλάχιστον στις περιπτώσεις του άρθρου 182δ του νόμου.

Στο εδάφιο α της περίπτωσης Γ της παραγράφου 3 του άρθρου 182 δημιουργείται σύγχυση σχετικά με το αν πρέπει το τρακτικό μη επίτευξης συμφωνίας να το προσκομίσουν και οι δύο διάδικοι ή μόνο ο ένας και πρέπει να γίνει πιο ξεκάθαρη διατύπωση.

Έτοιμο εδάφιο δ της περίπτωσης Γ της παραγράφου 3 του άρθρου 182 του σχεδίου πρέπει να διαγραφή η φράση «δύναται να επιβληθεί» και να προστεθεί η λέξη «επιβάλλει», όπως είχε προβληθεί στο σχέδιο του Ν.4512/2018. Το μεγαλύτερο τρόβλημα για την επιτυχία του θεσμού θα είναι να πεισθεί ο εναγόμενος να συμμετέχει, γι' αυτό και χρειάζονται βέβαιες και όχι δυνητικές κυρώσεις σε βάρος του. Ταυτόχρονα πρέπει να αυξηθεί η χρηματική ποινή στο εύρος 240-600. Αντίθετα δυνητική πρέπει να παραμείνει η χρηματική ποινή του 0,2 % επί του αντικειμένου της διαφοράς, η οποία όμως θα πρέπει να προσδιορισθεί και σε απόλυτο αριθμό για τις περιπτώσεις μη απομιμητών σε χρήμα υποθέσεων.

Στο εδάφιο α της περίπτωσης Α της παραγράφου 4 του άρθρου 182 του σχεδίου η φράση «ανεξάρτητα από την αξία του ένδικου αντικειμένου» είναι περιττή και προκαλεί σύγχυση, γι' αυτό και πρέπει να διαγραφεί. Επίσης πρέπει να τροποποιηθεί η λέξη «παραδίδοντας», που παραπέμπει σε αυτοπρόσωπη παράδοση, με τη φράση «αποστέλλοντας του συμπληρωμένο ενημερωτικό έντυπο με συστημένη επιστολή ή ηλεκτρονικά ή με κάθε άλλο νόμιμο τρόπο, αρκεί να επιδεικνύεται το περιεχόμενό του και η ημερομηνία του, καθώς και η βεβαιότητα παραλαβής».

Το εδάφιο β της περίπτωσης Α της παραγράφου 4 του άρθρου 182 του σχεδίου πρέπει να διατυπωθεί ως εξής: » ο έικηγόρος του αιτούμενου δικαστική προστασία υποχρεούται να υποβάλλει σε διαπιστευμένο διαμεσολάβηση έγγεγραμμένο στα Μητρώα του άρθρο 203, αίτημα προσφυγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, παραδίδοντάς του συμπληρωμένο ενημερωτικό έντυπο, το οποίο έχει συντάξει η Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης μετά τη σύσταση και έναρξη λειτουργίας της. Ο διαμεσολάβητής γνωστοποιεί στο άλλο ή στα άλλα μέρη το κατά τα ανωτέρω αίτημα προσφυγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης και συνεννοείται με αυτά για την ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής

της συνεδρίας διαμεσολάβησης. Η γνωστοποίηση μπορεί να γίνει εγγράφως με συστημένη επιστολή ή ηλεκτρονικά ή με κάθε άλλο νόμιμο τρόπο, αρκεί να αποδεικνύεται το περιεχόμενό της και η ημερομηνία της καθώς και η βεβαιότητα ταραλαβής». Αν η πρόθεση της Πολιτείας είναι να συνεννοούνται τα μέρη μεταξύ τους, το οποίο είναι ουτοπικό, τότε θα πρέπει η αίτηση προσφυγής να είναι κοινή. Αν τα μέρη έχουν συμφωνήσει στο διαμεσολαβητή, προφανώς έχουν συμφωνήσει και στη διαδικασία διαμεσολάβησης, οπότε είναι περιττή γραφειοκρατία να στέλνει το ένα μέρος την αίτηση και ο διαμεσολαβητής να πρέπει να ενημερώσει το άλλο. Επειδή όμως αυτό δεν πρόκειται να λειτουργήσει, πρέπει να παραμείνει η πρωτοβουλία επιλογής του διαμεσολαβητή στον αιτούμενο δικαστικής προστασίας στις περιπτώσεις του 182, οι οποίες ακριβώς λόγω του υποχρεωτικού τους χαρακτήρα δεν μπορούν να έχουν ταυτόσημη διαδικασία με αυτές της προαιρετικής διαμεσολάβησης του άρθρου 183.

Σε όσες περιπτώσεις προβλέπεται επιλογή διαμεσολαβητή από την Κ.Ε.Δ., αυτή δε θα πρέπει να γίνεται κατά σειρά προτεραιότητας με βάση τον Αριθμό Μητρώου, αλλά λαμβάνοντας υπόψη το είδος της διαφοράς που άγεται προς διαμεσολάβηση, τις διατάξεις του ΚΠΟΔ για την κατά τόπο αρμοδιότητα, εφόσον αυτό είναι εφικτό και τις ειδικές δεξιότητες του διαμεσολαβητή. Αυτό γιατί αφενός σε πολλές περιφέρειες Πρωτοδικείων δεν υπάρχει επαρκής αριθμός διαμεσολαβητών και αφετέρου γιατί οι γνώσεις του διαμεσολαβητή σχετικά με το αντικείμενο της διαμεσολάβησης θα τον βοηθήσουν να κατανοήσει καλύτερα τη διαφορά. Επίσης πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα εξαίρεσης διαμεσολαβητών, κατά τον ορισμό από την ΚΕΔ, στους οποίους έχουν ήδη διαφωνήσει τα μέρη.

Το εδάφιο ε της περίπτωσης Α της παραγράφου 4 του άρθρου 182 του σχεδίου πρέπει να αντικατασταθεί η φράση «που εκκινούν από την επόμενη της λήξης της ανωτέρω προθεσμίας» με τη φράση «που εκκινούν από την επομένη της γνωστοποίηση του άλλου μέρους ή μερών» καθώς σε αντίθετη περίπτωση θα παρατείνεται άτυπα η προθεσμία σλοκλήρωσης της διαμεσολάβησης των 30 ημερών χωρίς συμφωνία των μερών.

Στο τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης Α της παραγράφου 4 του άρθρου 182 η φράση «και των μικροδιαφορών» πρέπει να απαληφθεί, αφού δεν προβλέπεται υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης στις μικροδιαφορές. Αν μικροδιαφορά υπαχθεί σε διαμεσολάβηση θα είναι με συμφωνία των μερών σύμφωνα με το άρθρο 183 του νόμου 4512/2018 στην παράγραφο 1 της οποίας ορθά ορίζεται.

Το εδάφιο β της περίπτωσης Β της παραγράφου 4 του άρθρου 182 του σχεδίου πρέπει να διευκρινιστεί η διαδικασία τηλεδιάσκεψης μέσω του γραφείου άλλου διαμεσολαβητή. Είναι υποχρεωμένος ο άλλος διαμεσολαβητής να δεχθεί σχετικό αίτημα; Οφείλεται αμοιβή σε αυτόν και πόση; Έχει δικαίωμα να διαφοροποιήσει την ώρα και τη μέρα της συνεδρίας (αρχικής ή μεταγενέστερων) αν ο ίδιος/α δεν διευκολύνεται σε αυτές που θα έχουν συμφωνηθεί από το διαμεσολαβητή και τα μέρη;

29. 10 Οκτωβρίου 2019, 16:51:

4. Διαδικασία Προσφυγής στη Διαμεσολάβηση.

επι. Α. (ι) Το εδ. β πρέπει να τεθεί πρώτο και να προβλεφθεί και η δυνατότητα μονομερούς προσφυγής στη διαμεσολάβηση καθώς και αντί του «ορίζεται» να προβλέπεται το «επιλέγεται» (ii) Στην περίπτωση του εδ. β, σε τεριπτωση αδράνειας του αιτούμενου δικαστική προστασία, πρέπει να προβλέπεται η σχετική δυνατότητα υποβολής ειτήματος προσφυγής στην αρχική συνεδρία υπέρ του επιμελέστερου των διαδίκων, ώστε να αποφεύγονται καταχρηστικές δικονομικές συμπεριφορές. Ούτως, η διάταξη του στ. Α της παρ. 4 δέον διαμορφωθεί ως εξής: «Α. Ο διαμεσολαβητής «επιλέγεται» από «το μέρος ή» τα μέρη ή από τρίτο πρόσωπο της κοινής τους επιλογής ή, σε περίπτωση μη συμφωνίας, από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, κατά σειρά προτεραιότητας, σύμφωνα με τον εξόντωντα αριθμό μητρώου από το Ειδικό Μητρώο διαμεσολαβητών του άρθρου 203 του παρόντος, το οποίο είναι δημοσιευμένο στον ιστότοπο της Κεντρικής Επιτροπής Διαμεσολάβησης. Για τις διαφορές της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, ο αιτούμενος δικαστική προστασία υποχρεούται, ανεξάρτητα από την αξία του ένδικου αντικειμένου, να υποβάλει σε διαπιστευμένο διαμεσολαβητή εγγεγραμμένο στα Μητρώα του άρθρου 203 του παρόντος αίτημα προσφυγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, παραδίδοντάς του συμπληρωμένο ενημερωτικό έντυπο, το οποίο συντάσσεται από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης μετά τη σύσταση και έναρξη λειτουργίας της. «Σε περίπτωση ειδράνειας του αιτούμενου δικαστικής προστασία του προηγούμενου εδαφίου, το αίτημα προσφυγής στη διαμεσολάβηση δικαιούται να υποβάλει ο επιμελέστερος των διαδίκων».

ΞΟ. 10 Οκτωβρίου 2019, 16:23:

ε.ρ. 182 παρ. 5

Η εξαίρεση από την υποχρεωτική αρχική συνεδρία για τα πρόσωπα αγνώστου διαμονής, νομοτεχνικά ορθό θα ήταν να ιπτάγεται στο αρ. 182 παρ. 3Α, ώστε να προστεθεί σε αυτό ως στοιχείο δ, με την επιφύλαξη της δυνατότητας πρόσκλησης με ηλεκτρονικά μέσα, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 4 στ. Α εδ. δ'. (3. Α.»δ)Η υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης δεν εφαρμόζεται όταν η πρόσκληση για προσφυγή σε αυτή περιλαμβάνει πρόσωπο ή πρόσωπα αγνώστου διαμονής με την επιφύλαξη των οριζομένων στην παρ. 4 στ. Α εδ. δ' περί γνωστοποίησης του ειτήματος προσφυγής με ηλεκτρονικά μέσα ή με κάθε άλλο νόμιμο τρόπο.»)

Ξ1. 10 Οκτωβρίου 2019, 16:14:

επ.: Γ της παρ 3 και στ. Γ της παρ. 4

Η διάταξη του στοιχείου Γ της παρ. 4 («Αν κατά την υποχρεωτική αρχική συνεδρία της διαμεσολάβησης τα μέρη της διαφοράς δεν συμφωνήσουν να προχωρήσουν σε διαδικασία διαμεσολάβησης, τότε θεωρείται ότι έχει πληρωθεί η υποχρέωση του παρόντος άρθρου και συντάσσεται πρακτικό.») αφορά στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία και πρέπει να προστεθεί στη διάταξη του στοιχείου Γ της παραγράφου 3 ως εξής: παρ. 3 Γ. «Αν κατά την υποχρεωτική αρχική συνεδρία της διαμεσολάβησης τα μέρη της διαφοράς δεν συμφωνήσουν να προχωρήσουν σε διαδικασία διαμεσολάβησης, τότε θεωρείται ότι έχει πληρωθεί η υποχρέωση του παρόντος άρθρου και συντάσσεται πρακτικό» από το διαμεσολαβητή και κάθε μέρος της διαφοράς προσκομίζει αυτό στο δικαστήριο με το ξικόγραφο των προτάσεών του, επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης. Το ίδιο δικαίωμα έχει κάθε μέρος της διαφοράς για κάθε κεφάλαιο των απαιτήσεών του, το οποίο δεν συζητήθηκε στη διαδικασία της διαμεσολάβησης από υπαιτιότητα του άλλου μέρους, καίτοι αυτό υπαγόταν στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης, ενεξαρτήτως του αποτελέσματος αυτής. Αντιστοίχως, η διάταξη του στ. Γ της παραγράφου 4 πρέπει να απαλειφθεί εφού η σύνταξη του πρακτικού μη επίτευξης συμφωνίας προβλέπεται σε κάθε άλλη περίπτωση από τη διάταξη του αρ. 184 παρ. 3.

Ξ2. 10 Οκτωβρίου 2019, 16:01:

παρ. 4 Διαδικασία Προσφυγής στη Διαμεσολάβηση.

Η παρ. 4 περιέχει τις γενικές διατάξεις της διαδικασίας της διαμεσολάβησης, με ρητή αναφορά, όπου απαιτείται, στην διαδικασία της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας. Εντούτοις, εσφαλμένα περιλαμβάνεται στο άρθρο 182 του νόμου, δια του οποίου σκοπείται η θεσμοθέτηση – εισαγωγή της υποχρεωτικής αρχικής ενημερωτικής συνεδρίας διαμεσολάβησης. Νομοτεχνικά ορθή, τόσο για την εφαρμογή όσο και την ερμηνεία του νόμου, θα ήταν η ενσωμάτωση όλου του τεριεχομένου της διάταξης της παρ. 4 στο αρ. 183.

Ξ3. 10 Οκτωβρίου 2019, 15:48:

ΠΑΡ. 2 και 3 και 7

Οι παρ. 2 και 3 του αρ. 182, όπως τροποποιείται, εισάγει τις διαφορές, που υπάγονται, υποχρεωτικά και επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης του ενδίκου βοηθήματος, σε μία υποχρεωτική αρχική συνεδρία, προκειμένου για την ενημέρωση των μερών για τη διαμεσολάβηση, ώστε, ελεύθερα να αποφασίσουν, αν θα υπαγάγουν τη διαφορά τους, εν čλω ή εν μέρει, προς επίλυση στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, οι εξαιρέσεις από την υποχρεωτική συνεδρία καθώς και τί προβλέπεται σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας, μη εμφάνισης ενός μέρους καίτοι κλητεύθηκε και οι ποινές του επιβάλλονται από το Δικαστήριο. Ειδικότερα, στην παρ. 3Γ προβλέπεται η περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας για την υπαγωγή, ενώ, αντίθετα από ότι θα αναμένετο, νομοτεχνικά, η αντίστοιχη διάταξη, ήτοι για την περίπτωση ειπίτευξη συμφωνίας για υπαγωγή της διαφοράς, εν čλω ή εν μέρει, στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, η σχετική τρόπολεψη ανευρίσκεται στην παρ. 7 του ίδιου άρθρου. Ορθό, φαίνεται από νομοτεχνικής άποψης, η παρ. 7 του ίδιου č.ρθρου να προστεθεί ως στοιχείο Δ της παρ. 3. (» Δ. Αν συναφθεί συμφωνία υπαγωγής στη διαμεσολάβηση σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου, ακολουθείται η διαδικασία της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.)

Ξ4. 10 Οκτωβρίου 2019, 14:56:

182 παρ. 1: Νομοτεχνικά, η υποχρέωση του δικηγόρου να ενημερώσει τον εντολέα του πρέπει να αποτελέσει αυτοτελές č.ρθρο (πχ 180A), αφού τοιαύτη υποχρέωση αφορά τόσο στις υποθέσεις του αρ. 180 όσο και σε αυτές του 182, και δεδομένου ότι ούτως ή άλλως η υποχρέωση των δικηγόρων για ενημέρωση των εντολέων τους αναφορικά στη δυνατότητά τους για εξώδικη επίλυση της διαφοράς τους, προβλέπεται ήδη ως δεοντολογική υποχρέωσή τους, από τον κώδικα περί Δικηγόρων. Το περιεχόμενο του άρθρου αυτού θα μπορούσε να έχει ως ακολούθως: «Στις διαφορές που πληρούνται οι προϋποθέσεις προσφυγής σε διαμεσολάβηση,... απαραδέκτου της συζήτησης του ενδίκου βοηθήματος, κατά τα οριζόμενα στο αρ. 182...»

Ξ5. 11 Οκτωβρίου 2019, 12:49:

Στην παρ. 2β εδ. β αναφέρεται ότι « Η προσφυγή των μερών στην δικαστική μεσολάβηση δεν απαλλάσσει από την ως č.γω υποχρέωση». Στην παρ. 8 του ίδιου άρθρου αναφέρεται ότι «Οι ως άνω ρυθμίσεις δεν εμποδίζουν τα μέρη να καταφεύγουν οποτεδήποτε, στη δικαστική μεσολάβηση προς επίλυση των μεταξύ τους διαφορών.» Δεδομένου ότι οι δυο ρυθμίσεις αφορούν τη σχέση της Διαμεσολάβησης με την Δικαστική Μεσολάβηση, είναι αναγκαίο να βρίσκονται σε κοινή παράγραφο, ώστε να μην προκαλείται σύγχυση. Στην παρ. 3Γ αναφέρεται: Το ίδιο δικαίωμα έχει κάθε μέρος της διαφοράς για κάθε κεφάλαιο των απαιτήσεών του, το οποίο δεν συζητήθηκε στη διαδικασία της διαμεσολάβησης από υπαιτιότητα του άλλου μέρους. Η φράση «από υπαιτιότητα του άλλου μέρους» θα πρέπει να απαλειφθεί, δεδομένου ότι θα είναι αδύνατον να αποδειχθεί δικαστικά η υπαιτιότητα καθώς υφίσταται απαγόρευση να καταθέσει ως μάρτυρας σε μελλοντική δίκη οποιοσδήποτε ήταν παρών στη Διαμεσολάβηση. Το άρθρο 182 αναφέρεται στη Διαδικασία τροφοσφυγής στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία Διαμεσολάβησης . Το άρθρο 183 αναφέρεται σε αυτή καθεαυτή τη

Διαδικασία της Διαμεσολάβησης ανεξαρτήτως του είδους της διαφοράς (είτε δηλαδή αφορά διαφορές του άρθρου 182 στις οποίες προηγείται αρχική συνεδρία είτε οποιαδήποτε άλλη διαφορά). Ως εκ τούτου η διαδικασία της επιλογής του Διαμεσολαβητή που θα αναλάβει την διαδικασία (κοινή επιλογής των μερών κλπ) θα πρέπει να αναγράφεται στο άρθρο αυτό και θα πρέπει να απαλειφθεί το αντίστοιχο κείμενο από το άρθρο 182παρ.4Α εδ.2 ώστε να μην προκαλεί σύγχυση. Στην παρ. 6 να διευκρινιστεί αν οι 24 ώρες περιλαμβάνουν την υποχρεωτική αρχική συνεδρία. Η παρ. 7 θα πρέπει να απαλειφθεί δεδομένου ότι με την υφιστάμενη διατύπωση όλες οι διαφορές (ανεξαρτήτως υποχρεωτικότητας) τελικά έχουν στάδιο υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας.

Ξ6. 11 Οκτωβρίου 2019, 13:15:

Αυτίβολο είναι εάν, με την υποχρεωτική αρχική συνεδρία μετά την εκκρεμοδικία, εξυπηρετείται ο σκοπός της αποσυμφόρησης των δικαστηρίων και της ταχείας απονομής της δικαιοσύνης, αφού τα πινάκια θα γεμίζουν και έικονομικές προθεσμίας θα αναστέλλονται, δημιουργώντας ίσως περαιτέρω διαχειριστικά προβλήματα στις γραμματείες των δικαστηρίων. Ορθότερο θα ήταν ίσως να προβλέπεται η αρχική υποχρεωτική συνεδρία, προ της εκκρεμοδικίας επί ποινή απαραδέκτου της ασκήσεως του ενδίκου βοηθήματος.

Ξ7. 13 Οκτωβρίου 2019, 21:54:

Στην υποχρεωτικότητα πρέπει να συμπεριληφθούν και οι υποθέσεις του Ειρηνοδικείου

Ξ8. 13 Οκτωβρίου 2019 18:56:

Ως προς τη διαδικασία της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας του άρθρου 182 παρ 4 Α, ίσως σε πολλές περιπτώσεις όπου απόπειρα από τον αιτούντα θα πραγματοποιείται ως προθάλαμος της προσφυγής του δικαιοσύνη (και όχι γιατί θα επέλεγε εκουσίως την υπαγωγή στη διαμεσολάβηση), η διαδικασία καθορισμού διαμεσολαβητή όπως προτείνεται στο νομοσχέδιο ενδέχεται να δημιουργήσει προβλήματα και καθυστέρηση στην πρόοδο της διαδικασίας.

Επίσης θα ήταν σημαντικό η παράσταση του δικηγόρου ως νομικού παραστάτη να είναι υποχρεωτική και στην αρχική υποχρεωτική συνεδρία. Η προστασία και η εκπροσώπηση των μερών αλλά και ο σημαντικότατος ρόλος του νομικού παραστάτη είναι εξαιρετικά σημαντικά στοιχεία σε όλα τα στάδια της διαδικασίας.

Τέλος, η παράγραφος 7 του άρθρου 182, θα πρέπει να ξεκαθαριστεί εάν αφορά τη διαδικασία της εκούσιας διαμεσολάβησης ή της διαμεσολάβησης με αρχική υποχρεωτική συνεδρία. Στην πρώτη περίπτωση, θα πρέπει να απαλειφθεί καθώς η διαδικασία για την εκούσια υπαγωγή περιγράφεται στο άρθρο 183 αν όμως η νομοθετική βούληση είναι και στην εκούσια διαμεσολάβηση να ακολουθείται η διαδικασία ενημέρωσης των πλευρών, θα πρέπει να μεταφερθεί ως διάταξη στο επόμενο άρθρο . Αν η παράγραφος αφορά τη διαμεσολάβηση με υποχρεωτική αρχική συνεδρία και αναφέρεται στη διαδικασία της διαμεσολάβησης μετά την ολοκλήρωση του πρώτου υποχρεωτικού σταδίου, αφού δηλαδή τα μέρη έχουν υπογράψει συμφωνία υπαγωγής, τότε θα πρέπει να παραπέμπει το άρθρο 183 και όχι στην παράγραφο 4 του άρθρου 182.

Ξ9. 13 Οκτωβρίου 2019, 18:33:

Θεωρούμε ότι η εισαγόμενη με το νομοσχέδιο υποχρεωτικότητα της διαμεσολάβησης θα καταστήσει τον θεσμό της διαμεσολάβησης κενό περιεχομένου και μια ακόμη γραφειοκρατική διαδικασία, χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα στην επιτάχυνση των δικών και στην εξώδικη επίλυση των διαφορών. Όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση, έπρεπε να καθιερωθούν κίνητρα και μάλιστα φορολογικά (αφορολόγητο των ποσών που συμφωνούνται με τη διαμεσολάβηση, ελλά και των δικηγορικών αμοιβών) υπέρ της διαμεσολάβησης, αλλά και να επιβληθούν σημαντικές κυρώσεις (σε τεριττωση υποβολής συγκεκριμένης πρότασης συμβιβασμού από ένα από τα μέρη και απόρριψης από το άλλο, να ειτιβάλλεται διπλάσια δικαστική δαπάνη εις βάρος του απορρίπτοντος τον συμβιβασμό στο πρότυπο της νομοθεσίας τολλών πολιτειών των ΗΠΑ), ώστε πράγματι να προωθηθεί ο θεσμός. Η Ένωση μας (ΑΔΕ) θεωρεί ότι η υποχρεωτική διαμεσολάβηση θα εξελιχθεί σε μια νέα τυπική διαδικασία 214Α ΚΠολΔ, όπως ισχυε στο παρελθόν, που δυστυχώς επέτευχε. Ειδικά δε στην τακτική διαδικασία, η οποία με τον νέο ΚΠολΔ παρουσιάζει πλέον πολύ μεγάλες καθυστέρησεις στην εκδίκαση και στην έκδοση αποφάσεων, η εισαγόμενη κατά τον ανωτέρω τρόπο υποχρεωτικότητα της διαμεσολάβησης θα συνεπάγεται και περαιτέρω επιβράδυνση της όλης διαδικασίας κατά τουλάχιστον 3 μήνες. Τέλος, διαμεσολάβησης θα συνεπάγεται και περαιτέρω επιβράδυνση της διαδικασίας κατά τουλάχιστον 3 μήνες. Ειδικά δε στην τακτική διαδικασία, η οποία με τον νέο ΚΠολΔ παρουσιάζει πλέον πολύ μεγάλες καθυστέρησεις στην εκδίκαση και στην έκδοση αποφάσεων, η εισαγόμενη κατά τον ανωτέρω τρόπο υποχρεωτικότητα της διαμεσολάβησης θα εξελιχθεί σε νομικά ζητήματα να μην συμμετέχει νομικός παραστάτης – δικηγόρος στην πρώτη απόπειρα είναι αδιανότο σε νομικά ζητήματα να μην συμμετέχει νομικός παραστάτης – δικηγόρος στην πρώτη απόπειρα επίλυσης της διαφοράς κατά τη διαμεσολάβηση, δεδομένου ότι μια τέτοια παράλειψη, όχι μόνο αποστέρει από τον έικηγόρο τον φυσικό του διαμεσολαβητικό/συμβιβαστικό ρόλο στην καθιερωμένη προσπάθεια εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών, αλλά, επιπλέον ενέχει σαφή κίνδυνο απώλειας δικαιωμάτων για έκαστο των διαδίκων μερών, κατά τον, μετά βεβαιότητας, στρεβλό χειρισμό αμπιγώς νομικών εννοιών και υποθέσεων, από ξένους προς τις έννοιες αυτές, διαμεσολαβητές που δεν τυγχάνουν νομικοί (ιδίως δε σε θέματα οικογενειακού δικαίου, που πολλές αφορούν διατροφές ή άλλα δικαιώματα ανηλίκων).

40. 13 Οκτωβρίου 2019, 13:50:

ΤΗΡΗΣΗ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑΣ – ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ ΥΠΑΓΩΓΗΣ

Με δεδομένο ότι δεν είναι σίγουρο ότι της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας διαμεσολάβησης, θα ακολουθήσει και η κανονική διαδικασία διαμεσολάβησης (τα μέρη θα το αποφασίσουν), Θα πρέπει να προστεθεί στο παρόν άρθρο το γ.αρακάτω: Πριν τη διαδικασία προσφυγής στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης, θα πρέπει όλοι οι συμμετέχοντες να δεσμευτούν συμβατικά για την τήρηση της εμπιστευτικότητας.(στο σημείο αυτό πρέπει να καθοριστεί εάν η υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης καλύπτεται από εμπιστευτικότητα. Εάν ναι, τότε πρέπει να τροφλεφθεί συμβατικά. Επίσης πρέπει να ξεκαθαριστεί εάν η υποχρεωτική αρχική συνεδρία είναι απλώς ενημερωτική ή είναι η απαρχή της κανονικής διαδικασίας διαμεσολάβησης. Στη δεύτερη περίπτωση θα πρέπει να προβλεφθεί εξ' αρχής και η υπογραφή του σχετικού συμφωνητικού υπαγωγής στη διαμεσολάβηση).

41. 13 Οκτωβρίου, 13:10:

Θα ήταν χρήσιμο η Υποχρεωτική Αρχική Συνεδρία της διαμεσολάβησης να εφαρμοστεί και στις ιδιωτικές διαφορές που υπάγονται στη καθ' ςλη αρμοδιότητα των Ειρηνοδικείων. Υπάρχει πλήθος διαφορών (εμπορικές, κληρονομικές, ενοχικές), για τις οποίες λόγω αρμοδιότητας επιλαμβάνονται τα Ειρηνοδικεία και θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν και αυτές στη παράγραφο 2, περίπτωση β) του παρόντος άρθρου.

42. 13 Οκτωβρίου 2019, 12:53:

Αναφέρεται ότι: Για τις διαφορές της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, ο αιτούμενος δικαστική προστασία υποχρεούται, ανεξάρτητα από την αξία του ένδικου αντικειμένου, να υποβάλει σε διαπιστευμένο διαμεσολαβητή εγγεγραμμένο στα Μητρώα του άρθρου 203 του παρόντος αίτημα προσφυγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, γ.αραδίδοντάς του συμπληρωμένο ενημερωτικό έντυπο, το οποίο συντάσσεται από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης μετά τη σύσταση και έναρξη λειτουργίας της. Ο διαμεσολαβητής ορίζεται από τα μέρη ή από τρίτο τρόσωπο της κοινής τους επιλογής ή σε περίπτωση μη συμφωνίας από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, κατά ειραρά προτεραιότητας, σύμφωνα με τον αύξοντα αριθμό μητρώων από το Ειδικό Μητρώο διαμεσολαβητών του άρθρου 203 του παρόντος, το οποίο είναι δημοσιευμένο στον Ιστότοπο της Κεντρικής Επιτροπής Διαμεσολάβησης.

Χρειάζεται επιπλέον επεξήγηση: Ή θα τον επιλέγει αυτός που αιτείται της δικαστικής προστασίας και θα ζητά την συναίνεση του άλλου μέρους ή θα τον επιλέγουν από κοινού από τον κατάλογο. Να ισχύουν και τα 2 που αναφέρει δεν είναι εφικτό. Θέματα τα οποία τίθενται είναι: 1)χωρίς το προπαρασκευαστικό στάδιο πως είναι σε θέση ο διαμεσολαβητής να γνωρίζει πιθανή σύγκρουση συμφερόντων; 2)Πριν την 1η ενημερωτική συνάντηση πρέπει να ειπογράφεται έγγραφο τήρησης της εμπιστευτικότητας που πλέον θα είναι ανεξάρτητο από τη συμφωνία υπαγωγής στην διαμεσολάβηση;

43. 13 Οκτωβρίου 2019 10:48:

Άρθρο 182 – Όπου αναφέρεται «επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης» προτείνουμε να γίνει «επί ποινή απαραδέκτου της κατάθεσης» Άρθρο 182 – Παράγραφος 2 Στο θέμα των διαφορών που υπάγονται στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία: Θεωρούμε πως θα μπορούσε η διατύπωση να περιλαμβάνει και τις διαφορές των Ειρηνοδικείων, όπου η φύση των διαφορών είναι ακόμη απλούστερη και θα μπορούσαν χλιαρές εξ αυτών να επιλυθούν εξωδικαστικά με ταχύτατες διαδικασίες. Άρθρο 182 – Παράγραφος 4^Α Στο θέμα της υποβολής αιτήματος προσφυγής: Προτείνουμε να ειντικατασταθούν στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «παραδίδοντας» και «ενημερωτικό έντυπο» με τις λέξεις «αποστέλλοντας» (που περιγράφει μια πιο ευέλικτη διαδικασία υποβολής αιτήματος επιτρέποντας τη δυνατότητα γλεκτρονικής υποβολής (email, φόρμα κλπ) με κείμενο που θα εγκρίνει η ΚΕΔ) και «αίτημα προσφυγής σε διαμεσολάβηση» (που περιγράφει με ακρίβεια το αίτημα που υποβάλλει ο αιτών). Στο θέμα του ορισμού διαμεσολαβητή από την ΚΕΔ: Προκύπτουν αρκετά ζητήματα στην εφαρμογή αυτής της διατύπωσης. Καταρχάς υπάρχει διαμεσολαβητής ο οποίος έχει ήδη λάβει αίτημα προσφυγής από τον αιτούντα. Συνεπώς, αν προκύψει η διαφωνία στο τρόσωπό του, θα είναι μετά την επικοινωνία του με την άλλη πλευρά. Εάν αυτό συμβεί, με ποιόν τρόπο θα προτείνει ο ρισμό διαμεσολαβητή η ΚΕΔ; Ποιος θα τηρεί τη σειρά προτεραιότητας; Τι θα γίνει αν η σειρά προτεραιότητας υποδεικνύει διαμεσολαβητή εκτός του τόπου κατοικίας ή έδρας των μερών; Θα υπάρχει αυτοματοποιημένη εφαρμογή με κριτήρια; Με λογάριθμο; Πώς θα λειτουργεί και πως θα ελέγχεται; Τι θα γίνει αν ο προτεινόμενος διαμεσολαβητής δε γίνει δεκτός από τα μέρη; Θεωρούμε πως η πρόβλεψη του νόμου εμπλέκει την ΚΕΔ σε έναν ρόλο γραφειοκρατικό που έν θα πρέπει να την αφορά και θα δημιουργήσει τεράστια πρακτικά προβλήματα διαχείρισης, ενώ θέτει το ζήτημα του ρισμού διαμεσολαβητή σε ένα περιβάλλον καχυποψίας (στη λογική διαμεσολαβητής «δικός μου» ή «δικός του») εκυρώνοντας την αυτονόητη αμεροληψία και ουδετερότητα οποιουδήποτε διαμεσολαβητή. Προτείνουμε το εξής: ο ρισμός διαμεσολαβητής να μείνει αποκλειστικά στην ευθύνη των μερών και των δικηγόρων τους, που είναι ελεύθερα να βρουν τον τρόπο ορισμού, είτε αυτός γίνει από τρίτο μέρος της κοινής τους εμπιστοσύνης, ή ακόμη και με κλήρωση από λίστα προτεινόμενων από κάθε πλευρά διαμεσολαβητών. Συνεπώς προτείνουμε μια νέα διατύπωση: «Οι διαμεσολαβητής επιλέγεται αυτός στον οποίο υποβάλλει ο ενάγων το αίτημά του για προσφυγή στη διαμεσολάβηση. Σε

περίπτωση που αυτός δε γίνει δεκτός από την άλλη πλευρά, ορίζεται νέος διαμεσολαβητής με συμφωνία των μερών ή αυτό τρίτο πρόσωπο κοινής επιλογής των μερών ή μετά από κλήρωση που διενεργούν τα μέρη από λίστα έξι προτεινόμενων διαμεσολαβητών από το Ειδικό Μητρώο διαμεσολαβητών του άρθρου 203 του παρόντος, που περιλαμβάνει τρεις προτεινόμενους από κάθε πλευρά.» Στο θέμα της γνωστοποίησης της πρόσκλησης από τον έιαμεσολαβητή: Θωρούμε πιως υπάρχει πρακτικό ζήτημα στο θέμα της γνωστοποίησης της πρόσκλησης του έιαμεσολαβητή και στο θέμα της βεβαιότητας παραλαβής. Η υφιστάμενη διατύπωση εισάγει επιπλέον κόστος επιδόσεων με δικαστικό επικελητή. Πρακτικά σημαίνει πως ή θα επιβαρυνθεί με επιπλέον κόστος ο προσφεύγων (50€ ανά επίδοση ανάλογα με το αριθμό των μερών της άλλης πλευράς) ή με τα ίδια ποσά ο διαμεσολαβητής που ίσως τελικά δαπανήσει περισσότερα από ότι θα είναι η αμοιβή του. Προτείνουμε να αλλάξει η διατύπωση ως εξής: «Η γνωστοποίηση όταν γίνεται ηλεκτρονικά πρέπει να αποδεικνύει το περιεχόμενο και την ημερομηνία της και όταν γίνεται με συστημένη επιστολή ή άλλο νόμιμο τρόπο πρέπει να αποδεικνύει και τη βεβαιότητα παραλαβής».

Άρθρο 182 – Παράγραφος 4Β Στο θέμα της τηλεδιάσκεψης: Θα πρέπει να διευκρινιστεί πως η δυνατότητα τηλεδιάσκεψης αφορά γενικά στη διαδικασία της διαμεσολάβησης και όχι μόνο στη διαδικασία του άρθρου 182. Επιπλέον, με την παρούσα διατύπωση εισάγει κατά την εκτίμησή μας μια περιπτή υποχρέωση και δέσμευση για όλους τους εμπλεκόμενους στη διαδικασία, μέρη, διαμεσολαβητή και δικηγόρους, ακυρώνοντας την ευελίξια που παρέχει η τεχνολογία. Γιατί πρέπει να οριστεί ο τόπος που θα πρέπει να είναι οι συντελεστές της διαδικασίας σε μια online διαμεσολάβηση; Προτείνουμε μια πιο ελεύθερη διατύπωση: «Στην περίπτωση που η φυσική παρουσία οποιουδήποτε από τους νόμιμα παριστάμενους στη διαδικασία της διαμεσολάβησης δεν είναι δυνατή, αυτοί μπορούν να συμμετέχουν στη διαδικασία με τηλεδιάσκεψη μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλου συστήματος που παρέχει ο διαμεσολαβητής, ε οποίος έχει την ευθύνη να συντονίσει τη διαδικασία και να διασφαλίσει πως όλα τα μέρη θα βρίσκονται παρόντα στον ίσιο χρόνο με τηλεδιάσκεψη ή με φυσική παρουσία, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα και κάθε αναγκαία τεχνική λεπτομέρεια». Οι διαμεσολαβητές θα πρέπει να παρέχουν στο πλαίσιο των υπηρεσιών τους την τεχνογνωσία και τα μέσα για μια τηλεδιάσκεψη.

44. 13 Οκτωβρίου 2019, 00:44:

Προτείνεται: 1) Η τροποποίηση του πρώτου εδαφίου του άρθρου 182 παρ. 2 περίπτ. β' ως εξής: «β) Οι διαφορές που εκδικάζονται κατά την Τακτική Διαδικασία.» Με την προτεινόμενη τροποποίηση συμπεριλαμβάνονται και οι διαφορές του εκδικάζονται κατά την Τακτική Διαδικασία και υπάγονται στην καθ' ύλη αρμοδιότητα του Ειρηνοδικείου, διότι η εξαίρεσή τους είναι αντίθετη, αφενός μεν, με το ενιαίο της εν λόγω Διαδικασίας και δεν δικαιολογείται αντικειμενικά, εφετέρου δε, με το σκοπό που αποβλέπει η ρύθμιση για την ταχύτερη επίλυση των διαφορών αυτών, δεδομένου ότι ικάσιμος για τις διαφορές αυτές, ιδίως στα περιφερειακά Ειρηνοδικεία της Αττικής, ορίζεται τουλάχιστον μετά από δύο χρόνια. Σημειωτέον ότι ούτε στην Αιτιολογική Έκθεση αναφέρεται ο λόγος της εξαίρεσής τους. 2) Η προσθήκη περίπτωσης «γ» στο άρθρο 182 παρ. 2 ως εξής: «γ) Οι διαφορές για τις οποίες προβλέπεται «ρήτρα διαμεσολάβησης» σύμφωνα με το άρθρο 180 παρ. 1 του παρόντος.» Η προτεινόμενη προσθήκη είναι απολύτως σύμφωνη με την ήδη εκφρασμένη εγγράφως βούληση των μερών να υπαγάγουν τις διαφορές τους, σε κάθε περίπτωση, στη διαδικασία της ξαμεσολάβησης πριν την υπαγωγή τους στα δικαστήρια. 3) Η τροποποίηση της περίπτωσης α' της παραγράφου 3.Α. του άρθρου 182 ως εξής: «α) Η κυρία και η πρόσθετη παρέμβαση που ασκούνται σε συνάφεια με το αντικείμενο αυτό.» Με την προτεινόμενη τροποποίηση συμπεριλαμβάνεται και η πρόσθετη παρέμβαση για την ταυτότητα του λόγου και την πληρότητα της διάταξης αφού η εξαίρεσή της δεν δικαιολογείται. 4) Η τροποποίηση του εδαφίου στ' του άρθρου 182 παρ. 4.Α. ως εξής: « Η υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης λαμβάνει χώρα το αργότερο εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την επομένη της γνωστοποίησης της αίτησης του προσφεύγοντος στο άλλο ή τα άλλα μέρη, εφόσον είναι κάτοικοι εσωτερικού και εντός εξήντα (60) ημερών εφόσον είναι κάτοικοι εξωτερικού.» Με την προτεινόμενη τροποποίηση αντιμετωπίζονται οι χρονικές καθυστερήσεις των κοινοποιήσεων στο εξωτερικό, όπως άλλωστε, για τον ίδιο λόγο, αντιμετωπίζονται και στον ΚΠολΔ. με αντίστοιχες προβλέψεις.

45. 12 Οκτωβρίου 2019, 15:23:

εξαιρέσεις από την ΥΑΣ, που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 182, είναι αδικαιολόγητες και στις τρεις τριες τ εριπτώσεις: i. Η εξαίρεση της κύριας παρέμβασης από την ΥΑΣ είναι αλυσιτελής. Ο κυρίως παρεμβαίνων, με την από αυτόν ανάληψη της δίκης, καθίσταται νέος διάδικος, που δεν έχει λάβει μέρος στην αρχική ΥΑΣ. Θα πρέπει να δίνεται μια νέα ευκαιρία στα μέρη, ένα από τα οποία είναι «καινούργιο», με μια ΥΑΣ, που μπορεί να έχει ευτυχέστερο εποτέλεσμα από την πρώτη. ii. Άτοπη είναι και η εξαίρεση των διαφόρων στις οποίες διάδικο μέρος είναι το Δημόσιο ή ΚΩΤΑ ή Ν.Π.Δ.Δ. όταν πρόκειται περί διαφορών, που πηγάζουν από σχέσεις στις οποίες το Δημόσιο κλπ δεν έχει ενεργήσει *iure imperii* αλλά *iure gestionis* και ως εκ τούτου είναι δεκτικές διαμεσολάβησης. iii. επιβάλλεται να καταργηθεί η εξαίρεση των διαφόρων, στις οποίες οι διάδικοι δικαιούνται νομικής βοήθειας. Εδώ, οι διάδικοι είναι εξ ιρισμού οικονομικά αδύνατοι και, ακριβώς, για τον λόγο αυτό θα πρέπει να τους δίνεται η ευκαιρία, μέσω της ι ποχρεωτικής ΥΑΣ, να γνωρίσουν την Διαμεσολάβηση -έστω σε αδρές γραμμές- και να ακολουθήσουν την διαδικασίας της και να επιλύσουν την διαφορά τους με μικρότερο κόστος για όσους επωμίζονται το «ευεργέτημα πενίας» από εκείνο της δικαστικής διαδικασίας, ενώ θα μπορούσε να προβλεφθεί ότι το κόστος της διαμεσολάβησης θα καλύπτεται από το Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ. στο οποίο άλλωστε περιέρχονται τα ποσά των ποινών του προτελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 182, οι οποίες, κατ' αυτόν τον τρόπο θα αποκτήσουν χρήσιμο λόγο ύπαρξης. γ. Πέραν των ποινών του προτελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 182, δόκιμο και αποτελεσματικό θα ήταν να προβλέπεται ότι, εκόμη και εάν κερδίσει την δίκη, στον διάδικο εκείνο -που δεν θα έχει εμφανιστεί ή που θα έχει αρνηθεί να προχωρήσει γ διαδικασία της Διαμεσολάβησης- δεν θα επιδικασθεί η δικαστική του δαπάνη εάν κερδίσει στο Δικαστήριο ή ακόμη και ότι, σε ακραίες περιπτώσεις προφανούς κακοπιστίας του, θα του επιβάλλεται και η δικαστική δαπάνη του αντιδίκου του, που ηττήθηκε. Το σχήμα, που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε αρκετές χώρες, μεταξύ των οποίων το Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά και ευρύτατα σε διεθνείς εμπορικές διαιτησίες. δ. Στην παράγραφο 4 Α του άρθρου 182, υπάρχει ασάφεια σχετικά με την πρώτη φάση της διαδικασίας της ΥΑΣ . i. Εν πρώτοις, θα πρέπει να τροβλεφθεί ρητά εάν η σχετική διαδικασία πρέπει να αρχίσει πριν από την κατάθεση στο Δικαστήριο του ένδικου βοηθήματος ή και μετά από αυτήν, αλλά πριν την συζήτηση του ενδίκου βοηθήματος. ii. Θα πρέπει, επίσης, να διευκρινιστεί πως επιλέγεται ο διαμεσολαβητής στον οποίο ο διάδικος, που αιτείται δικαστική προστασία, υποχρεούται νια υποβάλει αίτημα προσφυγής στην διαδικασία της διαμεσολάβησης. Πρακτικά, σε εκείνη την φάση, δεν μπορεί να επιλέγεται από κοινού από τα μέρη ή ,σε περίπτωση μη συμφωνίας αυτών, από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, αφού τα μέρη δεν έχουν επικοινωνία δεδομένου ότι το αίτημα του προσφεύγοντος δεν έχει ακόμη γνωστοποιηθεί στον αντίδικο του. Στο πρώτο εδάφιο αυτής της παραγράφου, υπάρχει ένα προθύστερο σχήμα, το οποίο χρειάζεται να διευκρινιστεί, διότι δίνει την εντύπωση ότι σχετικά με την ΥΑΣ πρέπει να ενεργήσουν δύο διαμεσολαβητές κατά την άποψη μας, μια δόκιμη ρύθμιση του θέματος θα ήταν εκείνη που θα προέβλεπε ότι ο αιτούμενος δικαστική τροστασία επιλέγει, εξ υπαρχής, τον διαμεσολαβητή, που θα διεξάγει την ΥΑΣ, από τον Κατάλογο Διαπιστευμένων Διαμεσολαβητών του Υπουργείου Δικαιοσύνης και μάλιστα από το Ειδικό Μητρώου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, το οποίο περιλαμβάνει τους διαπιστευμένους διαμεσολαβητές, που έχουν έδρα στο Πρωτοδικείο του τόπου της κατοικίας της μόνιμης διαμονής του επιλέγοντος, με απόλυτη σειρά προτεραιότητας βάσει του αύξοντα αριθμού μητρώου, που έχουν οι διαμεσολαβητές στο ως άνω Ειδικό Μητρώο. Ο αιτούμενος δικαστική προστασία υποχρεούται να υποβάλει στον διαμεσολαβητή που ορίστηκε, κατά τα ανωτέρω, συμπληρωμένο το σχετικό ενημερωτικό έντυπο της Κεντρικής Επιτροπής Διαμεσολάβησης. iii. Η υποχρεωτική παράσταση πληρεξουσίων δικηγόρων των μερών κατά την ΥΑΣ είναι η αιτιολογία δικαστασής δικηγόρων στη διαδικασία διαμεσολάβησης που αφορά στις περιπτώσεις των καταναλωτικών διαφορών και των μικροδιαφορών, όπου θα πρέπει και εκεί να προβλεφθεί ως υποχρεωτική. Κατά συνέπεια, πρέπει να τροποποιηθούν αντίστοιχα οι διατάξεις της δεύτερης υποπαράγραφου της παραγράφου 4.Α του άρθρου 182. ε. Στο τέλος του άρθρου 182 παρ. 8 προτείνουμε να προστεθεί η φράση «ούτε να επιδιώξουν την, εκ νέου, επίλυση της ιατφοράς μέσω διαμεσολάβησης», ώστε να είναι σαφές ότι τυχόν αποτυχία της διαμεσολάβησης, δεν απαγορεύει την εξεμένεται από τέτοια υποχρέωση. ζ. Η διατύπωση της παραγράφου 7 του άρθρου 182, που προβλέπει ότι: «αν συναφθεί συμφωνία υπαγωγής στην διαμεσολάβηση σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του παρόντος Νόμου, ακολουθείται η ιατδικασία του άρθρου 4 του άρθρου 182» δημιουργεί ερμηνευτικά προβλήματα διότι δεν είναι σαφές εάν αφορά κάθε συμφωνία υπαγωγής σε διαμεσολάβηση ή μόνο τέτοια συμφωνία στις περιπτώσεις διαφόρων υποχρεωτικά ι παγομένων σε ΥΑΣ, λόγω του ότι περιλαμβάνεται στο άρθρο 182, που τις αφορά. Είναι προφανές ότι δεν μπορεί να αφορά τις διάφορες, που υπάγονται υποχρεωτικά σε ΥΑΣ, αφού το ζήτημα αυτό ρυθμίζεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 182 και, κατά συνέπεια, παραπομπή σε αυτήν είναι περιττή. Συμπερασματικά, πρέπει να αφορά κάθε περίπτωση συμφωνίας περί υπαγωγής σε διαδικασία Διαμεσολάβησης οποιασδήποτε υπόθεσης δεκτικής επίλυσης με διαμεσολάβηση, είτε υπόκειται, είτε όχι σε υποχρεωτική ΥΑΣ. Εξάλλου, πρέπει να καταστεί σαφές ότι οι διατάξεις του

άρθρου 183 εφαρμόζονται σε κάθε διαδικασία διαμεσολάβησης, συμπεριλαμβανομένων των ΥΑΣ. Κατ' ακολουθία, προτείνουμε η παράγραφος 7 να απαληφθεί από το άρθρο 182 και να περιληφθεί ως παράγραφος (1) στο άρθρο 183 (προσαρμοζόμενης αντίστοιχα της αρίθμησης των επόμενων διατάξεων του), με την εξής διατύπωση: «αν συναφθεί συμφωνία υπαγωγής στην διαμεσολάβηση σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του παρόντος Νόμου, ακολουθείται η διαδικασία του άρθρου 4 του άρθρου 182 και όλων των παραγράφων του άρθρου 183».

46. 11 Οκτωβρίου 2019, 23:52:

Ο νομοθέτης έκανε μια βασική ειτολογίη: Ότι η υποχρεωτική συνεδρία είναι μόνον ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ. Με δεδομένη αυτή την επιλογή, κατά τη γνώμη μου: 1. Θα πρέπει να γίνουν σαφείς οι ΔΥΟ ΧΩΡΙΣΤΕΣ διαδικασίες.
 • η διαδικασία της ΥΑΣ (Υποχρεωτικής Αρχικής Συνεδρίας), η οποία θα αναπτύσσεται στο άρθρο 182 και εν συνεχείᾳ
 • η διαδικασία της διαμεσολάβησης που θα περιγράφεται στο άρθρο 183. Όπως είναι σήμερα διατυπωμένα τα άρθρα, έημιουργείται σύγχυση στον αναγνώστη. 2. Καθώς η ενημέρωση των μερών θα γίνεται από τον διαμεσολαβητή στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης, ΠΑΡΕΛΚΕΙ η θέσπιση υποχρέωσης έγγραφης ενημέρωσης του μελλοντικού ενάγοντα από δικηγόρο. Θα είναι μια μη απαραίτητη γραφειοκρατική διαδικασία, ενοχλητική και άσκοπη επασχόληση για τον δικηγόρο. 3. Είναι πρωθύστερο σχήμα το να απαιτείται για την ΥΑΣ επιλογή διαμεσολαβητή «από κοινού» από τα μέρη, όταν τα μέρη ακόμη δεν γνωρίζουν τίποτε για τον θεσμό, πιθανόν δε γνωρίζουν ούτε το ένα το άλλο και πάντως θα είναι πολύ δύσκολο να συνεννοθούν. Θα είναι άλλο ένα γραφειοκρατικό εμπόδιο που θα φέρει κόπωση στα μέρη και τους δικηγόρους. Το ποιος διαμεσολαβητής θα κάνει την ενημέρωση, έχει μηδενική σημασία για την ουδετερότητα και την αμεροληψία του διαμεσολαβητή. Κατά συνέπεια, ο διαμεσολαβητής της ΥΑΣ αρκεί να επιλέγεται ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΤΟΥΝΤΑ. Μετά την ΥΑΣ, αν τα μέρη αποφασίσουν να προχωρήσουν στο 2ο στάδιο, της πραγματικής διαμεσολάβησης, ΤΟΤΕ θα επιλέξουν από κοινού διαμεσολαβητή σύμφωνα με το 183. 4. Η γνωστοποίηση – πρόσκληση από τον διαμεσολαβητή του μελλοντικού «εναγόμενου» στην ΥΑΣ είναι πολύ χρήσιμο να μπορεί να εποδεικνύεται ΜΕ ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ. Έτσι θα αποφεύγεται η αύξηση των δαπανών με επιδόσεις με δικαστικό Επιμελητή. Ο διαμεσολαβητής κανένα συμφέρον δεν έχει να κάνει ψευδή δήλωση. Άλλωστε και ο «εναγόμενος» μπορεί και αυτός να προκαλέσει ο ίδιος διαμεσολάβηση (αν θεωρηθεί ότι θα ήθελε να πάει σε διαμεσολάβηση αλλά δεν έλαβε εγκαίρως την γνωστοποίηση – πρόσκληση).

ΠΙΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΜΟΡΦΗ ΑΡΘΡΟΥ

« Άρθρο 182 Διαδικασία Προσφυγής στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία Διαμεσολάβησης

1. Ιδιωτικές διαφορές που υπάγονται στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης. Επί ποινή απαραδέκτου της ευζήτησης του ενδίκου βοηθήματος, οι παρακάτω ιδιωτικές διαφορές υπάγονται στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης: α) Οι οικογενειακές διαφορές, εκτός από αυτές των περιπτώσεων α', β' και γ' της παραγράφου 1, καθώς και της παραγράφου 2 του άρθρου 592 ΚΠολΔ, β) Οι διαφορές που εκδικάζονται κατά την Τακτική Διαδικασία και υπάγονται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Μονομελούς και Πολυμελούς Πρωτοδικείου. Η προσφυγή των μερών στην δικαστική μεσολάβηση δεν απαλλάσσει από την ως άνω υποχρέωση. 2. Α. Εξαιρούνται από την υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης της αμέσως προηγούμενης παραγράφου 1: α) η κύρια παρέμβαση που ασκείται σε συνάφεια με το αντικείμενο των διαφορών αυτών, β) οι διαφορές στις οποίες διάδικο μέρος είναι το Δημόσιο ή Ο.Τ.Α. ή Ν.Π.Δ.Δ., γ) οι διαφορές, στις οποίες οι διάδικοι δικαιούνται νομικής βοήθειας κατά το νόμο 3226/2004, όπως ισχύει, ή στους οποίους παρέχεται το ευεργέτημα της πενίας κατά τα άρθρα 194 και 195 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. δ) όταν η διαφορά αφορά πρόσωπο ή πρόσωπα αγνώστου διαμονής. Β. Δικαιώματα ή αξιώσεις των μερών της εν γένει διαφοράς, που δεν περιλαμβάνονται στις προαναφερόμενες περιπτώσεις, δεν υπάγονται στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης. 3. Διαδικασία Προσφυγής στην Υποχρεωτική Αρχική Συνεδρία της Διαμεσολάβησης.

Α. Για τις διαφορές της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ο αιτούμενος δικαστική προστασία υποχρεούται, να υποβάλει σε διαπιστευμένο διαμεσολαβητή εγγεγραμμένο στα Μητρώα του άρθρου 203 του παρόντος αίτημα προσφυγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, παραδίδοντάς του συμπληρωμένο ενημερωτικό έντυπο, το οποίο συντάσσεται από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης. Ο διαμεσολαβητής γνωστοποιεί στο άλλο ή στα άλλα μέρη το κατά τα ανωτέρω αίτημα προσφυγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης και συνεννοείται με αυτά για την τιμερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας διαμεσολάβησης. Η γνωστοποίηση μπορεί να γίνει εγγράφως με συστημένη επιστολή ή ηλεκτρονικά ή με κάθε άλλο νόμιμο τρόπο, αρκεί να αποδεικνύεται τη περιεχόμενό της και η ημερομηνία της, καθώς και η βεβαιότητα παραλαβής. Η γνωστοποίηση μπορεί να αποδεικνύεται με δήλωση του διαμεσολαβητή. Στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία της διαμεσολάβησης, η παράσταση των δικηγόρων των μερών είναι δυνητική και εκδίδεται γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών για την αμοιβή των νομικών παραστατών, το οποίο αναφοράς πενήντα (50,00) €. Η υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης λαμβάνει χώρα το αργότερο εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την γνωστοποίησης της αίτησης του προσφεύγοντος στο άλλο ή τα άλλα μέρη. Η διαμεσολάβηση θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί εντός των επομένων τριάντα (30) ημερών, που εκκινούν από την λήξης της ανωτέρω προθεσμίας. Τα μέρη δύνανται να συμφωνούν παράταση της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών. Το της ανωτέρω προθεσμίας. Τα μέρη δύνανται να συμφωνούν παράταση της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών. Το

χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου δεν υπολογίζεται στις παραπάνω προθεσμίες. Αν κάποιο μέρος της έιαφοράς δεν προσέλθει στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης, παρότι έχει κληθεί προς τούτο σύμφωνα μ.ε το 2ο εδάφιο της περίπτωσης Α της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, ο διαμεσολαβητής συντάσσει πρακτικό και το άλλο μέρος προσκομίζει αυτό στο Δικαστήριο με το δικόγραφο των προτάσεων του. Το Δικαστήριο που επιλαμβάνεται της διαφοράς με την απόφαση του, δύναται να επιβάλει στο διάδικτο μέρος που δεν προσήλθε, χρηματική ποινή, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από εκατόν είκοσι (120) ευρώ και μεγαλύτερη από τριακόσια (300) ευρώ, συνεκτιμώμένης της, εν γένει συμπεριφοράς του στη μη προσέλευση στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης και επιπλέον χρηματική ποινή μέχρι ποσοστού 0,2% επί του αντικειμένου της διαφοράς ανάλογα με την έκταση της ήπτας αυτού. Οι χρηματικές ποινές του προηγούμενου εδαφίου περιέρχονται στο Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ., στο οποίο κοινοποιείται με επιμέλεια του γραμματέα του Δικαστηρίου αντίγραφο της απόφασης. Εφόσον τα μέρη, μετά την υποχρεωτική αρχική συνεδρία, αποφασίσουν να υπαχθούν στην διαδικασία της διαμεσολάβησης, παρίστανται υποχρεωτικά, μετά των πληρεξούσιων δικηγόρων τους και εφαρμόζονται τα οριζόμενα στο άρθρο 183. Στις περιπτώσεις των καταναλωτικών διαφορών και των μικροδιαφορών μπορούν τα μέρη να παρίστανται χωρίς δικηγόρο. Γ. Αν κατά την υποχρεωτική αρχική συνεδρία της διαμεσολάβησης τα μέρη της διαφοράς δεν συμφωνήσουν να προχωρήσουν σε διαδικασία διαμεσολάβησης, τότε θεωρείται ότι έχει πληρωθεί η υποχρέωση του παρόντος άρθρου και συντάσσεται πρακτικό. Κάθε μέρος της διαφοράς προσκομίζει το εν λόγω πρακτικό στο δικαστήριο με το δικόγραφο των προτάσεων του, επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης. Το ίδιο δικαίωμα έχει κάθε μέρος της διαφοράς για κάθε κεφάλαιο των απαιτήσεών του, το οποίο δεν συζητήθηκε στη διαδικασία της διαμεσολάβησης καίτοι αυτό υπαγόταν στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης, ανεξαρτήτως του αποτελέσματος αυτής.

47. 11 Οκτωβρίου 2019, 21:11:

1. Προτείνω την προσθήκη στις διαφορές που υπάγονται στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία των ειδικών διαδικασιών του ν. 4512/2017, καθώς στόχευαν σε ειδικό πληθυσμό που είτε με την επιτυχή έκβαση της διαμεσολάβησης θα βιοθούσαν στην κοινωνική ειρήνη, είτε θα διαφύλατταν την ιδιωτικότητα και το απόρρητο μεταξύ των εμπλεκομένων μερών προστατεύοντας επαγγελματικά και ιδιωτικά μυστικά, συνεργασίες και συμφωνίες, καθώς και την επαγγελματική υπόληψη και ηθική τους. 2. Στην εξαίρεση της παρ. 3 περ. Α εδ. β υπάρχει ανακολουθία, καθώς στην παρ. 9 του άρθρου 183 εφαρμόζονται αναλογικά και στη διαμεσολάβηση οι ρυθμίσεις του άρθρου 65 του ν. 4472/2017 περί της ευθύνης των εκπροσώπων του Δημοσίου και των πιστωτικών ιδρυμάτων από πράξεις αναδιάρθρωσης δανείων ή άλλων οφειλών. Είτε εφόσον εκτείνεται η προστασία της ευθύνης των εκπροσώπων του Δημοσίου και στη διαμεσολάβηση θα πρέπει να επιτρέπεται στις περιπτώσεις που του Δημόσιο λειτουργεί ως fiscus, είτε να απαλειφθεί η αναφορά του ν. 4472/2017 από το άρθρο 183. Στην περίπτωση που επιτραπεί η συμμετοχή του Δημοσίου στη διαμεσολάβηση θα επιταχυνθούν οι διαδικασίες που αφορούν οφειλές του και θα διευθετούνται ταχύτερα για αμφότερες πλευρές, μειώνοντας αν όχι επιφέυγοντας καταδίκες και πρόστιμα της Ε.Ε. 3. Οι αιτούντες και λαμβάνοντες νομική βοήθεια θα έπρεπε να υπάγονται στη διαμεσολάβηση και να μην εξαιρούνται καθώς θα εξυπηρετούσε τόσο τους ίδιους, όσο και την ενημέρωση για το θεσμό. Η ταχύτητα διεκπεραίωσης και λύσης των υποθέσεών τους θα ανακούφιζε ταχύτερα τους έικαιούχους της νομικής βοήθειας, θα ελάφρυνε τα πινάκια των δικαστηρίων, θα επιτάχυνε την καταβολή της αμοιβής των παριστάμενων δικηγόρων που πλέον μπορεί και να φτάσει τα 3,5 – 4 χρόνια από την κατάθεση του αρχικού δικογράφου, περιορίζοντας ενδεχομένως τη δαπάνη του ΤΑΧΔΙΚ σε σύγκριση με τη δικαστηριακή οδό που τώρα επιτελεί μονόδρομο. Προτείνεται να τηρείται ειδικό μητρώο διαμεσολαβητών νομικής βοήθειας κατόπιν αίτησής τους, αντίστοιχο με των δικηγόρων. Επίσης, οι αμοιβές των δικηγόρων και του διαμεσολαβητή θα μπορούσαν να είναι ειδικές και συγκεκριμένες με πλαφόν ανεξάρτητα από τις ώρες διαμεσολάβησης για τη διαμεσολάβηση νομικής βοήθειας, π.χ. ελάχιστα επαυξημένες σε σχέση με το συνολικό γραμμάτιο νομίμων αμοιβών της αντίστοιχης διαδικασίας στο δικαστήριο. Τέλος, διαδικαστικά θα μπορούσε στον αιτούντα τη νομική βοήθεια, να διορίζεται στην απόφαση της διορισμού του δικηγόρου, του επιμελητή και του συμβολαιογράφου να ορίζεται και ο διαμεσολαβητής από το προαναφερθέν μητρώο.

48. 11 Οκτωβρίου 2019, 19:44:

Στον αριθμό 1 – «Υποχρέωση ενημέρωσης από τον δικηγόρο»: Όπως προκύπτει από την διατύπωση του σχεδίου νόμου, γ. υποχρέωση ενημέρωσης από τον δικηγόρο θεσμοθετείται για όλες τις περιπτώσεις ιδιωτικών διαφορών, που μπορούν να υπαχθούν σε διαμεσολάβηση (βλ. άρθρο 3 παρ. 1), και όχι μόνον εκείνες της παραγράφου 2 του άρθρου 4. Εντούτοις, από την αιτιολογική έκθεση του Νόμου, στο άρθρο 4, φαίνεται ότι η υποχρέωση ενημέρωσης από δικηγόρο, επί ποινή απαραδέκτου της κατάθεσης του ενδίκου βοηθήματος, αφορά μόνον τις υποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 4, που υπάγονται στην Υποχρεωτική Αρχική Συνεδρία. Κατά συνέπεια, ανάλογα με την επιδιωκόμενη ρύθμιση, έχει πρέπει ίσως να τροποποιηθεί η διατύπωση, ώστε να μη δημιουργούνται ασάφειες και αμφιβολίες. Επίσης, να ξιγγαραφεί η πρόταση «... επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης του ενδίκου βοηθήματος...», διότι η έκφραση αυτή τροκαλεί σύγχυση με την πιο κάτω έκφραση «.. επί ποινή απαραδέκτου της κατάθεσης του.», η οποία είναι η μόνη που

ιχύει σε περύπτωση της μη ενημέρωσης των μερών από τον δικηγόρο. Στον αριθμό 4: να αλλάξει ο τίτλος από «Διαδικασία Προσφυγής στη Διαμεσολάβηση» σε «Διαδικασία Υποχρεωτικής Αρχικής Συνεδρίας Διαμεσολάβησης». Γενικά, στον αριθμό 4, πρέπει η διατύπωση να τροποποιηθεί με σκοπό την προσαρμογή της στην θεσπιζόμενη Διαδικασία Υποχρεωτικής Αρχικής Συνεδρίας διαμεσολάβησης, διότι προφανώς έχει μεταφερθεί χωρίς τις αναγκαίες προσαρμογές από το άρθρο 182 του Ν. 4512/2018, που προέβλεπε υποχρεωτική προσφυγή στη διαμεσολάβηση. Πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν η πρακτική ανάγκη τυχόν χωριστής ενημέρωσης των μερών από τον διαμεσολαβητή, αφού, λόγω της αντιδικίας, ενδέχεται τα μέρη να μην επιθυμούν να συνυπάρξουν σε κοινή ενημερωτική συνεδρία. Επομένως, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα του διαμεσολαβητή, εφόσον τα μέρη το επιθυμούν, να ενημερώσει καθένα από αυτά σε χωριστή αρχική συνεδρία. Συμφωνούμε με την δυνητική παράσταση δικηγόρου στην αρχική ενημερωτική συνεδρία των μερών από τον διαμεσολαβητή. Ο αριθμός 6 να μεταφερθεί στο άρθρο 5 (τροποποίηση άρθρου 183), που αφορά την διαδικασία της Διαμεσολάβησης. Ο αριθμός 7 να διορθωθεί «.... Ακολουθείται η διαδικασία του άρθρου 5 του παρόντος». Ο αριθμός 8 να απαλειφθεί δεδομένου ότι εξαρχής έχει διευκρινιστεί στο σχέδιο νόμου ότι οι διατάξεις του δεν αφορούν τη δικαστική μεσολάβηση, η οποία προβλέπεται από τον ΚΠολΔ και συνεπώς δημιουργεί σύγχυση.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5 «Διαδικασία Διαμεσολάβησης»

1. 8 Οκτωβρίου 2019, 22:08:

Προσθήκες, αλλαγές και τα σχόλια μου Άρθρο 183 3. ο διαμεσολαβητής δεν κρίνει ΠΟΤΕ. Δεν μπορεί επομένως να αποφασίσει ο ίδιος τον τόπο και χρόνο διεξαγωγής της διαμεσολάβησης εάν τα μέρη δεν συμφωνούν, καθώς τούτο σημαίνει ότι τα μέρη δεν θα εμπιστευτούν τη διαδικασία ουδόλως το διαμεσολαβητή. 4. ο διαμεσολαβητής μπορεί κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του να βοηθά την επικοινωνία των μερών σε κοινές συναντήσεις, ή σε κατ' ιδίαν συναντήσεις εφόσον ο ίδιος το κρίνει απαραίτητο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, (μπορεί να γίνει μνεία)..... Οι ενέργειες του διαμεσολαβητή διέπονται από την Αρχή της εμπιστευτικότητας σε κάθε περίπτωση και σε κάθε στάδιο της διαδικασίας. Η διαμεσολάβηση ΔΕΝ είναι «συμβιβαστική» επίλυση διαφορών, βασίζεται στα πραγματικά συμφέροντα και ανάγκες των μερών και οιαδήποτε λύση είναι αυτή που ικανοποιεί τα ίδια τα μέρη. 6. ο διαμεσολαβητής, τα μέρη και τυχόν τρίτα πρόσωπα [που με σύμφωνη γνώμη των μερών αλλά και προηγούμενο έλεγχο του διαμεσολαβητή για την ισορροπία δυνάμεως στη διαδικασία και ισοτιμία των μερών] παρευρεθούν στη διαδικασία, καθώς και κάθε τληφοροφορία από τα μέρη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, δεν μπορούν αν αποτελέσουν αποδεικτικά μέσα ενώπιον τολιτικού δικαστηρίου σε περίπτωση μη επιτυχούς περάτωσης τη διαδικασίας.

2. 10 Οκτωβρίου 2019, 21:59:

Στο εν λόγω άρθρο θα πρέπει να περιγράφεται ξεκάθαρα η διαδικασία της διαμεσολάβησης (ενώ στο προηγούμενο μόνον η ΥΑΣ).

ΓΙΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΜΟΡΦΗ: «Άρθρο 183 Διαδικασία διαμεσολάβησης 1. Στη διαδικασία διαμεσολάβησης τα μέρη παρίστανται μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, πλην των περιπτώσεων των καταναλωτικών διαφορών και μικροδιαφορών, όπου δύνανται να παραστούν χωρίς δικηγόρο. 2. Ο διαμεσολαβητής ορίζεται από τα μέρη ή από τρίτο πρόσωπο της κοινής τους επιλογής. Ο διαμεσολαβητής είναι ένας (1), εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν εγγράφως ότι οι διαμεσολαβητές θα είναι περισσότεροι. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία ως προς το πρόσωπο του διαμεσολαβητή και τον τόπο διεξαγωγής της διαμεσολάβησης αυτοί ορίζονται από το Ειδικό Μητρώο του άρθρου 203 του παρόντος που τηρεί την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, κατά σειρά και με βάση τον αριθμό μητρώου τους. 3. Ο χρόνος, ο χώρος και οι λοιπές διαδικαστικές λεπτομέρειες της διεξαγωγής της διαμεσολάβησης καθορίζονται από το διαμεσολαβητή σε συμφωνία με τα μέρη. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία των μερών για τα παραπάνω, ο διαμεσολαβητής δύναται να διεξάγει τη διαμεσολάβηση με τον τρόπο που κρίνει προσφορότερο, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της διαφοράς και των προβλέψεων της περίπτωσης 6 του παρόντος άρθρου. 4. Η διαδικασία της διαμεσολάβησης έχει εμπιστευτικό χαρακτήρα και δεν τηρούνται πρακτικά εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Ο διαμεσολαβητής μπορεί, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, να επικοινωνεί και να συναντά καθένα από τα μέρη είτε χωριστά είτε από κοινού. Πληροφορίες που αντλεί ο διαμεσολαβητής κατά τις χωριστές επικοινωνίες του με το ένα μέρος δεν κοινολογούνται στο άλλο μέρος χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του άλλου μέρους. Οι ενέργειες του διαμεσολαβητή και των μερών για την επίλυση της μεταξύ τους διαφοράς διέπονται από τις αρχές της καλής πίστης και ειλικρίνειας και της διαρκούς αμεροληψίας του διαμεσολαβητή έναντι αυτών. Τα μέρη μπορούν, σε κάθε περίπτωση, να συμφωνήσουν ως διαδικασία διαμεσολάβησης τη διαδικασία και τους ειδικότερους κανόνες που προβλέπουν κέντρα και οργανισμοί διαμεσολάβησης. 5. Πριν από την έναρξη της διαδικασίας όλοι οι συμμετέχοντες συμφωνούν εγγράφως περί του εμπιστευτικού ή μη χαρακτήρα της διαδικασίας. Η συμφωνία αυτή ξέπεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου. Τα μέρη δύνανται να συμφωνήσουν ότι θα τηρήσουν εμπιστευτικό και το περιεχόμενο της συμφωνίας, στην οποία ενδέχεται να καταλήξουν από τη διαδικασία της διαμεσολάβησης, εκτός

εν η κοινολόγηση του περιεχομένου της είναι απαραίτητη για την εκτέλεσή της ή αυτό επιβάλλεται για λόγους δημόσιας τάξης. 6. Αν δεν είναι δυνατή η φυσική παρουσία αμφοτέρων των μερών και του διαμεσολαβητή στον ίδιο τόπο και χρόνο, η συνεδρία της διαμεσολάβησης μπορεί να πραγματοποιηθεί με τη διαδικασία της τηλεδιάσκεψης μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλου συστήματος τηλεδιάσκεψης, στο οποίο έχει πρόσβαση το άλλο ή τα άλλα μέρη της διαφοράς. Η διαδικασία τηλεδιάσκεψης μπορεί να πραγματοποιείται και μέσω γραφείου άλλου διαπιστευμένου διαμεσολαβητή που εδρεύει στον τόπο της κατοικίας, εγκατάστασης ή έδρας του άλλου ή των άλλων μερών της διαφοράς. Η διαδικασία της τηλεδιάσκεψης μπορεί να πραγματοποιηθεί και μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας, η οποία εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Οικονομικών και Δικαιοσύνης και ρυθμίζει κάθε αναγκαία τεχνική, διοικητική ή άλλη λεπτομέρεια. 6. Η διαδικασία της διαμεσολάβησης δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά τις είκοσι τέσσερις (24) ώρες, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. 7. Οι διαμεσολαβητές, τα μέρη, οι πληρεξούσιοι αυτών και όσοι συμμετείχαν με οποιονδήποτε τρόπο στη διαδικασία της διαμεσολάβησης δεν εξετάζονται ως μάρτυρες ενώπιον των Δικαστηρίων ή σε διαιτητικές διαδικασίες, εκτός αν αυτό επιβάλλεται για λόγους δημόσιας τάξης, για την προστασία της ανηλικότητας ή της σωματικής ακεραιότητας και ψυχικής υγείας φυσικού προσώπου. 8. Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων των ποινικών Δικαστηρίων, των Ανακριτών και των Εισαγγελέων, καθώς και της αντίθετης και ρητής συμφωνίας των μερών, οι συζητήσεις και οι προτάσεις που εκφράστηκαν από τα μέρη κατά τη διαδικασία της διαμεσολάβησης, η εκφρασθείσα βούληση των μερών, και όποιες ζηλώσεις των μερών στο πλαίσιο της διαδικασίας διαμεσολάβησης, δεν μπορούν να αποτελέσουν αποδεικτικά μέσα ενώπιον πολιτικού δικαστηρίου ή διαιτητικού δικαστηρίου σε περίπτωση αποτυχίας της διαδικασίας διαμεσολάβησης. Η παραπάνω απαγόρευση δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις της προηγουμένης παραγράφου. 9. Ο διαμεσολαβητής δεν υποχρεούται να αποδεχθεί το διορισμό του και κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ευθύνεται μόνο για δόλο, ανεξαρτήτως της τυχόν πειθαρχικής ή ποινικής ευθύνης του. 10. Οι διατάξεις των άρθρων 62 του νόμου 4389/2016 (Α' 94), 65 του νόμου 4472/2017 (Α' 74) και 106Δ δ του νόμου 3588/2007 (Α' 153), όπως κάθε φορά ισχύουν, εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση αναδιάρθρωσης ή διαγραφής δανείων, οφειλών ή χρεών, στο πλαίσιο της διαδικασίας διαμεσολάβησης του παρόντος νόμου, καθώς και στις περιπτώσεις των άρθρων 214B και 214Γ ΚΠολΔ.»

3. 11 Οκτωβρίου 2019, 12:50:

Στην παρ. 2 να απαλειφθεί η φράση «και τον τόπο διεξαγωγής της Διαμεσολάβησης». Η ΚΕΔ μπορεί να ορίσει μόνο Διαμεσολαβητές και όχι τον τόπο διεξαγωγής αυτής, ο οποίος μπορεί να ορισθεί από τον Διαμεσολαβητή σύμφωνα και με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου. Θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα των μερών να αρνηθούν τον Διαμεσολαβητή του θα ορισθεί από την ΚΕΔ καθώς επίσης και η δυνατότητα του ορισθέντος από την ΚΕΔ Διαμεσολαβητή να αρνηθεί να συναλάβει τη Διαμεσολάβηση, και η υποβολή εκ νέου αιτήματος για ορισμό διαμεσολαβητή.

4. 13 Οκτωβρίου 2019, 14:14:

ΤΗΡΗΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Η τήρηση πρακτικών, εάν τα μέρη αποφασίσουν να τηρήσουν, θα δημιουργήσει πολλές πρακτικές δυσκολίες. Εφόσον τα μέρη δεσμεύονται για την τήρηση της εμπιστευτικότητας, ποιό το νόημα να τηρηθούν πρακτικά; Και ποιός θα τα τηρήσει; ποιός θα χορηγήσει αντίγραφα, εάν αυτά ζητηθούν και κάποιο μέρος θελήσει να τα προσκομίσει στο φάκελο του δικαστηρίου, εάν ακολουθήσει δικαστική διαδικασία; Σημαντικό είναι εδώ και το ζήτημα της τήρησης των τροσωπικών δεδομένων (GDPR). ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ: Να απαλειφθεί η φράση «.... εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν ξιαφορετικά».

5. 13 Οκτωβρίου 2019, 10:50:

Άρθρο 183 – Παράγραφος 2 Στο θέμα της διαφωνίας στο πρόσωπο του διαμεσολαβητή στην εκούσια προσφυγή: Η Άρθρο 183 – Παράγραφος 2 Στο θέμα της διαφωνίας στο πρόσωπο του διαμεσολαβητή στην εκούσια προσφυγή: Η Άρθρο 183 – Παράγραφος 3 .Στο θέμα οργάνωσης της διαδικασίας: Θεωρούμε πως το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 αρκεί για να καλύψει την οργάνωση της διαδικασίας. Αν χρειάζεται για λόγους σαφήνειας να γίνει ειδική αναφορά στην τηλεδιάσκεψη (η οποία καλό θα ήταν να μη μπει ως ειδική διάταξη στη διαδικασία του 182, αλλά ως γενική πρόβλεψη για τη διαμεσολάβηση του 182 και 183) προτείνουμε την παρακάτω αναδιατύπωση του πρώτου εδαφίου: «Ο χρόνος, τόπος και λοιπές διαδικαστικές λεπτομέρειες της έιεξαγωγής της διαμεσολάβησης συμπεριλαμβανομένης και της δυνατότητας τηλεδιάσκεψης, καθορίζονται από τον διαμεσολαβητή σε συνεννόηση με τα μέρη». Το εδάφιο 2 προτείνουμε να καταργηθεί στο σύνολό του αφού είναι εδόκιμο να διεξάγει ο διαμεσολαβητής τη διαδικασία χωρίς προηγούμενη συμφωνία ή συνεννόηση με τα μέρη για τα εξήμετα οργάνωσης.Άρθρο 183 – Παράγραφος 5. Στο θέμα της υπογραφής για τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της

ειαδικασίας: Επειδή συχνά στη διαμεσολάβηση προκύπτει η παρουσία νέων προσώπων (τεχνικών συμβούλων, συγγενών κλπ) μετά την έναρξη της διαδικασίας και την υπογραφή του ιδιωτικού συμφωνητικού υπαγωγής, τροτείνουμε για λόγους σαφήνειας να αναδιατυπωθεί το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 ως εξής: «Όλοι οι συμμετέχοντες στη διαμεσολάβηση, είτε παρίστανται πριν την έναρξη της, είτε προστεθούν στη διάρκεια της διαδικασίας συμφωνούν εγγράφως περί του εμπιστευτικού ή μη χαρακτήρα της διαδικασίας» Άρθρο 183 – Παράγραφος Ε. Στο θέμα της βαρείας αμέλειας: Η συγκεκριμένη διάταξη προέκυψε από την αντίστοιχη του 3898/2010 με την πλήρως εναπομπή προσθήκη της βαρείας αμέλειας. Για να προστεθεί η βαρεία αμέλεια στο προηγούμενο κείμενο του άρθρου 183, θα πρέπει ο νομοθέτης να σκέφτηκε πως ενδέχεται η συμπεριφορά του διαμεσολαβητή να παρεκκλίνει με τρόπο σημαντικό, ασυνήθη, και ιδιαιτέρως μεγάλο σε σχέση με τη συμπεριφορά του μέσου επιμελούς ανθρώπου και να χαρακτηρίζεται από πλήρη αδιαφορία για τα παράνομα σε βάρος του μέρους ή των μερών αποτελέσματα αυτής της συμπεριφοράς. Σε μια διαδικασία που γίνεται παρουσία των δικηγόρων, με δυνατότητα αποχώρησης αναπτιλόγητα σε κάθε στάδιο της διαδικασίας, με θεσμικές εγγυήσεις διαπίστευσης και ανεξαρτησίας πως θα μπορούσε να συμβεί κάτι τέτοιο; Προτείνουμε την επαναφορά της στη διατύπωση του αρχικού νόμου του 2010: «Ο διαμεσολαβητής δεν υποχρεούται να αποδεχθεί το διορισμό του και κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ευθύνεται μόνο για δόλο, ανεξαρτήτως της τυχόν πειθαρχικής ή ποινικής ευθύνης του»

Ε. 11 Οκτωβρίου 2019, 21:42:

1. Στην παρ. 2 αναφέρεται πως σε περίπτωση ασυμφωνίας ως προς το πρόσωπο του διαμεσολαβητή και τον τόπο διεξαγωγής της διαμεσολάβησης, τότε αυτοί ορίζονται από το Ειδικό Μητρώο του άρθρου 203. Στο Μητρώο αυτό εγγράφονται, κατ' άρθρο 203, οι διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές που εδρεύουν στην περιφέρεια κάθε Πρωτοδικείου. Αյτο που δε γίνεται σαφές, είναι ο τρόπος επιλογής του Πρωτοδικείου εκ του καταλόγου του οποίου θα επιλεγεί ο διαμεσολαβητής, οπότε και ο τόπος που θα διεξαχθεί η διαμεσολάβηση. Προτείνεται η αναλογική εφαρμογή των διατάξεων του ΚΠολΔ για την κατά τόπο αρμοδιότητα. 2. Στην παρ. 4 προκύπτει σύγχυση και ερωτήματα με τον όρο «τήρηση πρακτικών». Εάν συμφωνηθεί να τηρούνται πρακτικά, ενδεχομένως να πρέπει να υπάρχει πρακτικογράφος, έισαρρηγνύοντας έτσι το απόρρητο της διαδικασίας. Εάν τηρούνται πρακτικά, τότε θα μπορεί μέρος να ζητήσει και αντίγραφά τους. Ποιος θα τα χορηγεί και με τι περιορισμούς; Ο διαμεσολαβητής δεν προκύπτει από πουθενά ότι θα ξιατηρεί τα τηρηθέντα πρακτικά. Σε περίπτωση που τηρούνται πρακτικά και χορηγούνται αντίγραφα ισχύει η πρόβλεψη της παρ. 7 ή χρειάζεται νέα συμφωνία; Προτείνεται η αντικατάσταση του όρου «τήρηση πρακτικών». 3. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 αναφέρεται η συμφωνία διαδικασίας διαμεσολάβησης «με ειδικότερους κανόνες που προβλέπουν κέντρα και οργανισμοί διαμεσολάβησης». Η παρούσα πρόβλεψη δημιουργεί ανασφάλεια και προφανώς την ερώτηση «Τι είδους κανόνες θα μπορούσαν αυτοί να είναι που δεν προβλέπονται στον παρόντα νόμο;» Προτείνεται η απάλειψή της.

Ζ. 11 Οκτωβρίου 2019, 21:23:

Προτείνεται να καταστεί ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ και όχι ΔΥΝΗΤΙΚΗ η παράσταση των δικηγόρων των μερών στην υποχρεωτική c.χική συνεδρία, καθώς έτσι θα επιτυγχάνεται η πληρέστερη ενημέρωση των μερών για τις νομικές τους επιλογές, θα επιτελεί μια συνολική αποτίμηση της κατάστασης ως προς τη δυνατότητα επικοινωνίας και συνέχισης στη διαδικασία της διαμεσολάβησης τόσο μεταξύ των μερών όσο και των δικηγόρων με τους εντολείς τους, μεταξύ τους καθώς και με το διαμεσολαβητή, ενώ τέλος αποτελεί εχέγγυο για τη σίγουρη ενημέρωση ως προς τη διαδικασία και το περιεχόμενο της υπαγωγής της συγκεκριμένης διαφοράς στη διαμεσολάβηση. Επιπλέον, καθώς η διαδικασία της διαμεσολάβησης είναι εμπειρική και απαιτεί φυσική παρουσία θα διασφαλίσει ότι δε θα υπάρχει η περίπτωση να εμφανιστεί το ένα μέρος με το νομικό του παραστάτη και το άλλο χωρίς, υποδαυλίζοντας έτσι την ισότητα των όπλων, την αμεροληψία και την τήρηση της ίσης απόστασης που πρέπει να είναι διαρκείς και πάντα εμφανείς και αδιαμφισβήτητες καθ' όλη τη διαμεσολάβηση, δημιουργώντας έτσι τη διάθεση (ανεξάρτητα από το αντικείμενο και την ενδεχόμενη επίτευξη συμφωνίας) στο μέρος χωρίς το νομικό του παραστάτη ότι τα συμφέροντά του δε θα τύχουν απήχησης στη διαδικασία και να επιλέξει τη δικαστηριακή οδό χάνοντας τη δυνατότητα, αν όχι ευκαιρία, της ταχύτερης εξωδικαστηριακής συμφωνίας

Ξ. 11 Οκτωβρίου 19:47:

Στην παράγραφο 2, πρέπει να διαγραφούν οι λέξεις «και τον τόπο διεξαγωγής της διαμεσολάβησης», αφού αυτός δεν ερίζεται από το Ειδικό Μητρώο του άρθρου 203. Στην παράγραφο 4, η εμπιστευτικότητα αποτελεί θεμελιώδες χαρακτηριστικό της διαδικασίας της διαμεσολάβησης και συνεπώς δεν πρέπει να επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των μερών. Το ίδιο ισχύει και για την μη τήρηση πρακτικών. Επομένως, προτείνουμε να απαλειφθεί η έκφραση: «...εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά...» της πρώτης πρότασης της παραγράφου. Για τον ίδιο λόγο θα πρέπει να εναδιατυπωθεί η παράγραφος 5 ως εξής: Πριν από την έναρξη της διαδικασίας όλοι οι συμμετέχοντες αποδέχονται εναπομπή προσθήκη της διαδικασίας. Στην παράγραφο 4, η έκφραση συμβιβαστική επίλυση είναι εγγράφως τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της διαδικασίας.

ειδόκιμη καθότι η διαμεσολάβηση δεν είναι συμβιβασμός. Ορθότερη θα ήταν η έκφραση : «... για την επίτευξη συμφωνίας επίλυσης της μεταξύ τους διαφοράς...». Επίσης λανθασμένα στην παράγραφο 7 προβλέπεται η εμπιστευτικότητα με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων των ποινικών δικαστηρίων, των ανακριτών και των εισαγγελέων, γεγονότης δημιουργεί εύλογη αβεβαιότητα, ενώ ορθότερη θα ήταν και εδώ η πρόβλεψη της επιφύλαξης της προηγουμένης παραγράφου 6, δηλαδή των λόγων της δημόσιας τάξης, για την προστασία της ανηλικότητας, της σωματικής ακεραιότητας και ψυχικής υγείας φυσικού προσώπου. Στην παράγραφο 8 να απαλειφθεί η φράση: «... ανεξαρτήτως της τυχόν πειθαρχικής ή ποινικής του ευθύνης...», αφού ποινική ή πειθαρχική ευθύνη δεν προκύπτουν από τον ρόλο του διαμεσολαβητή, ο οποίος είναι διευκολυντής επικοινωνίας και όχι δικαστής ή διαιτητής και συνεπώς δεν εκδίδει απόφαση ούτε εμπλέκεται στην έκβαση/αποτέλεσμα της διαμεσολάβησης με οιονδήποτε τρόπο. Το αποτέλεσμα της διαμεσολάβησης εναπόκειται αποκλειστικά στη συμφωνία των μερών την οποία ο διαμεσολαβητής διευκολύνει και δεν διαμορφώνει.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 «Εκτελεστότητα των συμφωνιών που προκύπτουν από τη διαμεσολάβηση»

1. 4 Οκτωβρίου 2019, 21:21: ΝΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙ Η ΠΑΡ. 4 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 184 ΜΕ ΤΗ ΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΠΟΛΔ.

2. 8 Οκτωβρίου 2019, 22:10:

σε κανένα κράτος μέλος της ΕΕ δεν υπάρχει εκτελεστότητα των συμφωνιών από διαμεσολάβηση σχετικά με τις εγχώριες διαφορές, τούτο συνιστά πισογύρισμα στα δικαστήρια και όχι αποσυμφόρηση.

3. 10 Οκτωβρίου 2019, 22:10:

Ο διαμεσολαβητής ο οποίος θα βοηθήσει τα μέρη του ζευγαριού να επιλύσουν τις διαφορές τους για την επιμέλεια, τη διατροφή και την επικοινωνία, θα πρέπει να μπορεί να περιλάβει στο πρακτικό διαμεσολάβησης και τη φράση: «συμφωνούν να λύσουν το γάμο τους». Στο Ληξιαρχείο θα κατατεθεί απόσπασμα από το πρακτικό που κατατίθεται στο Πρωτοδικείο, περιέχον τη δήλωση αυτή του ζεύγους. Αυτή η λύση, θα είναι ο καλύτερος τρόπος προώθησης της διαμεσολάβησης. Είναι εντελώς περιπτώση να πρέπει μετά το πρακτικό διαμεσολάβησης να συνταγεί και συμβολαιογραφική πράξη. Τέλος νομίζω πως πρέπει να γίνει προσθήκη στο θέμα της εκτελεστότητας του πρακτικού, όπως έγινε με αντίστοιχη διάταξη για το συμβολαιογραφικό έγγραφο). ΑΡΘΡΟ 6ο Εκτελεστότητα των συμφωνιών που προκύπτουν από τη διαμεσολάβηση. Η παράγραφος 4 του άρθρου 184 του νόμου 4512/2018 αντικαθίσταται ως εξής: «Το πρακτικό της διαμεσολάβησης αποτελεί από την κατάθεσή του στη γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου εκτελεστό τίτλο, σύμφωνα με τη διάταξη της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 2 του άρθρου 904 ΚΠολΔ, εφόσον τα μέρη οναλαμβάνουν με τη συμφωνία, που περιέχεται στο πρακτικό, υποχρεώσεις, προς εκπλήρωση των οποίων είναι δυνατόν να επισπευσθεί αναγκαστική εκτέλεση. Το απόγραφο για την εκτέλεση εκδίδεται, σύμφωνα με τα άρθρα 915 έως 918 του ΚΠολΔ, από τον Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου, στη γραμματεία του οποίου κατετέθη το πρακτικό διαμεσολάβησης, χωρίς να επιβάλλονται άλλα έξοδα υπέρ του Δημοσίου στον επισπεύδοντα διάδικο». Όταν το πρακτικό αφορά στην επιμέλεια, επικοινωνία και διατροφή των ανήλικων τέκνων, η πράξη αποτελεί εκτελεστό τίτλο, εφόσον έχουν συμπεριληφθεί στη συμφωνία οι ρυθμίσεις των άρθρων 950 και 951 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Το πρακτικό διαμεσολάβησης μπορεί να περιέχει και τη συμφωνία των άρθρων 1438 & 1441 για τη λύση του γάμου. Η λύση του γάμου επέρχεται από την κατάθεση στον Ληξιαρχό όπου έχει καταχωριστεί η σύσταση του, αποσπάσματος του κατατεθειμένου στη Γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου πρακτικού διαμεσολάβησης, περιέχοντος τη συμφωνία λύσης του γάμου.»

4. 13 Οκτωβρίου 2019, 12:56:

Γιρέπει να διευκρινιστεί σε πιο Πρωτοδικείο γίνεται κατάθεση του πρακτικού της διαμεσολάβησης

5. 11 Οκτωβρίου 2019, 19:49:

Για την κατάθεση του πρακτικού διαμεσολάβησης στο αρμόδιο Μονομελός Πρωτοδικείο, προβλέπεται υποβολή παραβόλου ποσού 50 Ευρώ. Το παράβολο αυτό πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριληφθεί στις κατηγορίες του επαραβόλου, για να μπορεί να εκδίδεται ηλεκτρονικά, δεδομένου ότι τα έγχαρτα παράβολα τείνουν να εκλείψουν.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 7 «Αποτελέσματα της διαμεσολάβησης στην παραγραφή και τις αποσβεστικές προθεσμίες»

1. 13 Οκτωβρίου 2019, 10:51:

Άρθρο 185 Στο θέμα της γνωστοποίησης του αιτήματος του προσφεύγοντος (στις αποσβεστικές προθεσμίες): Προτείνουμε στο πρώτο εδάφιο μια σαφέστερη διατύπωση: «Η γνωστοποίηση του αιτήματος του προσφεύγοντος στο άλλο ή τα άλλα μέρη, είτε πρόκειται για την εκούσια προσφυγή του άρθρου 183, είτε για την υποχρεωτική προσφυγή του άρθρου 182, αναστέλλει την παραγραφή»

2. 11 Οκτωβρίου 2019, 20:52:

Αναφορικά στην προσφυγή στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης, ορθό είναι αυτή να πραγματοποιείται τ.ρο της εκκρεμοδικίας, επί ποινή απαραδέκτου της καταθέσεως/ασκήσεως του ενδίκου βοηθήματος. Ερωτήματα γεννά τ πρόβλεψη αναστολής των δικονομικών προθεσμιών του 237 και 238 ΚΠολΔ, από τη γνωστοποίηση του αιτήματος προσφυγής, δεδομένης της σχετικής διάταξης του 214Γ ΚΠολΔ, όπου προβλέπεται ματαίωση της συζήτησης σε περίπτωση συμφωνίας προσφυγής στη διαμεσολάβηση.

3. 11 Οκτωβρίου 2019, 19:50:

Η διατύπωση «είτε μονομερώς είτε από κοινού» δημιουργεί σύγχυση, αφού δεν είναι σαφές πότε είναι δυνατή η μονομερής προσφυγή στη διαμεσολάβηση. Σε περίπτωση που εννοείται η αρχική υποχρεωτική συνεδρία, τότε θα τ.ρέπει να αλλάξει τουλάχιστον το πρώτο σκέλος της πρότασης: «Η γνωστοποίηση του αιτήματος υπαγωγής στην Υποχρεωτική Αρχική Συνεδρία στο άλλο ή τα άλλα μέρη, σύμφωνα με την περίπτωση Α της παραγράφου 4 του αρ. 182 του παρόντος, καθώς και η προσφυγή στην διαμεσολάβηση, αναστέλλει....»

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 8 «Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης»**1. 8 Οκτωβρίου 2019, 22:27:**

Η διαμεσολάβηση είναι μία διεπιστημονική διαδικασία (interdisciplinary process) και αποτελείται από γνώσεις βαθιές από πολλές και διαφορετικές επιστήμες, όπως ανθρωπολογία, ψυχολογία, νομική, παιδαγωγική κτλ. Η ΚΕΔ αποτελείται από Δικαστές περισσότερους από διαμεσολαβητές!!!!, καθηγητές νομικών σχολών, δικηγόρους και λιγότερους έιαμεσολαβητές, με περιορισμούς.. Πώς είναι δυνατόν τούτο να εγγυάται τη μέθοδο και την σωστή εφαρμογή της έιαμεσολάβησης όταν ελείπουν στοιχειώδεις γνώσεις για τη διαδικασία από ΚΕΔ η οποία μάλιστα απαιτεί να συμπεριλαμβάνονται απαραίτητες νομικές γνώσεις στα προγράμματα διδασκαλίας της διαμεσολάβησης? Η έιαμεσολάβηση λειτουργεί σε πλαίσιο Νόμου, όμως ΔΕΝ είναι νομική διαδικασία. Η ΚΕΔ πρέπει να απαρτίζεται από τ.ερισσότερους έμπειρους διαμεσολαβητές σε συνεργασία με επιστήμονες από άλλους χώρους. Το Υπουργείο θα πρέπει να καθορίσει περιορισμούς στο πλαίσιο στο οποίο η ΚΕΔ λειτουργεί για τη διαμεσολάβηση, ερευνήσει σε βάθος τις γνώσεις της ΚΕΔ για τη διαδικασία, και να διορίσει ανεξάρτητη Επιτροπή Διαμεσολαβητών να επεξηγούν, βοηθούν και διορθώνουν την ΚΕΔ σε οιαδήποτε θέμα προκύπτει κάτω από τις αρμοδιότητές της.

2. 10 Οκτωβρίου 2019, 20:19:

Πώς ορίζεται ο διαμεσολαβητής εκπρόσωπος επαγγελματικών φορέων;

3. 13 Οκτωβρίου 2019, 10:52:

Άρθρο 186 – Παράγραφος 1 : Στο θέμα της σύνθεσης της ΚΕΔ και της ιδιότητας των μελών της: Η γενική παρατήρηση στο συγκεκριμένο άρθρο αφορά καταρχάς στην απαραίτητη, κατά την εκτίμησή μας, προϋπόθεση όλα τα μέλη του οργάνου, ίτοια και αν είναι τελικά η σύνθεσή του, να είναι διαμεσολαβητές (υπάρχουν και στο Σώμα των Λικαστών). Είναι για εμάς πολύ προφανές πως έλλειψη αυτής της ιδιότητας θα δημιουργήσει τεράστιο πρόβλημα στην αποτελεσματική λειτουργία του οργάνου. Η ΚΕΔ είναι όργανο ορθής εφαρμογής της διαμεσολάβησης. Και θα πρέπει τα μέλη της να έχουν εμπειρία, εξειδικευμένα βιογραφικά και βαθιά γνώση του θεσμού, διαπίστευση διαμεσολαβητή και να τα ενώνει ο κοινός σκοπός της επιτυχίας του θεσμού. Επιπλέον, θεωρούμε βασικό έλλειψη του υπό διαβούλευση νόμου την απουσία από τα μέλη του οργάνου τουλάχιστον δύο εκπροσώπων διαμεσολαβητών από τους επαγγελματικούς φορείς διαμεσολαβητών της χώρας που μπορούν να προσφέρουν σημαντική τεχνογνωσία στη λειτουργία και τις αποφάσεις του οργάνου. Προτείνουμε την προσθήκη εδαφίου η στην παράγραφο 1 του άρθρου 186 ως εξής: «Δύο (2) εκπροσώπους διαμεσολαβητών που θα προτείνουν οι διοικήσεις των επαγγελματικών φορέων των έιαμεσολαβητών». Άρθρο 186 – Παράγραφος 1: Δεν έχουμε καμία αντίρρηση να λάβουν την ιδιότητα του έιαμεσολαβητή του ν.4512/2018 οποιοιδήποτε διαμεσολαβητές πιστοποιημένοι σε άλλες χώρες, υπό την προϋπόθεση τ.ώς η απόκτηση αυτής της ιδιότητας αυτής θα έχει την έγκριση της ΚΕΔ και ο διαμεσολαβητής θα εγγραφεί στο μητρώο έιαμεσολαβητών του υπουργείου και θα υπόκειται χωρίς εξαιρέσεις στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 10 «Προσόντα διαμεσολαβητών»

1. 5 Οκτωβρίου 2019, 11:58:

Θα ήθελα να θέσω την τοποθέτηση μου στο άρθρο 10 του νομοσχεδίου, που αφορά τα προσόντα των Διαμεσολαβητών. Συγκεκριμένα στην προσθήκη της απαγόρευσης άσκησης του επαγγέλματος από δημόσιους υπαλλήλους θα ήθελα να εναφέρω ότι υπάρχουν Δικηγόροι, οι οποίοι έχουν ήδη διαπιστευθεί ως Διαμεσολαβητές από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και κατέχουν θέση στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση διδάσκοντας μαθήματα νομικών Επιστημών, ενώ ταυτόχρονα δύνανται εκ του νόμου να ιδιωτεύουν ως Δικηγόροι, καθώς κάτι τέτοιο προβλέπεται ρητά από τον Κώδικα Δικηγόρων. Η θέση μου λοιπόν είναι ότι αυτή η κατηγορία θα έπρεπε να εξαιρεθεί από τη συγκεκριμένη απαγόρευση, καθώς άλλωστε πρόκειται για πολύ μικρό ποσοστό επαγγελματών που υπάγονται στη συγκεκριμένη κατηγορία. Θα έπρεπε να προβλεφθεί μια εξαίρεση για τους Δικηγόρους που έχουν ήδη εγγραφεί στα μητρώα των Διαπιστευμένων Διαμεσολαβητών ώστε να μπορούν να ασκούν το επάγγελμα και να διενεργούν Διαμεσολαβητές.

2. 8 Οκτωβρίου 2019, 22:31:

Τιριν οιασδήποτε άσκησης επαγγέλματος διαμεσολαβητές των 40 και 80 ωρών προγραμμάτων χωρίς μετεκπαίδευσεις ή σεμινάρια θα πρέπει να έχουν 2 χρόνια επίβλεψη και παρακολούθηση από πιο έμπειρους διαμεσολαβητές, οι οποίοι θα καθοδηγούν και βοηθούν τους νέους στη διαδικασία

3. 8 Οκτωβρίου 2019, 18:35:

Θι διαμεσολαβητές πρέπει να είναι Νομικοί. Γιατί όλες οι διαφορές ρυθμίζονται από κανόνες δικαίου, τους οποίους εγνοεί ένας απόφοιτος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Σύμβαση όμως που αντίκειται στον νόμο δεν θα εφαρμοστεί στην τράπη, ενδεχομένως να ακυρωθεί και δικαστικά. Υπάρχει κίνδυνος για τα συμφέροντα των πολιτών από την διαμεσολάβηση από μη νομικό.

4. 9 Οκτωβρίου 2019, 13:39:

Θα ήθελα να τοποθετηθώ αναφορικά με τον αποκλεισμό των δημοσίων υπαλλήλων από την άσκηση του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή, ο οποίος καιθερώνεται με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 188 ν.4512/2018, όπως τροποποιείται με το άρθρο 10 του παρόντος νομοσχεδίου. Ο ν.3528/2007 (Α' 26), με τον οποίο κυρώθηκε ο Κώδικας Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., στις διατάξεις του οποίου υπάγονται οι πολιτικοί διοικητικοί υπάλληλοι του κράτους και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, περιλαμβάνει ειδική ρύθμιση αναφορικά με την άσκηση ιδιωτικού έργου ή εργασίας με αμοιβή από δημοσίους υπαλλήλους. Ειδικότερα, δεν αποκλείει άνευ έτερου τους δημοσίους υπαλλήλους από την άσκηση ιδιωτικού έργου ή εργασίας, αλλά συνδέει την άσκηση τους με συγκεκριμένες προϋποθέσεις που σχετίζονται με τα λοιπά καθήκοντα των δημοσίων υπαλλήλων και την εξαρτά από προηγούμενη άδεια της Υπηρεσίας, κατόπιν σύμφωνης αιτιολογημένης γνώμης της περιεστικού συμβουλίου. Συνεπώς, βάσει του ως άνω νόμου, απόκειται στον κάθε δημόσιο φορέα να αποφασίσει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, εάν είναι επιτρεπτή η άσκηση του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή από τον υπάλληλο, κατόπιν αίτησης του ενδιαφερόμενου. Περαιτέρω, η ίδια η οδηγία 2008/52/EK ορίζει ότι ως διαμεσολαβητής νοείται στοιχειωδήποτε τρίτος, ανεξαρτήτως της ονομασίας του ή του επαγγέλματός του. Η άσκηση, δε, του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή συνδέεται, μεταξύ άλλων, με την κατάλληλη κατάρτιση. Επιτλέον, ο εν λόγω αποκλεισμός περιορίζει την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς ατόμων που έχουν λάβει την δέουσα κατάρτιση από τους Φορείς εκπαίδευσης και διαθέτουν τα αιταραίτητα προσόντα για την άσκηση του εν λόγω επαγγέλματος. Παράλληλα θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι στο δυναμικό του δημοσίου περιλαμβάνονται επαγγελματίες διαφόρων ειδικοτήτων (νομικοί ιατροί, μηχανικοί κ.α.), ενώ η ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου αφορά στην εργασιακή σχέση και στο πλαίσιο άσκησης καθηκόντων του υπαλλήλου και ουδόλως σχετίζεται με την ικανότητα άσκησης του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή. Κατόπιν των ανωτέρω θεωρώ ότι ο αποκλεισμός των δημοσίων υπαλλήλων από την άσκηση του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή χρήζει επανεξέτασης, λαμβάνοντας υπόψη ότι μέχρι σήμερα υπάρχουν δημοσίου υπαλληλοί οι οποίοι έχουν συμμετάσχει στις εξετάσεις ή ενδεχομένως έχουν ήδη περιληφθεί στον κατάλογο διαπιστευμένων διαμεσολαβητών.

5. 11 Οκτωβρίου 2019, 12:02:

Με δεδομένο ότι από το 2013 οπότε και άρχισαν να λειτουργούν οι πρώτοι φορείς εκπαίδευσης έχουν ήδη εκπαιδευθεί και διαπιστευθεί δεκάδες διαμεσολαβητές οι οποίοι και ασκούν νομίμως τα καθήκοντα του διαμεσολαβητή προτείνεται το ακόλουθη διατύπωση για το τελευταίο εδάφιο του άρθρου: «Από την απαγόρευση του προηγούμενου εδαφίου εξαιρούνται τα πρόσωπα που νόμιμα ασκούν και ελευθέριο επάγγελμα και σε κάθε περίπτωση τα πρόσωπα που διαπιστεύθηκαν ως διαμεσολαβητές από το Υπουργείο Δικαιοσύνης πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου»

ε. 13 Οκτωβρίου 2019, 21:01:

Σιαφωνώ κάθεται με τον αποκλεισμό των δημοσίων υπαλλήλων αφού με την απαραίτητη άδεια από το αρμόδιο ΚΥΣ και έγκριση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου δίνεται βάση του ΥΚ άδεια για οποιαδήποτε δεύτερη εργασία. Γιατί να αποκλείονται όταν επιτρέπεται για όλους τους άλλους; γιατί δεν προβλεπόταν σε προηγούμενο νόμο ώστε να έχει ενημερωθεί ανάλογα ο κόσμος και να το μαθάινει εκ των υστέρων αφού έχει εκπαιδευτεί και πιστοποιηθεί;;; Επιπλέον τ.ρέπει να αναγνωρισθεί από τις υπηρεσίες που υπηρετούν οι πιστοποιημένοι διαμεσολαβητές και να χρησιμοποιηθούν ερμοδίως οι γνώσεις τους όπως στο εξωτερικό...

ζ. 13 Οκτωβρίου 2019, 20:36:

Η Ελλάδα υιοθετεί το θεσμό της διαμεσολάβησης ο οποίος εφαρμόζεται χρόνια στο εξωτερικό με πρωτοπόρο την Αγγλία (στην Ευρώπη) χωρίς να εξαιρεί τους Δημόσιους υπαλλήλους. Στην Ελλάδα για ποιο λόγο θα πρέπει να γίνει αυτό;

ε. 13 Οκτωβρίου 2019, 20:32 :

Στο πλαίσιο της προτευνόμενης τροποποίησης παρακολουθώντας την προσπάθεια αποκλεισμού των δημοσίων υπαλλήλων θα αναφερθούμε στην πληρέστατη και επιτυχέστατη ανάρτησης της Κας Μαρίας – Αιμιλίας Σπηλιωτοπούλου την οποία ασπαζόμαστε και αναφέρουμε ξανά διότι στην παρούσα περίπτωση η επανάληψη είναι μάτητρ πάσης μαθήσεως ειδικότερα αναφέρει : «Ο v.3528/2007 (Α' 26), με τον οποίο κυρώθηκε ο Κώδικας Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., στις διατάξεις του οποίου υπάγονται οι πολιτικοί έιοικητικοί υπάλληλοι του κράτους και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, περιλαμβάνει ειδική ρύθμιση εναφορικά με την άσκηση ιδιωτικού έργου ή εργασίας με αμοιβή από δημοσίους υπαλλήλους. Ειδικότερα, δεν αποκλείεται άνευ ετέρου τους δημοσίους υπαλλήλους από την άσκηση ιδιωτικού έργου ή εργασίας, αλλά συνδέει την άσκηση τους με συγκεκριμένες προϋποθέσεις που σχετίζονται με τα λοιπά καθήκοντα των δημοσίων υπαλλήλων και την εξαρτά από προηγούμενη άδεια της Υπηρεσίας, κατόπιν σύμφωνης αιτιολογημένης γνώμης υπηρεσιακού συμβουλίου. Συνεπώς, βάσει του ως άνω νόμου, απόκειται στον κάθε δημόσιο φορέα να αποφασίσει, σε κάθε συγκεκριμένη τιερίττωση, εάν είναι επιτρεπτή η άσκηση του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή από τον υπάλληλο, κατόπιν αίτησης του ενδιαφερόμενου. Περαιτέρω, η ίδια η οδηγία 2008/52/EK ορίζει ότι ως διαμεσολαβητής νοείται οποιοσδήποτε τρίτος, ανεξαρτήτως της ονομασίας του ή του επαγγέλματός του. Η άσκηση, δε, του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή συνδέεται, μεταξύ άλλων, με την κατάλληλη κατάρτιση. Επιπλέον, ο εν λόγω αποκλεισμός περιορίζει την ελεύθερη ενάπτυξη της προσωπικότητάς ατόμων που έχουν λάβει την δέουσα κατάρτιση από τους Φορείς εκπαίδευσης και έιαθέτουν τα απαραίτητα προσόντα για την άσκηση του εν λόγω επαγγέλματος. Παράλληλα θα πρέπει να ληφθεί ιπόψη ότι στο δυναμικό του δημοσίου περιλαμβάνονται επαγγελματίες διαφόρων ειδικοτήτων (νομικοί ιατροί, μηχανικοί κ.α.), ενώ η ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου αφορά στην εργασιακή σχέση και στο πλαίσιο άσκησης καθηκόντων του υπαλλήλου και ουδόλως σχετίζεται με την ικανότητα άσκησης του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή. Κατόπιν των ανωτέρω θεωρώ ότι ο αποκλεισμός των δημοσίων υπαλλήλων από την άσκηση του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή χρήζει επανεξέτασης, λαμβάνοντας υπόψη ότι μέχρι σήμερα υπάρχουν δημοσίου υπάλληλοι οι οποίοι έχουν συμμετάσχει στις εξετάσεις ή ενδεχομένως έχουν ήδη περιληφθεί στον κατάλογο διαπιστευμένων διαμεσολαβητών.» Επειδή ήδη στο κέντρο μας με την επωνυμία ΚΕΔΙΛΑΣ έχουν εκπαίδευθεί και έχουν παρακολουθήσει την βασική εκπαίδευση των 80 ωρών περίπου 30 άτομα (ιερείς, δικαστικοί υπάλληλοι, εκπαίδευτοι, ιπάλληλοι νοσοκομείου και λοιποί), έχουν παρακολουθήσει εξειδικεύσεις και έχουν αποδεχθεί και στηρίξει τον θεσμό της διαμεσολάβησης με την προσωπική και επαγγελματική τους ιδιότητα. Ως εκ τούτου, και πέρα των ανωτέρω εναφερομένων θεωρούμε πως είναι νόμιμο και αναμφισβήτητα ανταποκρινόμενο στο πνεύμα εξ αρχής του εν λόγω θεσμού να τους αναγνωρισθεί η ιδιότητα του διαπιστευμένου επαγγελματία διαμεσολαβητή στην υπηρεσία τους που έχει πλαισιώσει την ίδια την υπηρεσία τους καταρχήν και θα υποστηρίξει «εσωτερικά» εργασιακά θέματα που τροκύπτουν σε καθημερινή βάση σε σημαντικό αριθμό καθώς επίσης θα βελτιώσουν την επικοινωνία (στο πλαίσιο της υπηρεσίας τους) με το κοινό/πολίτες. Παράλληλα δε από τον εργασιακό χώρο τους ο οποίος είναι ευρύτατου φάσματος και ποσοστού κάλυψης του πληθυσμού μας συντελούν και επιτυγχάνουν την διάδοση του θεσμού κάνοντας γνωστό σε όλα τα κοινωνικά στρώματα

ε. 13 Οκτωβρίου 2019, 20:30:

Είναι σημαντικό για την Ελλάδα να αναγνωρίσει τα οφέλη της διαμεσολάβησης για ολόκληρη τη χώρα. Η διαμεσολάβηση σε οργανισμούς τόσο κερδοσκοπικούς όσο και η μη κερδοσκοπικούς μπορεί να ωφελήσει τους πελάτες, τους εργαζόμενους και άλλους οργανισμούς με τους οποίους συνεργάζονται. Η διαμεσολάβηση μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί ως αποτελεσματικό εργαλείο στις κοινωνικές υπηρεσίες, στα σχολεία, στα αστυνομικά τμήματα, στο στρατό, στα συνδικάτα, στα διοικητικά συμβούλια, στις μη κυβερνητικές οργανώσεις, στα υπουργεία, νοσοκομεία κλπ. Αυτό θα ωφελήσει όχι μόνο την τοπική κοινωνία αλλά ολόκληρη τη χώρα. Στο πλαίσιο αυτό αποκλείοντας τους ένημόσιους υπαλλήλους που ήδη εργάζονται σε πολλές από αυτές τις υπηρεσίες εμποδίζεται η σωστή εφαρμογή του

θεσμού της διαμεσολάβησης ενώ παράλληλα αποκλείεις το δικαίωμα να επωφεληθούν οι συναλλασσόμενοι που επευθύνονται στις υπηρεσίες αυτές τα οφέλη της του θεσμού της διαμεσολάβησης. Βασικό αρχή της διαμεσολάβησης είναι η διεπιστημονικότητα η οποίο με τον αποκλεισμό των δημοσίων υπαλλήλων αναιρείται.

10. 13 Οκτωβρίου 2019, 18:59:

Στο τέλος της παραγράφου 1 θα πρέπει να προστεθεί το εξής κείμενο: "Από την απαγόρευση του προηγούμενου εδαφίου εξαιρούνται τα πρόσωπα που διατηρούν την ιδιότητα του δικηγόρου και δεν τελούν σε αναστολή του έικηγορικού λειτουργήματος"

11. 13 Οκτωβρίου, 13:06:

Ως προς την σύγκρουση συμφερόντων: Πρέπει να οριστεί χρόνος που ισχύουν τα α & ε του άρθρου 190 παράγραφος 2 κατά την αντιστοιχία με την παράγραφο 4 του άρθρου 186.

12. 12 Οκτωβρίου 2019, 19:04:

Στην παράγραφο 1 το τελευταίο εδάφιο χρήζει περαιτέρω διευκρίνησης ή σαφέστερης διατύπωσης και να οριστεί ότι οι εναφερόμενοι υπάλληλοι, δικαστικοί και κρατικοί λειτουργοί λαμβάνουν την διαπίστευση από την ΚΕΔ και έραστηριοποιούνται αποκλειστικά και μόνο στο πλαίσιο και τις ανάγκες της υπηρεσίας τους ως διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές. Με τη διευκρίνηση αυτή δεν τους αναγνωρίζεται η δυνατότητα να εξασκήσουν επαγγελματικά, το επάγγελμα του διαμεσολαβητή, μέχρι την αποχώρηση τους από την υπηρεσία είτε λόγω συνταξιοδότησης είτε λόγω σικειοθελούς αποχώρησης. Αντίθετα η αναγνώριση τους ως διαμεσολαβητών στην υπηρεσία τους θα βοηθήσει την ίδια την υπηρεσία τους καταρχήν και ουσιαστικά σε «εσωτερικά» εργασιακά θέματα που προκύπτουν καθημερινά και τ.ολλαπλά καθώς επίσης στην επικοινωνία (στο πλαίσιο της υπηρεσίας τους) με το κοινό/πολίτες. Παράλληλα δε στους ενωτέρω εργασιακούς χώρους που αποτελούν μεγάλο τμήμα του δυναμικού της κοινωνίας επιτυγχάνεται η διάχυση της γνώσης και αποδοχής του θεσμού ως εναλλακτικού τρόπου επίλυσης θεμάτων.

13. 12 Οκτωβρίου 2019, 15:37:

Άρθρο 8ο

Η σύνθεση της Κεντρικής Επιτροπής Διαμεσολάβησης δεν είναι ορθολογική και επαναλαμβάνει λάθη προηγούμενων Νομοθετημάτων. Αποτελείται, κατά την συντριπτική πλειοψηφία των Μελών της, από προφανώς αξιόλογους επιστήμονες, αξιοσέβαστα μέλη της κοινωνίας, που κατέχουν μεγάλης βαρύτητας και σημασίας θέσεις σ' αυτήν, που εναντίρρητα έχουν μεγάλη εμπειρίες στο γνωστικό και στο επαγγελματικό αντικείμενο τους, αλλά δεν έχουν γνώσεις για την διαμεσολαβητή. Η προϋπόθεση της «εμπειρίας ή εξειδίκευσης στην διαμεσολάβηση» είναι εντελώς αόριστη και είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσει προβλήματα στην πράξη. Όλα τα μέλη της ΚΕΔ και, κυρίως, της Επιτροπής Εξετάσεων θα πρέπει να είναι εκπαιδευμένα στην διαμεσολάβηση, με τρόπο αποδεδειγμένο (πχ διαπίστευση, η οποία τ.ρούποθετεί επιτυχία σε γραπτές και προφορικές εξετάσεις). Άλλως, θα έχομε ένα σχήμα όμοιο με εκείνο, που θα είχαμε εάν βάζαμε πυρηνικούς φυσικούς, έστω καθηγητές Πανεπιστημίου να διδάξουν Όμηρο και Αρχαία Ελληνικά σ.κόμη και σε Γυμνάσιο. Ας είναι Μέλη της ΚΕΔ, δικαστές, καθηγητές Πανεπιστημίου, δικηγόροι κλπ με την αυστηρή τ.ρούποθεση της εκπαίδευσης και της εμπειρίας τους στην διαμεσολάβηση. Ας αυξηθούν, όμως, οι διαμεσολαβητές - Μέλη της και ας προβλεφθεί ότι στην Επιτροπή Εξετάσεων θα προεδρεύει Ανώτατος Δικαστικός Λειτουργός, αλλά ότι η τλειοψφία των Μελών της θα είναι διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές.

Άρθρο 10^ο Στο τέλος της δεύτερης υποπαραγράφου της παραγράφου 1 του άρθρου 188 του Νόμου 4512/2018, θα τ.ρέπει να εξαιρεθούν από τον αποκλεισμό άσκησης του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή όσοι έχουν μεν τις ιδιότητες τ.ου αναφέρονται στο τελευταίο εδάφιο της εν λόγω υποπαραγράφου, ασκούν, όμως σύννομα και ελευθέριο επάγγελμα, σε κάθε περίπτωση δε τα πρόσωπα, που διαπιστεύθηκαν ως διαμεσολαβητές πριν την έναρξη ισχύος της εν λόγω υποπαραγράφου. Προτείνουμε την εξής διατύπωση του εδαφίου, του οποίου εισηγούμεθα την προσθήκη: «Από την απαγόρευση του προηγούμενου εδαφίου εξαιρούνται τα πρόσωπα που νόμιμα ασκούν και ελευθέριο επάγγελμα και σε κάθε περίπτωση τα πρόσωπα που διαπιστεύθηκαν ως Διαμεσολαβητές από το Υπουργείο Δικαιοσύνης πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 11 «Αμοιβή»

1. 3 Οκτωβρίου 2019, 20:59:

Ο καθορισμός της αμοιβής του διαμεσολαβητή σε 50,00 ευρώ για την υποχρεωτική αρχική συνεδρία δεν τιμά τον Διαμεσολαβητή ούτε προάγει τελικώς την ουσία της Διαμεσολάβησης! Ναι μεν αρχικώς καθορίζεται ελεύθερα αλλά, λόγω του ανταγωνισμού, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων τελικώς θα κυμανθεί σε αυτό το ευτελές επίπεδο, όπως απυχώς προσδιορίζεται. Ειδικώς στην υποχρεωτική υπαγωγή οι περισσότεροι εμπλεκόμενοι θα έρχονται στην αρχική συνεδρία αναγκαστικώς και με αρνητική διάθεση απέναντι στη Διαμεσολάβηση προκειμένου να υπογραφεί το πρακτικό αιτοτυχίας και μέχρι εκεί. (άρθρο 182 4Γ: Αν κατά την υποχρεωτική αρχική συνεδρία της διαμεσολάβησης τα μέρη της διαφοράς δεν συμφωνήσουν να προχωρήσουν σε διαδικασία διαμεσολάβησης, τότε θεωρείται ότι έχει πληρωθεί η υποχρέωση του παρόντος άρθρου και συντάσσεται πρακτικό). Παρακαλώ αναλογιστείτε πώς είναι δυνατόν ο Διαμεσολαβητής να αγωνιστεί να προετοιμάσει καταλλήλως την αρχική συνεδρία και να εμπνεύσει στα μέρη να προσπαθήσουν ουσιαστικώς για τη διευθέτηση της διαφοράς τους, όπως έχει άλλωστε εκπαιδευθεί, όταν θα αμοιβθεί τελικώς με 50 ευρώ και μάλιστα με θεωρητική διάρκεια της πρώτης συνεδρίας έως 24 ώρες... Αντίθετως, η αμοιβή των 80 ευρώ/ώρα της επόμενης συνεδρίας εμφανίζεται καταλληλότερη. Συνεπώς, ίσως θα ήταν πιο αποτελεσματική και τιμητική για τον θεσμό της Διαμεσολάβησης μια αμοιβή για την αρχική συνεδρία που θα καθορίζεται αναλόγως με την εξέλιξη και την διάθεση των μερών. Για παράδειγμα 150 ευρώ στις περιπτώσεις τυπικής προσέλευσης προς απόκτηση μόνο του πρακτικού αιτοτυχίας, άλλως 50 ευρώ/ώρα στις περιπτώσεις ουσιαστικής προόδου της αρχικής συνεδρίας.

2. 3 Οκτωβρίου 2019, 13:02 :

ΣΤΟΝ ΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΑΜΟΙΒΩΝ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΗ ΟΤΙ Ο ΦΠΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΤΩΝ ΡΙΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ ΠΟΣΩΝ.

3. 4 Οκτωβρίου 2019, 12:17:

Η αμοιβή του διαμεσολαβητή είναι αδικαιολόγητη. Εφόσον είναι υποχρεωτική η προσφυγή στις υπηρεσίες του και όχι επιλογή των μερών θα έπρεπε αυτός να αμείβεται με ένα συμβολικό ποσό περίπου 20 ευρώ σε περίπτωση, που δεν προχωρήσει η διαδικασία, διότι τελικώς κανείς δεν τον χρειάστηκε. Δεν γίνεται να επιβαρύνονται οι ενδιαφερόμενοι με πενήντα ευρώ χωρίς λόγο. Αντίθετα, όποιος επιθυμεί τη διαμεσολάβηση να πληρώσει δεόντως τις υπηρεσίες του διαμεσολαβητή. Έχει πολύ μεγάλη διαφορά το ένα με το άλλο. Η υποχρεωτικότητα πρέπει να συνδυαστεί με ένα ελάχιστο ποσό αμοιβής ακόμα και αν θεωρήσουμε ότι είναι συνταγματική, που το απεύχομαι.

4. 4 Οκτωβρίου 2019, 15:54:

Εγώ πάλι πιστεύω ότι εάν τελικά προχωρήσει ο θεσμός της υποχρεωτικής διαμεσολάβησης, το ορθότερο θα ήταν ο διαμεσολαβητής να αμείβεται από το Δημόσιο.

5. 5 Οκτωβρίου 2019, 21:44:

Σχόλιο στο άρθρο 11 (άρθρο 194 περ. 2) 2. Εάν δεν υπάρχει γραπτή συμφωνία, η αμοιβή του διαμεσολαβητή ορίζεται ως εξής: α) στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 182, ο αιτούμενος δικαστική προστασία προκαταβάλλει στον διαμεσολαβητή ποσό πενήντα (50,00) ευρώ ως αμοιβή για την υποχρεωτική αρχική συνεδρία, ποσό το οποίο βαρύνει και τα δύο μέρη. Η αμοιβή αυτή για μια πληροφοριακή συνάντηση με τον διαμεσολαβητή μπορεί να κρίνεται αναγκαίο να διατηρηθεί σε χαμηλό επίπεδο ώστε να μην υπάρχει υπέρμετρη οικονομική επιβάρυνση του πολίτη, ενέχει όμως τον κίνδυνο της παταγώδους αιτοτυχίας της διαμεσολάβησης και της δημιουργίας γραφείων εκδόσεως πιστοποιητικών μη επίτευγκς συμφωνίας, αφού δεν μπορεί να εγγράφεται στο παθητικό του διαμεσολαβητή το γεγονός ότι η πληροφόρηση δεν τους έπεισε. Για να πείσει ο διαμεσολαβητής τον πολίτη να επιλέξει να λύσει την διαφορά του με την διαδικασία της διαμεσολάβησης, αυτή θα πρέπει να διέλθει τουλάχιστον τα τρία πρώτα στάδια της κι αυτό δεν είναι εφικτό σε μία πληροφοριακή συνάντηση.

6. 10 Οκτωβρίου 2019, 18:49:

Για λόγους οργανωτικής τάξης το εδάφιο που αφορά την αμοιβή για την παράσταση των νομικών παραστατών στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης στο άρθρο 182§4 περίπτωση Α πρέπει να μεταφερθεί στο άρθρο 194. Ο όρος «ελάχιστη» αμοιβή θα πρέπει να αντικατασταθεί από τον όρο «νόμιμη», αφού η αμοιβή μπορεί να καθοριστεί και κάτω από το προβλεπόμενο ποσό με έγγραφη συμφωνία. Η παράγραφος 1 του άρθρου 194 πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής: » Η αμοιβή του διαμεσολαβητή ορίζεται ελεύθερα με γραπτή συμφωνία μεταξύ αυτού και των μερών» γιατί με την ισχύουσα διατύπωση δημιουργείται η εντύπωση ότι τα μέρη καθορίζουν την αμοιβή του διαμεσολαβητή. Τέλος πρέπει να διευκρινισθεί αν πρέπει να εκδίδεται γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών σε

κάθε συνεδρία ή μόνο στην αρχική και αν η προβλεπόμενη στο Παράρτημα I του Κώδικα Δικηγόρων αμοιβή των 150 Ευρώ για Αίτηση – Παράσταση σε εξαδικαστική διαμεσολάβηση ισχύει.

7. 11 Οκτωβρίου 2019, 12:53:

Να διευκρινιστεί αν η ανωτέρω αμοιβή περιλαμβάνει ΦΠΑ. Επίσης να διευκρινιστεί το γραμμάτιο προκαταβολής που θα πρέπει να εκδοθεί από τον πληρεξούσιο δικηγόρο για την παράστασή του στη διαδικασία.

8. 13 Οκτωβρίου 2019 14:02:

Στο άρθρο 194, παρ. 2 του νόμου 4512/2018 θα πρέπει να διευκρινιστεί εάν το ποσό των 50 ευρώ για την αμοιβή του διαμεσολαβητή είναι ποσό που βαρύνει τα μέρη διά δύο (από 25 έκαστο μέρος) ή είναι το ποσό που συνολικά βαρύνει και τους δύο. Η διατύπωση, ως έχει, «ποσό το οποίο βαρύνει και τα δύο μέρη», δεν είναι ξεκάθαρη.

9. 13 Οκτωβρίου 2019, 10:53:

Άρθρο 194 – Παράγραφος 1 Στο θέμα της ελεύθερης συμφωνίας αμοιβής του διαμεσολαβητή: Με τον τρόπο που έχει διατυπωθεί το συγκεκριμένο εδάφιο καταλαβαίνει κάποιος πως τα δύο μέρη της διαφοράς είναι αυτά που με κοινή τους συμφωνία αποφασίζουν την αμοιβή του διαμεσολαβητή! Θεωρούμε πως το θέμα της αμοιβής πρέπει να είναι αντικείμενο ελεύθερης συμφωνίας μεταξύ του διαμεσολαβητή και του κάθε μέρους. Η εμπειρία έχει δείξει πως πολλές φορές η αμοιβή, που συνήθως εννοείται και εφαρμόζεται εξ ημισείας, μπορεί να γίνει δεκτή από το ένα μέρος αλλά όχι από το άλλο (τυπικό παράδειγμα η διαμεσολάβηση μεταξύ μιας μεγάλης εταιρίας και ενός μικρού ιδιώτη). Στην περίπτωση αυτή είναι εξαιρετικά δύσκολο να συμφωνήσει το πρώτο μέρος να αναλάβει μέρος της αμοιβής που αναλογεί (με την εξ ημισείας διανομή) στην άλλη πλευρά. Δεν είναι επίσης λογικό, ο διαμεσολαβητής να μειώνει την αμοιβή του και για τα δύο μέρη στο επίπεδο της χαμηλότερης τιμής. Πρόβλημα επίσης προκύπτει από την υποχρέωση «γραπτής» συμφωνίας αφού στην πράξη ο διαμεσολαβητής συμφωνεί την αμοιβή του με τα μέρη προφορικά, ενώ ακόμη και η αναφορά της σε email του διαμεσολαβητή προς το μέρος είναι αμφίβολο αν νοείται ως γραπτή συμφωνία, παρά μόνο ίσως από τη στιγμή που θα γίνει η καταβολή του ποσού. Κατά συνέπεια η ορθή διατύπωση του εδαφίου πρέπει να διασφαλίζει την ελεύθερη και ευέλικτη συμφωνία του διαμεσολαβητή με κάθε μέρος. Προτείνουμε: «Η αμοιβή του διαμεσολαβητή ορίζεται ελεύθερα με συμφωνία του διαμεσολαβητή με το κάθε μέρος» Άρθρο 194 – Παράγραφος 2α: Στο θέμα της αμοιβής της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας: Στην παράγραφο 2 θεωρούμε πως η αμοιβή των 50€ της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας είναι χαμηλή. Προτείνουμε να κινηθεί στα επίπεδα των 70€ (δηλαδή 35€ ή λιγότερο ανά μέρος, αν είναι πολυμερής η διαδικασία), που είναι αφενός εύλογη για το έργο και τα έξοδα των διαμεσολαβητών και αφετέρου βρίσκεται σε απόλυτη εφαρμογή με την απόφαση της Διοικητικής Ολομέλειας του Αρείου Πάγου για τη μείωση του κόστους της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας (συνυπολογίζοντας μάλιστα και την κατάργηση της υποχρεωτικής παρουσίας δικηγόρου στην αρχική συνεδρία και του κόστους επιδόσεων). Επειδή ο προσφεύγων στη διαμεσολάβηση θα αναλάβει να καταβάλλει στον διαμεσολαβητή όλη την αμοιβή, στην περίπτωση που το άλλο μέρος δεν προσέλθει ή προσέλθει αλλά δεν καταβάλλει το ήμισυ της αμοιβής που του αναλογεί (πρέπει να διευκρινιστεί στο εδάφιο α) πως η αμοιβή βαρύνει τα μέρη εξ ημισείας εκτός διαφορετικής μεταξύ τους συμφωνίας), προτείνουμε να καταδικάζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 176 επ. ΚΠολδ στο πενταπλάσιο του μέρους της αμοιβής που του αναλογεί. Προτείνουμε επίσης α) την απαλλαγή της αμοιβής της αρχικής συνεδρίας από ΦΠΑ για μικρότερη επιβάρυνση των μερών και β) τον συμψηφισμό της με την κύρια αμοιβή του διαμεσολαβητή, εφόσον τα μέρη συμφωνήσουν να συνεχίσουν την επίλυση με διαμεσολάβηση.

10. 12 Οκτωβρίου 2019, 15:41:

Άρθρο 11ο Στο άρθρο 194 παρ. 2, προτείνουμε να προβλεφθεί ότι η καταδίκη του μέρους που δεν προσήλθε στην ΥΑΣ στην καταβολή του ποσού των πενήντα ευρώ γίνεται «ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης», εάν ακολουθήσει δικαστική διαδικασία.

11. 11 Οκτωβρίου 2019, 21:57:

Για την αμοιβή του διαμεσολαβητή στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία, προκρίνεται η λύση του χαρακτηρισμού αυτής ως αποζημίωσης. Επειδή προκύπτει η υποχρεωτικότητα της συνεδρίας και η συμμετοχή σε αυτή του διαμεσολαβητή, λογίζεται ότι ο διαμεσολαβητής που συμμετέχει υποχρεωτικά σε αυτή επί σκοπώ την ενημέρωση των μερών, δεν ενεργεί στο πλαίσιο άσκησης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας. Κατά συνέπεια το ποσό της «αποζημίωσης» του διαμεσολαβητή, θα πρέπει να εναρμονιστεί με το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει την ειδική εκλογική αποζημίωση και να μην υπάγεται στις διατάξεις του Κώδικα ΦΠΑ (Ν.2859/2000) και επομένως να μην αναλογεί ΦΠΑ στο έσοδο αυτό. Σε αυτή την περίπτωση δε θα υπάρξει επιβάρυνση των μερών με ΦΠΑ, αυξάνοντας το κόστος της αρχικής συνεδρίας, δε θα υπάρξει επιλογή του προσώπου του διαμεσολαβητή ανάλογα με το αν

υπόκειται σε καθεστώς ΦΠΑ, ώστε να αποφύγουν το υπερβάλλον ποσό αυτού, το μέρος θα καταβάλλει στο διαμεσολαβητή ποσό που δε θα υπόκειται σε παρακρατήσεις και φορολογία ώστε να αποτελεί κίνητρο για τον τελευταίο να εφαρμόσει τις διατάξεις περί πλήρους και ολοκληρωμένης ωριαίας ενημέρωσης στα μέρη για τη διαδικασία. Προτείνεται η αντικατάσταση του όρου «αμοιβή» με τον όρο «αποζημίωση» και την αναλογική εφαρμογή των διατάξεων της εκλογικής αποζημίωσης.

12. 11 Οκτωβρίου 2019, 19:53:

Είναι αναγκαία η δημιουργία Κωδικού Αριθμού Δραστηριότητας (ΚΑΔ) για το επάγγελμα του διαπιστευμένου διαμεσολαβητή, όπως ήδη έχει προβλεφθεί στο άρθρο 195 Ν. 4512/2018, το οποίο παραμένει σε ισχύ.

13. 11 Οκτωβρίου 2019, 19:52:

Στη παράγραφο 2 ορίζεται η αμοιβή του διαμεσολαβητή σε 50 ευρώ για την υποχρεωτική αρχική συνεδρία, χωρίς να διευκρινίζεται αν είναι ωριαία και αν αφορά και τα δύο μέρη. Καταρχήν δεν προβλέπεται η τυχόν χωριστή ενημέρωση των μερών, από το διαμεσολαβητή η οποία κρίνεται πιθανή, αφού πρόκειται για αντιδικία και συνεπώς ενδέχεται τα μέρη να μην επιθυμούν να συνυπάρξουν σε κοινή ενημερωτική συνεδρία. Άρα πρέπει να προβλεφθεί και αυτή η περίπτωση και συνεπώς και η αμοιβή του διαμεσολαβητή να διαμορφωθεί αναλόγως, αφού θα πρόκειται για ξεχωριστή αρχική συνεδρία για έκαστο των μερών. Επιπροσθέτως θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, ανάλογα με τις ανάγκες της κάθε υπόθεσης, η ενημέρωση μπορεί να ξεπεράσει κατά πολύ την μία ώρα, αν επιθυμούμε τουλάχιστον να είμαστε αποτελεσματικοί και πειστικοί, ως διαμεσολαβητές, απέναντι στα μέρη σχετικά με την πραγματοποίηση της διαμεσολάβησης. Η σκοπούμενη αποσυμφόρηση των δικαστηρίων και η δημιουργία μιας ισόρροπης σχέσης μεταξύ της διαμεσολάβησης και των δικαστικών διαδικασιών, όπως ειδικά αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση, θα επέλθει μόνο εφόσον ένας ικανός αριθμός υποθέσεων επιλύεται με τη διαμεσολάβηση. Άλλως η προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση θα μείνει γράμμα κενό. Υπό το ίδιο πρίσμα της αποτελεσματικότητας του διαμεσολαβητή στην αρχική υποχρεωτική συνεδρία, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, για να ανταποκριθεί στις ανάγκες της κάθε υπόθεσης θα πρέπει να προετοιμαστεί αναλόγως, ήτοι να μελετήσει την υπόθεση, όπως επίσης και να επικοινωνήσει με τα μέρη για να διευθετήσει τις διαδικαστικές λεπτομέρειες της συνεδρίας κλπ. Με βάση τα παραπάνω η διαμόρφωση του επιπέδου αμοιβής προτείνουμε να είναι η κατωτέρω: 50 ευρώ την ώρα για καθένα από τα μέρη. Σε σχέση με την αμοιβή του διαμεσολαβητή η οποία έχει μειωθεί στα 80 ευρώ και εξομοιώνεται με την αμοιβή του δικηγόρου, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ο τελευταίος διαχειρίζεται ένα άτομο\μέρος\πελάτη, ενώ ο διαμεσολαβητής «διαχειρίζεται» και τα δύο μέρη (ίσως και περισσότερα κατά περίπτωση) και συνεπώς δεν δικαιολογείται αυτή η εξομοίωση. Άρα, η ελάχιστη ωριαία αμοιβή του διαμεσολαβητή, για την διαδικασία της διαμεσολάβησης θα πρέπει να παραμείνει στα 100 ευρώ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 12 «Φορείς κατάρτισης»

1. 13 Οκτωβρίου 2019 19:02:

Γιροκειμένου να μην αποκλείονται αδίκως εκπαιδευτές οι οποίοι έχουν εμπειρία χρόνων στο αντικείμενο της διαμεσολάβησης, η παράγραφος 6 περίπτωση β, θα πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής: «...β) να έχουν τουλάχιστον εκατόν εξήντα (160) ώρες αποδεδειγμένης εμπειρίας παροχής εκπαίδευσης με την ιδιότητα των εκπαιδευτών είτε επιδειγμένης παρακολούθησης μετεκπαίδευσης με την ιδιότητά των διαμεσολαβητών κατόπιν της επιτυχούς βασικής τους εκπαίδευσης στη διαμεσολάβηση».

2. 13 Οκτωβρίου 2019, 00:50:

Γιροτείνεται η τροποποίηση του εδαφίου α' του άρθρου 197 ως εξής:

«Κάθε διαπιστευμένος διαμεσολαβητής υποχρεούται μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του μηνός Ιουλίου κάθε έτους να ενημερώνει για τα πεπραγμένα του αμέσως προηγούμενου έτους την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, η οποία τροβαίνει στον έλεγχό τους.» Με την προτεινόμενη τροποποίηση αποσαφηνίζεται ότι η εκάστοτε ετήσια έκθεση τεπραγμένων αφορά το χρονικό διάστημα από 1 Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου και υποβάλλεται μέχρι τις 15 Ιουλίου αμέσως επομένου έτους, όπως άλλωστε συμβαίνει και σε αντίστοιχες περιπτώσεις υποβολής ετησίων καταστάσεων και έηλωσεων (π.χ. δηλώσεις φόρου εισοδήματος κλπ), πράγμα το οποίο δεν γίνεται πλήρως σαφές με την υφισταμένη έιατύπωση της συγκεκριμένης διάταξης.

Ξ. 12 Οκτωβρίου 2019, 15:43:

Άρθρο 12ο

Ξντελώς αδικαιολόγητη είναι -και, κατά συνέπεια, πρέπει να καταργηθεί- η προβλεπόμενη στην παράγραφο 7 του άρθρου 198 δυνατότητα ανάθεσης της εκπαίδευσης υποψηφίων διαμεσολαβητών, στα Κέντρα Επιμόρφωσης και Λ.άστημα Βίου Μάθησης (Κ.Ε.ΔΙ.ΒΙ.Μ) των Α.Ε.Ι., σε μη εκπαιδευμένους Εκπαιδευτές Διαμεσολαβητών (που δεν είναι ούτε καν Διαμεσολαβητές) κατά παρέκκλιση όσων προβλέπονται για την εκπαίδευση υποψηφίων Διαμεσολαβητών από τους Φορείς Εκπαίδευσης.

4. 12 Οκτωβρίου 2019, 13:03:

Σε γίνεται κατανοητή η εισαγωγή της εξαίρεσης της παρ. 7, η οποία έρχεται σε ευθεία αντίθεση και καταστρατηγεί την ευσία της διάταξης της παρ. 1 Β σύμφωνα με την οποία πρέπει να τηρούνται όλες οι προϋποθέσεις που τίθενται από τον παρόντα νόμο για τα προσόντα των εκπαιδευτών. Εντοπίζεται ότι επιφυλάσσεται μια διακριτική μεταχείριση υπέρ εισαγγελικών και δικαστικών λειτουργών, ακόμη και συνταξιούχων οι οποίοι χωρίς να διαθέτουν τα σωρευτικώς επιταπούμενα εκ του νόμου προσόντα της παρ. 6, ΑΝΑΚΗΡΥΞΟΝΤΑΙ και εξομοιώνονται σε εκπαιδευτές διαμεσολαβητών όποιες να έχουν εργαστεί για οκτώ χρόνια ως εισαγγελέας ή δικαστές, και ΔΙΑΖΕΥΚΤΙΚΑ να έχουν δικαστική εμπειρία ή επιστημονική εξειδίκευση στη διαμεσολάβηση! Ως η δικαστική εμπειρία επί οκταετία και η ασαφής «εξειδίκευση» στη διαμεσολάβηση των εισαγγελικών και δικαστικών λειτουργών της παρ. 7 να ΙΣΟΔΥΝΑΜΕΙ με την τετραετή επαγγελματική εμπειρία στο γνωστικό αντικείμενο, την εμπειρία στη διαμεσολάβηση, η οποία προκύπτει συγκεκριμένα, καθώς και: α) την κατοχή μεταπτυχιακού ή διδακτορικού τίτλου στον τομέα της εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών σε συναφή επιστημονικό κλάδο (ιδίως νομικής επιστήμης ή επιστημών οικονομίας ή διοίκησης ή κοινωνικών επιστημών) ή β) να έχουν τουλάχιστον εκατόν εξήντα (160) ώρες εκπαίδευσης επιπλέον της βασικής εκπαίδευσης στη διαμεσολάβηση, που ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ για τους μη δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς. Επίσης, η εφαρμογή της διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 41 του ν. 1756/1988 είναι καταχρηστική καθώς αυτή επί λέξη ορίζει πως «καθήκοντα σχετικά με την εκπαίδευση των δικαστικών λειτουργών θεωρούνται δικαστικά» και αναφέρεται στην εκπαίδευση που λαμβάνουν οι δικαστές και όχι στην εκπαίδευση που παρέχουν οι δικαστές! Προτείνεται η διατήρηση των συναφερομένων στην παρ. 6 ως απαιτούμενα για τους εκπαιδευτές και αυτά να καταλαμβάνουν και τους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς και τους επί τιμή ώστε να πραγματώνεται το πρώτο εδάφιο της παρ. 6: «Οι Φορείς κατάρτισης υποχρεούνται να συνεργάζονται με τουλάχιστον τρεις (3) εκπαιδευτές, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΓΙΟΙΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ.»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 «Αδειοδότηση Φορέων κατάρτισης»

1. 11 Οκτωβρίου 2019, 13:05:

Με δεδομένη τη δυνατότητα ιδιωτών να ιδρύουν φορείς κατάρτισης Διαμεσολαβητών, θα πρέπει να διασφαλιστεί το ιψηλό επίπεδο εκπαίδευσης αυτών καθώς επίσης και η τήρηση του Κώδικα Δεοντολογίας των Διαμεσολαβητών που εκπαιδεύονται από αυτούς, ώστε να μην παρατηρούνται φαινόμενα καταστρατήγησης του νόμου.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 14 «Πρόγραμμα Σπουδών»

1. 4 Οκτωβρίου 2019, 21:05:

ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΑΛΕΙΦΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 201 Α Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΥΝΗΤΙΚΗ ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣ ΤΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΓΙΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ ΔΙΟΤΙ ΠΡΟΣΚΡΟΥΕΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 188 ΠΑΡ. 1 ΠΟΥ ΟΡΙΖΕΙ ΡΗΤΑ ΟΤΙ ΑΠΟΚΛΕΙΟΝΤΑΙ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ.

2. 8 Οκτωβρίου 2019, 22:37:

Η διαμεσολάβηση ΔΕΝ είναι νομική διαδικασία. λειτουργεί πάντα σε πλαίσιο Νόμου όμως δεν είναι νομικά, λογιστικά, εικονομικά κτλ. Κάθε νομική έννοια κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξηγείται από τους δικηγόρους που παρίστανται στα μέρη και πελάτες τους και ο διαμεσολαβητής με ανοιχτές ερωτήσεις βοηθά τα μέρη να επικοινωνήσουν τις απόψεις τους και μιλήσουν για τις πραγματικές ανάγκες τους. Η δε συμφωνία των μερών ΔΕΝ είναι έγγραφο νομικό (αγωγή κτλ), ελλά απλό που περιέχει ξεκάθαρα και συγκεκριμένα τι συμφώνησαν τα μέρη με απλά λόγια γνωρίζοντας τα δικαιώματά

τους που έχουν εξηγηθεί από τους δικηγόρους τους στη διαδικασία. ΚΑΝΕΝΑ πρόγραμμα παγκοσμίως δεν διδάσκει νομικά θέματα στη διαδασκαλία της διαμεσολάβησης.

3. 10 Οκτωβρίου 2019, 17:37:

Παραθέτω τις παραμέτρους που θέτει η ΕΕ σε συνεργασία Διεθνούς Οργανισμού στη Διαμεσολάβηση για το τεριεχόμενο των προγραμμάτων σε συνέχεια του προηγούμενου σχολίου.

Στην <https://rm.coe.int/cepej-2019-8-en-guidelines-mediation-training-schemes/168094ef3a>

4. 13 Οκτωβρίου 2019, 13:13:

1. Παρ. Α: Αν στην υποχρεωτική εκπαίδευση πρέπει να γίνονται μαθήματα στο επιστημονικό πεδίο του Ιδιωτικού Έικαίου ως τέτοιου νοούμενου και του Αστικού και όχι μόνο Εμπορικού, όπως αδικαιολόγητα περιορίζεται η παρ. Α τελευταίο εδάφιο, ποια αποδεδειγμένα τυπικά προσόντα πρέπει να έχει ο εκπαιδευτής (ακαδημαϊκά (PhD) και, σωρευτικά, διδακτικής εμπειρίας) στη διδασκαλία των αντίστοιχων νομικών γνωστικών αντικειμένων?

2. Παρ. Β: Η μετεκπαίδευση των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών συνίσταται στην τακτική προαγωγή και διατήρηση των γνώσεων και δεξιοτήτων τους ανά τριετία και δύναται αποδεικνύεται είτε με τη συμμετοχή τους σε πρόγραμμα εκπαίδευσης, είτε από τη διεξαγωγή τουλάχιστον 5 διαμεσολαβήσεων στο ως άνω διάστημα, είτε με συμμετοχή σε επιστημονικές δραστηριότητες και εκπαιδεύσεις, ιδία επιμορφώσεις σε σεμινάρια, συγγραφικό έργο, δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά κλπ. Τα ανωτέρω δέοντα καταστούν ισοβαρή κριτήρια, τα οποία θα λαμβάνονται υπόψη, ως τοχρεωτικά και όχι κατά τη διακριτική ευχέρεια του οργάνου της ΚΕΔ, προκειμένου για την κρίση περί της υποχρέωσης μετεκπαίδευσης ή μη των διαμεσολαβητών;

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 15 «Διαπίστευση Διαμεσολαβητών»

1. 4 Οκτωβρίου 2019, 00:18:

ΕΠΙΣΗΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΕΘΕΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΩΣ ΕΞΗΣ: ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ 15ΕΤΗ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΑΣΙΑ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΗ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΗ ΧΩΡΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΜΟΝΗ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ.

2. 2 Οκτωβρίου 2019, 22:05:

Θα πρέπει να προστεθεί διάταξη : δικηγόροι παρ' Αρείω Πάγω λαμβάνουν την διαπίστευση άνευ εξετάσεων με υποβολή σχετικής αιτήσεως προς την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης.

3. 8 Οκτωβρίου 2019, 22:42:

3. Στις γραπτές εξετάσεις οι υποψήφιοι διαγωνίζονται σε 20 ερωτήσεις ανάπτυξης μίας παραγράφου πάνω σε θέματα στη διαδικασία της διαμεσολαβητής, στο ρόλο του διαμεσολαβητή και στις βασικές αρχές της διαδικασίας. Η βαθμολόγηση με βάση κλίμακας 100 μονάδων που αντιστοιχεί σε 5 μονάδες για κάθε σωστή απάντηση, γίνεται από δύο διαπιστευμένους εκπαιδευτές έμπειρους διαμεσολαβητές και το γραπτό του υποψήφιου πρέπει να έχει το 70% ως τη βάση για τελικό βαθμό. Επεξήγηση: Η διαμεσολαβητή σπαιτεί βαθείες γνώσεις στη διαδικασία και οι ερωτήσεις τολλαπλών απαντήσεων δεν δίνουν στον εξεταστή την εικόνα για τον μελλοντικό διαμεσολαβητή και τις ικανότητές του.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 16 «Ενημέρωση κοινού – Μητρώο»

1. 13 Οκτωβρίου 2019, 19:09:

Θα ήταν πολύ σημαντικό να προβλέπεται στο εν λόγω νομοθέτημα η δυνατότητα αναστολής της διαμεσολαβητικής ιδιότητας, όπως προβλέπεται η δυνατότητα αναστολής της δικηγορικής ιδιότητας από τον Κώδικα Δικηγόρων και άλλων επαγγελματικών ιδιοτήτων κατά τους οικείους επαγγελματικούς κώδικες. Για το λόγο αυτό, θα πρέπει να προστεθεί μία εικόμα παράγραφος ανάμεσα στην 6η και την 7η του εν λόγω άρθρου που να προβλέπει ότι: «Ο Διαμεσολαβητής που τελεί σε αναστολή της επαγγελματικής του ιδιότητας κατά τις οικείες διατάξεις, όπως ενδεικτικά αυτές του άρθρου 31 του Κώδικα Δικηγόρων και κατά το χρονικό διάστημα ισχύος της εν λόγω αναστολής, θα τελεί σε αναστολή και της ιδιότητάς του ως Διαμεσολαβητή και θα παραμένει εγγεγραμμένος στο δημόσιο κατάλογο διαπιστευμένων Διαμεσολαβητών του Υπουργείου Δικαιοσύνης με την ένδειξη «σε αναστολή».

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:**ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 17 «Έναρξη ισχύος»****1. 12 Οκτωβρίου 2019, 15:45:****Άρθρο 17ο**

Στο άρθρο 206, προβλέπεται ότι η ισχύς των διατάξεων περί διαμεσολάβησης του Σχεδίου Νόμου αρχίζει από την έημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, πλην του άρθρου 182, που τίθεται σε ισχύ την 30 Νοεμβρίου 2019. Η διατύπωση αυτή επιτρέπει να ελπίζουμε ότι η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως θα γίνει πριν από την ημερομηνία αυτή. Τέλος δυο παρατηρήσεις, η πρώτη σχετικά με άρθρο του Νόμου 4513/2018, που δεν τεριλαμβάνεται στο υπό Δημόσια Διαβούλευση Σχέδιο Νόμου και η δεύτερη νομοτεχνικής φύσεως: I. Στο άρθρο 181 του Νόμου 4512/2018 που προβλέπει τους τρόπους υπαγωγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης ενδείκνυται να τροποποιηθεί το εδάφιο (β) της παραγράφου (2) ως εξής: «... (β) με απόφαση του Δικαστηρίου σε κάθε στάση της δίκης, αν το Δικαστήριο το κρίνει σκόπιμο». Πράγματι, είναι αντιφατικό να πρέπει να γίνει προσφυγή στην διαμεσολάβηση με έικαστική απόφαση άλλου Κράτους Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να μην μπορεί να γίνει προσφυγή στην διαμεσολάβηση με απόφαση Ελληνικού Δικαστηρίου παρά μόνο με την σύμφωνη γνώμη των μερών. II. Πολύ τρακτικότερο -αλλά και ορθότερο- θα ήταν να περιληφθούν όλες οι περί διαμεσολάβησης διατάξεις, τόσο εκείνες του Νόμου 4512/2018, που τροποποιούνται, όσο και εκείνες που παραμένουν σε ισχύ, καθώς και όσες διατάξεις του Νόμου 3898/2010 συνάδουν με όσα νομοθετούνται, τώρα σε ενιαίο Νομοθέτημα και όχι σε Νομοθέτημα, το οποίο ρυθμίζει έμματα που δεν έχουν καμία σχέση με την διαμεσολάβηση.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

Ενσωματώθηκαν σχόλια της δημόσιας διαβούλευσης στα άρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13 και 17